Onsdagen, 14 september 2022

P9_TA(2022)0317

Direktivet om förnybar energi ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 14 september 2022 av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor och om upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652 (COM(2021)0557 – C9-0329/2021 – 2021/0218(COD)) ([1])

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring 1, om inget annat anges]

(2023/C 125/26)

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGAR (*)

till kommissionens förslag

2021/0218 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG vad gäller främjande av energi från förnybara energikällor och upphävande av rådets direktiv (EU) 2015/652

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) I den europeiska gröna given ([3]) fastställs målet att EU ska bli klimatneutralt 2050 på ett sätt som bidrar till den europeiska ekonomin, tillväxten och sysselsättningen. Detta mål, och målet att minska utsläppen av växthusgaser med ***minst*** 55 % fram till 2030 i enlighet med ***förordning (EU) 2021/1119 (den europeiska klimatlagen)***, kräver en energiomställning och betydligt större andelar förnybara energikällor i ett integrerat energisystem.

([1]) Ärendet återförvisades för interinstitutionella förhandlingar till det ansvariga utskottet, i enlighet med artikel 59.4 fjärde stycket i arbetsordningen (A9-0208/2022).
(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ▌.
([1]) EUT C , , s. .
([2]) EUT C , , s. .
([3]) Meddelande från kommissionen COM(2019)0640, 11.12.2019, *Den europeiska gröna given*.

(1a) ***Denna energiomställning påverkar medlemsstater, regioner, näringsgrenar och medborgare på olika sätt, beroende på deras respektive situation. Det är därför mycket viktigt att säkerställa att den gröna given genomförs på ett sätt som främjar ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i unionen och att energiomställningen är rättvis och inkluderande. Det måste i synnerhet säkerställas att störningar undviks i kritiska sektorer som uppfyller ekonomins och samhällets grundläggande behov, såsom rörlighet.***

(1b) ***Energi är en väsentlig produktionsfaktor som ständigt efterfrågas och som är av avgörande ekonomisk, social och miljömässig betydelse. All mänsklig verksamhet, inklusive transport, är beroende av att det finns tillräcklig och rimligt prissatt energi vid behov.***

(1c) ***I det allmänna miljöhandlingsprogrammet för unionen till 2030 (det åttonde miljöhandlingsprogrammet) fastställs tematiska prioriterade mål för 2030 på områdena begränsning av klimatförändringar, anpassning till klimatförändringar, skydd och återställande av den biologiska mångfalden, en giftfri cirkulär ekonomi, en miljö utan föroreningar och minimering av miljöavtrycken från produktion och förbrukning i alla sektorer av ekonomin och det påpekas att dessa mål, som gäller både drivkrafter för och effekter av miljöskador, är nära sammankopplade. Det åttonde miljöhandlingsprogrammet har även ett långsiktigt prioriterat mål om att människor senast 2050 ska leva gott inom planetens gränser i en välfärdsekonomi där inget slösas bort, där tillväxten är regenerativ och där klimatneutralitet i unionen har uppnåtts och ojämlikhet minskats i betydande grad. En sund miljö är grunden för alla människors välbefinnande, och det innebär en miljö där den biologiska mångfalden bevaras, ekosystemen blomstrar och naturen skyddas och återställs, vilket leder till ökad motståndskraft mot klimatförändringar, väder- och klimatrelaterade katastrofer och andra miljörisker.***

(1d) ***Det allmänna miljöhandlingsprogrammet för unionen till 2030 (det åttonde miljöhandlingsprogrammet), ramen för unionens arbete på miljö- och klimatområdet, syftar till att på ett rättvist, skäligt och inkluderande sätt påskynda den gröna omställningen till en cirkulär ekonomi som är klimatneutral, hållbar, giftfri, resurseffektiv, baserad på förnybar energi, motståndskraftig och konkurrenskraftig, och att skydda, återställa och förbättra miljösituationen genom att bland annat stoppa och vända förlusten av biologisk mångfald. Det stöder och stärker en integrerad strategi för politik och genomförande som bygger på den europeiska gröna given. Det åttonde miljöhandlingsprogrammet erkänner att uppnåendet av denna omställning kommer att kräva en systemförändring som, enligt Europeiska miljöbyrån, innebär en grundläggande, omvandlande och övergripande förändring som innebär stora skiften och ny inriktning för systemmål, incitament, teknik, praxis och normer i samhället, samt inom kunskapssystem och styrningsmetoder.***

(1e) ***Att säkerställa att lagstiftningsinitiativ, program, investeringar, projekt och genomförandet av dessa överensstämmer med, och när så är relevant bidrar till, målen i det åttonde miljöhandlingsprogrammet, och inte skadar något av dessa, är nödvändigt för att uppnå målen. Att säkerställa att social ojämlikhet till följd av klimat- och miljörelaterade effekter och åtgärder minimeras och att åtgärder som vidtas för att skydda miljön och klimatet utförs på ett socialt rättvist och inkluderande sätt, samt integrering av jämställdhetsaspekten i all klimat- och miljöpolitik, bland annat genom införlivande av ett jämställdhetsperspektiv i alla skeden av beslutsfattandet, kommer att krävas för att uppfylla målen i det åttonde miljöhandlingsprogrammet och anges även som förutsättningar i det åttonde miljöhandlingsprogrammet.***

(1f) ***Målet om begränsning av klimatförändringarna för 2030 i det åttonde miljöhandlingsprogrammet innebär snabb och förutsägbar minskning av växthusgasutsläpp och samtidigt förbättringar av upptag i naturliga sänkor i unionen för att uppnå det minskningsmål för växthusgasutsläpp för 2030 som anges i förordning (EU) 2021/1119, i linje med unionens klimat- och miljömål, samtidigt som en rättvis omställning där ingen lämnas på efterkälken säkerställs. För att hjälpa till att uppnå dess mål fastställs i det åttonde miljöhandlingsprogrammet även förutsättningarna för utfasning av miljömässigt skadliga subventioner, bland annat genom fastställande av en tidsfrist för utfasning av subventioner för fossila bränslen i enlighet med ambitionen att begränsa den globala uppvärmningen till 1,5 °C samt en bindande EU-ram för att övervaka och rapportera om medlemsstaternas framsteg mot utfasning av subventioner för fossila bränslen, på grundval av en överenskommen metod.***

Onsdagen, 14 september 2022

(1g) Syftet med detta direktiv är att som en del av EU:s energipolitik säkerställa att investeringar i produktion av förnybar energi uppmuntras samtidigt som varje medlemsstats energisuveränitet upprätthålls.

(1h) Direktivet om förnybar energi är en del av ”55 %-paketet”, som också kommer att få många olika effekter på unionen, bland annat på konkurrenskraften, sysselsättningsskapandet, hushållens köpkraft, uppnåendet av klimatmålen och koldioxidläckagets omfattning. Därför bör en omfattande utvärdering av de samlade makroekonomiska effekterna av de förordningar som utgör 55 %-paketet genomföras regelbundet.

(2) Förnybar energi spelar en avgörande roll för genomförandet av den europeiska gröna given och uppnåendet av klimatneutralitet senast 2050 med tanke på att energisektorn står för över 75 % av de totala växthusgasutsläppen i unionen. Genom att minska dessa växthusgasutsläpp bidrar den förnybara energin också till att hantera miljöutmaningar såsom förlust av biologisk mångfald ***och mark-, vatten- och luftföroreningar så länge användningen av de förnybara energikällorna själva inte förvärrar dessa utmaningar. På grund av de låga driftskostnaderna och den minskade exponeringen för prischocker jämfört med fossila bränslen har förnybar energi en central roll när det gäller att bekämpa energifattigdom.***

(2a) I och med att allt fler länder förpliktigar sig till klimatneutralitet senast i mitten av århundradet förväntas både den inhemska och den globala efterfrågan på förnybar teknik öka och erbjuda betydande möjligheter till skapande av arbetstillfällen, utvidgning av en europeisk industriell bas för förnybar energi och fortsatt europeiskt ledarskap inom forskning och utveckling av innovativ teknik för förnybar energi, vilket i sin tur ökar de europeiska företagens konkurrensfördelar och EU:s energioberoende av import av fossila bränslen.

(2b) Den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor i EU uppgick till 22 % 2020 ([4]), vilket är 2 procentenheter över målet för andelen förnybar energi av den slutliga energianvändningen (brutto) för 2020, i enlighet med direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

(2c) Förnybar energi är en nyckelfaktor för hållbar utveckling och bidrar direkt och indirekt till många av målen för hållbar utveckling, bland annat fattigdomsbekämpning, utbildning, vatten och sanitet. Förnybara energikällor medför också stora samhällsekonomiska fördelar, skapar nya arbetstillfällen och främjar det lokala näringslivet.

(2d) På internationell nivå åtog sig kommissionen vid FN:s klimatkonferens 2021 (COP26), tillsammans med globala partner, att upphöra med det direkta stödet till internationell oförminskad användning av energi från fossila bränslen och att använda dessa medel för utbyggnaden av förnybar energi.

(2e) Vid COP26 höjde kommissionen tillsammans med globala ledare den globala ambitionsnivån för bevarande och återhämtning av de globala skogarna och för en påskyndad omställning till utsläppsfria transporter.

(2f) Produktionen av förnybar energi sker ofta på lokal nivå och är beroende av regionala små och medelstora företag. Medlemsstaterna bör därför involvera lokala och regionala myndigheter fullt ut när de sätter upp mål och stöder politiska åtgärder.

(2g) Eftersom ca 35 miljoner européer är drabbade av energifattigdom ([5]) har politiken för förnybar energi en viktig funktion att fylla i alla strategier för att åtgärda energifattigdom och konsumenternas sårbarhet.

([4]) https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/-/ddn-20220119-1
([5]) Kommissionens rekommendation (EU) 2020/1563 av den 14 oktober 2020 om energifattigdom.

(3) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([6]) fastställs ett bindande mål för unionen om att minst 32 % av unionens slutliga energianvändning (brutto) ska utgöras av energi från förnybara energikällor senast 2030. Enligt klimatmålsplanen skulle andelen förnybar energi i den slutliga energianvändningen (brutto) behöva öka till ***45*** % fram till 2030 för att unionens mål om minskade växthusgasutsläpp ska kunna uppnås ([7]). Det mål som anges i artikel 3 i det direktivet måste därför höjas.

(3a) I linje med kommissionens rekommendation av den 28 september 2021 "Energieffektivitet först: från principer till praktik. Riktlinjer och exempel för dess genomförande i beslutsfattandet inom och utanför energisektorn", bör detta direktiv ha ett integrerat synsätt och främja den mest energieffektiva förnybara källan per sektor och tillämpning samt främja systemeffektivitet, så att minsta möjliga energi behövs för olika ekonomiska aktiviteter.

(3b) I linje med kommissionens meddelande av den 18 maj 2022 "Planen REPowerEU" är en ökning av produktionen av hållbar biometan till minst 35 miljarder kubikmeter fram till 2030 en kostnadseffektiv väg för att öka andelen förnybar energi och diversifiera EU:s gasförsörjning och därigenom stödja försörjningstryggheten och EU:s klimatambitioner. Kommissionen bör utarbeta en EU-strategi för att ta itu med de rättsliga hindren för storskalig produktion och integrering av biometan i EU:s inre marknad för gas.

(3c) För att stödja ett kostnadseffektivt uppnående av målet för förnybar energi och elektrifiering av slutanvändarsektorerna, samtidigt som hushåll och industrier både ges möjlighet och belönas för att spela en aktiv roll för att säkra EU:s energisystem och minska dess koldioxidutsläpp, bör medlemsstaterna se till att det nationella regelverket möjliggör minskade efterfrågetoppar för el genom aktivering av flexibilitet på efterfrågesidan i alla slutanvändarsektorer. För detta ändamål kan medlemsstaterna i sina integrerade energi- och klimatplaner införa ett minimimål för minskade efterfrågetoppar för el med minst 5 % fram till 2030 för att öka systemflexibiliteten, i enlighet med artikel 4 d 3 i förordning (EU) 2018/1999.

(3d) Sammanhållningspolitiken för tidsperioden 2021–2027 har som ett av sina fem mål ett grönare Europa genom främjande av investeringar i ren energi, den cirkulära ekonomin, begränsning av klimatförändringar och hållbara transporter. Sammanhållningspolitikens fonder bör därför syfta till att förhindra ökade skillnader, hjälpa de regioner som drar det tyngsta lasset i omställningen, stimulera investeringar i infrastruktur och utbilda arbetstagare i ny teknik för att säkerställa att ingen lämnas utanför.

(3e) Eruf kommer att behöva stödja ett främjande av energieffektiviteten och en minskning av växthusgasutsläppen, främja förnybar energi, utveckla smarta energisystem och energinät samt främja hållbar multimodal stadsmobilitet inom ramen för omställningen till en ekonomi med noll nettoutsläpp av koldioxid. ESF+ måste bidra till de förbättringar av utbildningssystemen som behövs för att anpassa färdigheter och kvalifikationer, ge kompetenshöjning åt alla, inbegripet arbetskraften, skapa nya jobb i sektorer med koppling till miljö, klimat, energi, den cirkulära ekonomin och bioekonomin (artikel 4 i ESF+-förordningen).

(3f) Produktionen av förnybar energi har en stark lokal dimension. Det är därför viktigt att medlemsstaterna fullt ut involverar de lokala och regionala myndigheterna i planeringen och genomförandet av nationella klimatåtgärder, ger direkt tillgång till finansiering och övervakar hur de vidtagna åtgärderna fortskrider. I tillämpliga fall bör medlemsstaterna integrera lokala och regionala bidrag i sina nationella energi- och klimatplaner.

(3g) Sammanhållningspolitiken har en erkänt stor betydelse när det gäller att hjälpa öregioner att uppnå klimatneutralitetsmålen, med hänsyn till de extrakostnader som exempelvis energi- och transportsektorerna har, och mobiltekniken har stor inverkan på deras energisystem, som kräver förhållandevis mycket stora investeringar för förvaltningen av intermittenta förnybara energikällor.

([6]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

([7]) Punkt 3 i Meddelande från kommissionen COM(2020)0562 final, 17.9.2020, *Höjning av Europas klimatambition för 2030 Investering i en klimatneutral framtid till förmån för våra medborgare.*

Onsdagen, 14 september 2022

(3h) ***De mest avlägsna öregionerna och de yttersta randområdena har, på grund av sin ringa storlek och sina isolerade energisystem, stora energiförsörjningsutmaningar eftersom de ofta är beroende av import av fossila bränslen för elproduktion, transporter och uppvärmning.***

(3i) ***Användningen av förnybar energi, inbegripet tidvattenenergi, bör prioriteras och kan medföra stora fördelar för öarna med hänsyn till lokalsamhällenas behov, inbegripet bevarande av öarnas traditionella arkitektur och lokala habitat. Det behövs därför stöd till utvecklingen av ett brett spektrum av förnybara energikällor som baseras på öarnas geografiska särdrag. De program för grön vätgas som vissa öar har startat är välkomna.***

(4) Det finns en växande insikt om behovet av att anpassa bioenergipolitiken till kaskadprincipen för användning av biomassa ([8]), i syfte att säkerställa rättvis tillgång till marknaden för biomassaråvaror för att utveckla innovativa biobaserade lösningar med högt mervärde och en hållbar cirkulär bioekonomi. När medlemsstaterna utarbetar stödsystem för bioenergi bör de därför ta hänsyn till tillgänglig hållbar försörjning av biomassa för energianvändning och annan användning, underhållet av de nationella kolsänkorna i skogen och skogsekosystemen, ***skyddet av den biologiska mångfalden samt*** principerna för den cirkulära ekonomin och kaskadanvändningen av biomassa, samt den avfallshierarki som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG ([9]). ***De bör dock kunna bevilja stöd för produktion av energi från stubbar eller rötter när det gäller avfall eller restprodukter som härrör från genomförandet av arbeten som utförts med det primära målet naturskydd och landskapsvård, t.ex. från vägkanter. Medlemsstaterna bör under alla omständigheter*** undvika att främja användningen av rundvirke av hög kvalitet för energi utom under väldefinierade omständigheter***, till exempel förebyggande av skogsbränder och förtida avverkning***. I enlighet med kaskadprincipen bör träbiomassa användas utifrån dess högsta ekonomiska och miljömässiga mervärde, och i följande prioriteringsordning: 1) träbaserade produkter, 2) förlängning av deras livslängd, 3) återanvändning, 4) återvinning, 5) bioenergi och 6) bortskaffande. När det inte är ekonomiskt lönsamt eller lämpligt från miljösynpunkt att använda träbiomassa på annat sätt, bidrar energiåtervinning till minskad elproduktion från icke förnybara källor. Medlemsstaternas stödsystem för bioenergi bör därför inriktas på sådana råvaror för vilka marknadskonkurrensen med materialsektorerna är liten och vars anskaffning anses vara positiv för både klimatet och den biologiska mångfalden, för att undvika negativa incitament till ohållbara produktionskedjor för bioenergi, i enlighet med gemensamma forskningscentrumets rapport *The use of woody biomass for energy production in the EU*[13] ([10]). När de vidare konsekvenserna av kaskadprincipen fastställs är det å andra sidan nödvändigt att erkänna de specifika nationella förhållanden som vägleder medlemsstaterna vid utformningen av stödprogrammen. Förebyggande, återanvändning och återvinning av avfall bör prioriteras. Medlemsstaterna bör undvika att ta fram stödsystem som står i motsättning till målen om avfallsbehandling och som skulle medföra att återvinningsbart avfall inte används effektivt. För att säkerställa en effektivare användning av bioenergi bör medlemsstaterna från och med 2026 inte längre stödja anläggningar som enbart producerar el, såvida inte de är belägna i regioner med särskild status i fråga om användningen när det gäller deras övergång från fossila bränslen, om anläggningarna använder avskiljning och lagring av koldioxid ***eller om anläggningarna inte kan byggas om i riktning mot kraftvärme, i motiverade undantagsfall efter godkännande av kommissionen***.

(5) Den snabba tillväxten av och den ökande kostnadskonkurrenskraften hos produktion av förnybar el gör att sådan el kan användas för att tillgodose en allt större andel av energibehovet – till exempel genom värmepumpar för uppvärmning av byggnader eller för lågtemperaturprocesser inom industrin, elfordon för transport eller elektriska ugnar i vissa industrier. Förnybar el kan också användas för att producera syntetiska bränslen för användning inom

([8]) Syftet med kaskadprincipen är att uppnå resurseffektivitet vid användning av biomassa genom att prioritera materiell användning av biomassa framför energianvändning av biomassa när så är möjligt, och på så sätt öka den mängd biomassa som finns tillgänglig inom systemet. I enlighet med kaskadprincipen bör träbiomassa användas utifrån dess högsta ekonomiska och miljömässiga mervärde, och i följande prioriteringsordning: 1) träbaserade produkter, 2) förlängning av deras livslängd, 3) återanvändning, 4) återvinning, 5) bioenergi och 6) bortskaffande.

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

([10]) https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719

transportsektorer som luft- och sjötransporter där det är svårt att minska koldioxidutsläppen. ***Innovativ teknik, med koppling till specifika mål, bör utvecklas, eftersom den kan bidra till klimatmålen för både 2030 och 2050.*** En ram för elektrifiering måste möjliggöra en stabil och effektiv samordning och utvidga marknadsmekanismerna för att matcha både utbud och efterfrågan i tid och rum, stimulera till investeringar i flexibilitet, ***energilagring, efterfrågeflexibilitet och andra flexibilitetsmekanismer*** och bidra till integrering av stora andelar av intermittent förnybar produktion. Medlemsstaterna bör därför***, i enlighet med principen om energieffektivitet först,*** se till att utbyggnaden av förnybar el fortsätter att öka i tillräcklig takt för att tillgodose den ökande efterfrågan***, även genom att samordna importstrategier på unionsnivå, samtidigt som man ser till att efterfrågan anpassas flexibelt till produktionen av förnybar energi***. För detta ändamål bör medlemsstaterna inrätta en ram som omfattar marknadskompatibla mekanismer för att övervinna återstående hinder för införande av säkra och adekvata elsystem som lämpar sig för en stor andel av ***flexibel*** förnybar energi, samt lagringsanläggningar, som är helt integrerade i elsystemet. Med hjälp av denna ram ska särskilt återstående hinder undanröjas, inbegripet sådana som inte är av ekonomisk art, såsom myndigheternas otillräckliga digitala resurser och personalresurser för att behandla ett ökande antal tillståndsansökningar.

(5a) Innovativ teknik, såsom hybridvärmepumpar, behöver utvecklas och användas inom ramen för kriterierna i direktiv (EU) 2018/2001 eftersom de kan användas som en omställningsteknik på vägen mot klimatmålen för 2030 samt bidra till uppnående av klimatmålen för 2050.

(5b) EU:s framtida ekonomiska styrningsram bör uppmuntra medlemsstaterna att genomföra de reformer som krävs för den gröna omställningen och möjliggöra investeringar i den teknik som behövs.

(6) Vid beräkningen av andelen förnybar energi i en medlemsstat bör förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung räknas i den sektor där de förbrukas (el, värme och kyla eller transport). ***När förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung förbrukas i en annan medlemsstat än den där de har producerats, bör den energi som genereras genom användning av förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung redovisas till 80 % av sin volym i det land och den sektor där den förbrukas och till 20 % av sin volym i det land där den produceras, om inte annat avtalas mellan de berörda medlemsstaterna. Avtal mellan medlemsstater kan ha formen av ett särskilt samarbetsavtal som ingås via unionens plattform för utveckling av förnybar energi. Kommissionen bör underrättas om alla sådana avtal och göra det möjligt att få information om dem, inbegripet exakta volymer av tillgång och efterfrågan, tidpunkter för överföring och datum då avtalet kommer att börja tillämpas. Vad gäller delmålen bör de förnybara bränslena av icke-biologiskt ursprung redovisas till 100 % av sin volym i det land där de förbrukas.*** För att undvika dubbelräkning bör den förnybara el som används för att producera dessa bränslen inte räknas. Det skulle leda till en harmonisering av redovisningsreglerna för dessa bränslen i hela direktivet, oavsett om de räknas med i det övergripande målet för förnybar energi eller för något delmål. Det skulle också göra det möjligt att räkna den energi som faktiskt förbrukats, med beaktande av energiförlusterna i processen för att producera dessa bränslen. Dessutom skulle det möjliggöra redovisning av förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som importeras till och förbrukas i unionen.

(6a) Eftersom den el som används för laddningsändamål är hållbar endast om den har sitt ursprung i ren energi bör man vid livscykelanalyser av elvärme, eldrivna transporter och industrivaror som producerats med hjälp av el alltid beakta vilka andelar av fossila bränslen som finns kvar i dem från den elproduktion de föregåtts av.

(7) Medlemsstaternas samarbete för att främja förnybar energi kan ske i form av statistiska överföringar, stödsystem eller gemensamma projekt. Det möjliggör en kostnadseffektiv utbyggnad av förnybar energi i hela Europa och bidrar till marknadsintegration. Trots den potential som ligger i samarbetet har det varit mycket begränsat, vilket har lett till otillfredsställande resultat när det gäller effektiviteten i att öka den förnybara energin. Medlemsstaterna bör därför

åläggas att testa samarbetet genom att genomföra ▌ pilotprojekt ***senast i december 2025, och senast 2030 ett tredje projekt för medlemsstater med en årlig elförbrukning på mer än 100 TWh***. Med projekt som finansieras med nationella bidrag inom ramen för unionens finansieringsmekanism för förnybar energi som inrättats genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1294 ([11]) skulle denna skyldighet uppfyllas för de berörda medlemsstaterna.

(7a) ***Alla EU:s politikområden måste inrikta sina åtgärder på de nyligen fastställda klimatmålen och uppnå klimatneutralitet. Detta gäller sammanhållningspolitiken, som i över tjugo år har bidragit till att minska koldioxidutsläppen i ekonomin, samtidigt som den varit förebild och tillhandahållit bästa praxis som kan återspeglas på andra politiska områden, såsom i ändringen av detta direktiv. Sammanhållningspolitiken erbjuder inte bara investeringsmöjligheter för att tillgodose lokala och regionala behov genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna), utan ger också en integrerad politisk ram för att minska skillnaderna i utveckling mellan Europas regioner och hjälpa dem att hantera deras många utvecklingsutmaningar, bland annat genom miljöskydd, högkvalitativ sysselsättning och en rättvis, inkluderande och hållbar utveckling.***

(7b) ***Lokala och regionala myndigheter spelar en mycket viktig roll i ett integrerat och decentraliserat energisystem. Kommissionen bör därför hjälpa regionala och lokala myndigheter att arbeta över gränserna genom att hjälpa dem att skapa samarbetsmekanismer, inbegripet den europeiska grupperingen för territoriellt samarbete (EGTS).***

(7c) ***Sammanhållningspolitiken säkerställer större samstämmighet och samordning mellan sammanhållningspolitiken och andra områden för EU-lagstiftning, genom att förbättra den politiska integrationen av klimataspekter, utforma en effektivare politik som angriper problemen vid källan, tillhandahålla riktad EU-finansiering och på så sätt förbättra genomförandet av klimatpolitiken på plats.***

(7d) ***Det är av yttersta vikt att fullt ut upprätthålla ett flernivåstyre och partnerskapsprinciperna i omställningen till en klimatneutral ekonomi, eftersom lokala och regionala myndigheter har direkta befogenheter vad gäller miljö och klimatförändringar och genomför 90 % av åtgärderna för att anpassa sig till klimatförändringarna och 70 % av åtgärderna för att begränsa dem. Vidare utformar dessa myndigheter också åtgärder som syftar till att främja ett klimatvänligt beteende bland medborgarna, bland annat med koppling till avfallshantering, smart mobilitet, hållbara bostäder och energiförbrukning.***

(8) Genom strategin för förnybar energi till havs ställs ett ambitiöst mål upp på 300 GW havsbaserad vindkraft och 40 GW havsenergi i alla unionens havsområden senast 2050. För att säkerställa denna betydande förändring kommer medlemsstaterna att behöva samarbeta över gränserna på havsområdesnivå. Medlemsstaterna bör därför gemensamt fastställa den mängd havsbaserad förnybar energiproduktion som ska byggas ut inom varje havsområde senast 2050, med mellanliggande steg 2030 och 2040***, och avsätta tillräckligt med utrymme i sin fysiska planering i kust- och havsområden för detta***. ***Om det finns en eventuell skillnad mellan medlemsstaternas potentiella mängd resurser för havsbaserad förnybar energi och den planerade mängden havsbaserad förnybar energi bör kommissionen vidta ytterligare åtgärder för att minska denna skillnad.*** Dessa mål bör återspeglas i de uppdaterade nationella energi- och klimatplaner som kommer att läggas fram under 2023 och 2024 i enlighet med förordning (EU) 2018/1999. När medlemsstaterna fastställer mängden bör de beakta potentialen för havsbaserad förnybar energi i varje havsområde, ***överföringsnätinfrastrukturens tekniska och ekonomiska genomförbarhet,*** miljöskydd***, biologisk mångfald***, klimatanpassning och annan användning av havet***, särskilt verksamhet som redan äger rum i de berörda områdena och den möjliga skadan på miljön,*** samt unionens mål för minskade koldioxidutsläpp. Dessutom bör medlemsstaterna i allt högre grad överväga möjligheten att kombinera produktion av havsbaserad förnybar energi med överföringslinjer som sammanlänkar flera medlemsstater, i form av hybridprojekt eller, i ett senare skede, ett mer sammankopplat nät. Detta skulle göra det möjligt för el att flöda i olika riktningar och på så sätt maximera den socioekonomiska välfärden, optimera infrastrukturutgifterna och möjliggöra en mer hållbar användning av havet. ***Medlemsstater som gränsar till ett havsområde bör använda processen för fysisk planering i kust- och havsområden för att säkerställa en strategi för starkt deltagande från allmänheten, så att synpunkter från alla berörda parter och kustsamhällen beaktas.***

([11]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1294 av den 15 september 2020 om unionens finansieringsmekanism för förnybar energi (EUT L 303, 17.9.2020, s. 1).

(8a) De förhållanden som anses nödvändiga för att potentialen för förnybar energi i europeiska havsområden ska kunna utnyttjas, inbegripet vattnet kring öarna och de yttersta randområdena, varierar. Följaktligen åtar sig unionen att införa alternativa tekniker som inte påverkar havsmiljön negativt för dessa områden av särskilt intresse.

(8b) För att den förnybara energins potential i alla europeiska hav och världshav ska kunna utnyttjas måste hänsyn tas till den geografiska mångfalden och de alternativa användningsområdena för den marina miljön, och det kräver ett betydligt bredare urval av tekniska lösningar. Exempel på sådana lösningar är flytande havsbaserade vindkraft- och solkraftverk, vågenergi, havsströmmar och tidvatten, differentieringen i temperatur- eller salthaltsgradienter, uppvärmning och avkylning av haven, geotermisk energi samt havsbiomassa (alger).

(8c) Projekt inom förnybar energi som uppförs på landsbygden och på jordbruksmark i allmänhet bör styras av principerna om proportionalitet, komplementaritet och kompensation. Medlemsstaterna bör se till att förnybara projekt placeras ut på ett strukturerat sätt för att förhindra förlust av jordbruksmark samt främja utveckling och användning av lämplig teknik som gör det möjligt att förena produktionen av förnybar energi med jordbruks- och animalieproduktion.

(9) Marknaden för energiköpsavtal om förnybar energi växer snabbt och erbjuder en kompletterande ingång till marknaden för produktion av förnybar energi, vid sidan av medlemsstaternas stödsystem eller direktförsäljning på grossistmarknaden. Samtidigt ***ger dessa avtal producenten tryggheten av en viss inkomst, medan användaren kan dra nytta av ett stabilt elpris.*** Marknaden för energiköpsavtal om förnybar energi ***är*** fortfarande begränsad till ett litet antal medlemsstater och stora företag, och betydande administrativa, tekniska och finansiella hinder kvarstår inom stora delar av unionsmarknaden. ***Utöver energiköpsavtal om förnybar energi bör kommissionen bedöma hindren för införandet av energiköpsavtal om förnybar energi för värme och kyla, som kommer att bli allt viktigare för att uppnå EU:s klimatmål och mål för förnybar energi.*** De befintliga åtgärderna i artikel 15 för att uppmuntra till användning av energiköpsavtal om förnybar energi bör därför stärkas ytterligare genom att man undersöker hur kreditgarantier kan användas för att minska de finansiella riskerna med dessa avtal, med beaktande av att dessa garantier, om de är offentliga, inte bör tränga ut privat finansiering.

(10) Alltför komplicerade och utdragna administrativa förfaranden utgör ett stort hinder för utbyggnaden av förnybar energi. ***De administrativa förfarandena och tillståndsförfarandena behöver göras smidigare för att minska den administrativa bördan för både projekt för förnybar energi och relaterade projekt för nätinfrastruktur. Inom ett år efter det att detta direktiv har trätt i kraft bör kommissionen se över riktlinjer för tillståndsgivning för att förkorta och förenkla förfarandena för nya projekt och uppgradering av projekt för förnybar energi. Centrala resultatindikatorer bör utvecklas i samband med dessa riktlinjer.***

(10a) Lokala och regionala myndigheter är nyckelaktörer när det gäller att göra det lättare för Europa att uppnå sina energi- och klimatmål. Energiproduktion på lokal nivå är avgörande för att främja produktion av förnybar energi, minska externt energiberoende och minska energifattigdomen.

(11) Byggnader har en stor outnyttjad potential att bidra till minskningen av växthusgasutsläppen i unionen på ett verkningsfullt sätt. Det kommer att behövas en utfasning av fossila bränslen för uppvärmning och kylning inom denna sektor genom en ökad andel förnybar energi***, särskilt på lokal nivå,*** för att ambitionen i ***den europeiska klimatlagen*** om att uppnå unionens mål om klimatneutralitet ska uppfyllas. Framstegen när det gäller användning av förnybara energikällor för uppvärmning och kylning har dock stagnerat under det senaste årtiondet, och de bygger till stor del på ökad användning av biomassa. Utan att fastställa ***vägledande*** mål för att öka produktionen och användningen av förnybar energi i byggnader kommer det inte att finnas möjlighet att följa framstegen och identifiera flaskhalsar i användningen av förnybar energi. ***Det bör vara möjligt för medlemsstaterna att räkna in spillvärme och spillkyla i det vägledande målet för förnybar energi i byggnader, upp till en gräns på 20 %, med en övre gräns på 54 %.*** Dessutom kommer fastställandet av mål att ge investerarna en långsiktig signal, även för perioden omedelbart efter 2030. Det kommer att komplettera skyldigheterna i fråga om energieffektivitet och

byggnaders energiprestanda ***och följa principen om energieffektivitet först***. Därför bör vägledande mål för användningen av förnybar energi i byggnader fastställas för att styra och uppmuntra medlemsstaternas insatser för att utnyttja potentialen i att använda och producera förnybar energi i byggnader ***på plats och i närheten***, uppmuntra utveckling ▌ av tekniker som producerar förnybar energi ***och bidra till att de integreras effektivt i energisystemet,*** och samtidigt skapa säkerhet för investerare och engagemang på lokal nivå ***samt bidra till systemeffektivitet***. ***Utsläppshandelssystem syftar till att öka kostnaderna för fossil energi och därmed stimulera marknadsdrivna energibesparingsinvesteringar eller omställning till förnybar energi. Dubbla bördor för konsumenterna genom utsläppshandelssystem och andra mål som krävs enligt unionsrätten bör undvikas.***

(11a) Till följd av Rysslands invasion av Ukraina har argumenten för en snabb energiomställning blivit starkare och tydligare än någonsin. Ryssland tillhandahåller mer än 40 % av EU:s totala gasförbrukning, som främst används i byggnader, som står för 40 % av EU:s totala energiförbrukning. Genom att påskynda utbyggnaden av solpaneler på tak och värmepumpar skulle EU kunna spara in stora mängder importerade fossila bränslen. En tidigareläggning av sådana investeringar kommer att innebära en snabbare minskning av EU:s beroende av externa leverantörer. Enligt REPowerEU skulle ytterligare 2,5 miljarder kubikmeter gas kunna sparas in enbart under 2022 genom att installera upp till 15 TWh-solcellssystem på taken och ytterligare 12 miljarder kubikmeter genom varje 10 miljoner installerade värmepumpar. Samtidigt skulle detta vara en viktig drivkraft för de lokala arbetsmarknaderna; bara en sådan våg av installationer av solcellstak skulle kunna skapa upp till 225 000 lokala arbetstillfällen i installationsbranschen ([12]).

(12) Bristen på kvalificerade arbetstagare, särskilt installatörer och konstruktörer av värme- och kylsystem som drivs med förnybar energi, fördröjer ersättningen av värmesystem som bygger på fossila bränslen med system som bygger på energi från förnybara energikällor och utgör ett stort hinder för integreringen av förnybar energi i byggnader, industri och jordbruk. Medlemsstaterna bör samarbeta med arbetsmarknadens parter och gemenskaper för förnybar energi för att förutse vilka färdigheter som kommer att behövas. Ett tillräckligt antal högklassiga och ***ändamålsenliga strategier för kompetensutveckling och omskolning och*** utbildningsprogram och certifieringssystem som säkerställer korrekt installation och tillförlitlig drift av ett brett spektrum av värme- och kylsystem ***och lagringsteknik, samt laddningspunkter för elfordon, baserade på*** förnybar energi bör göras tillgängliga och utformas så att de lockar till sig deltagare. Medlemsstaterna bör överväga vilka åtgärder som bör vidtas för att locka till sig grupper som för närvarande är underrepresenterade på de berörda yrkesområdena. Förteckningen över utbildade och certifierade installatörer bör offentliggöras för att säkerställa konsumenternas förtroende och enkla tillgång till skräddarsydda konstruktions- och installatörsfärdigheter genom vilka korrekt installation och drift av förnybar värme och kyla kan garanteras.

(12a) Jordbruks- och trädgårdsföretag har utrymme och takyta och producerar biomassa. Detta är tillgångar som gör att de kan spela en central roll i energiomställningen i landsbygdsområden och inom landsbygdssamhällen, särskilt med tanke på att produktionen är decentraliserad. Sektorn förbrukar relativt lite energi och kan producera betydligt mer förnybar energi än den behöver. Därför bör införandet av energidelning och energigemenskaper uppmuntras och stödjas ytterligare.

(13) Ursprungsgarantier är ett viktigt verktyg för konsumentinformation och för fortsatt användning av energiköpsavtal om förnybar energi. För att skapa en enhetlig bas på unionsnivå för användningen av ursprungsgarantier och för att ge tillgång till lämpliga styrkande bevis för personer som ingår energiköpsavtal om förnybar energi bör alla producenter av förnybar energi kunna få en ursprungsgaranti utan att det påverkar medlemsstaternas skyldighet att beakta ursprungsgarantiernas marknadsvärde om energiproducenterna får ekonomiskt stöd. ***De system för ursprungsgarantier som medlemsstaterna föreskriver bör harmoniseras och vara tillämpliga i hela unionen. Ett mer flexibelt energisystem och ökande konsumentefterfrågan kräver mer innovativa, digitala, tekniskt avancerade och tillförlitliga verktyg för att stödja och dokumentera den ökande produktionen av förnybar***

([12]) Europeiska kommissionen, Gemensamma forskningscentrumet (2020), Arnulf Jäger-Waldau: "The Untapped Area Potential for Photovoltaic Power in the European Union".

energi. I synnerhet kan innovativ teknik säkerställa skarpare detaljnivå i tid och rum för ursprungsgarantier. För att underlätta digital innovation på detta område bör medlemsstaterna införa ytterligare storleksrelaterad detaljnivå i sina system för ursprungsgarantier.

(13a) I linje med den gemensamma europeiska åtgärd för säkrare och mer hållbar energi till ett överkomligt pris som fastställs i kommissionens meddelande av den 8 mars 2022 bör medlemsstaterna, när så är relevant, bedöma behovet av att utvidga befintlig gasnätsinfrastruktur för att underlätta integreringen av gas från förnybara energikällor och minska beroendet av fossila bränslen, särskilt om denna infrastruktur avsevärt bidrar till sammanlänkningen mellan minst två medlemsstater eller mellan en medlemsstat och ett tredjeland.

(14) Utvecklingen av infrastruktur för fjärrvärme- och fjärrkylnät bör intensifieras och styras i riktning mot att utnyttja ett bredare spektrum av förnybara källor till värme och kyla på ett effektivt och flexibelt sätt för att öka användningen av förnybar energi och fördjupa integreringen av energisystem. Det är därför lämpligt att uppdatera förteckningen över förnybara energikällor som näten för fjärrvärme och fjärrkyla i allt högre grad bör kunna utnyttja och kräva att värmeenergilagring ska integreras som en källa till flexibilitet, ökad energieffektivitet och mer kostnadseffektiv drift.

(14a) Medlemsstaternas åtgärder för att integrera intermittent förnybar el i nätet, samtidigt som nätstabiliteten och försörjningstryggheten säkerställs, kan avse utvecklingen av lösningar såsom lagringsanläggningar, efterfrågestyrning och nätbalansering och högeffektiva kraftvärmeverk som deltar i nätbalansering till stöd för intermittent förnybar el.(15)

(15) Eftersom över 30 miljoner elfordon förväntas vara i bruk i unionen 2030 är det nödvändigt att säkerställa att de fullt ut kan bidra till systemintegreringen av förnybar el och därmed göra det möjligt att öka andelen förnybar el på ett kostnadsoptimalt sätt. Elfordonens potential att använda förnybar el i tider då tillgången är riklig och mata in den tillbaka i ett nät när det råder brist på el måste utnyttjas fullt ut***, och bidra till systemintegreringen av intermittent förnybar elektricitet samtidigt som en trygg och tillförlitlig elförsörjning säkerställs***. Det är därför ***nödvändigt*** att införa särskilda åtgärder rörande elfordon samt information om förnybar energi och om hur och när den kan tillgås, som kompletterar åtgärderna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU ([13]) och [förslaget till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020].***Vidare kan solenergidrivna elfordon lämna ett avgörande bidrag till utfasningen av fossila bränslen i den europeiska transportsektorn. De är betydligt mer energieffektiva än traditionella batteridrivna elfordon, är inte i hög utsträckning beroende av elnätet för laddning och kan generera ytterligare ren energi som kan matas in i nätet genom tvåvägsladdning och därigenom bidra till Europas energimässiga oberoende och produktion av förnybar energi*** **[ändring 26]**.

(15a) Potentialen hos kraftverk för nätbalansering och kraftvärmeverk som deltar i nätbalansering till stöd för intermittent förnybar el och därmed möjliggör en utbyggnad av sådan förnybar el bör utnyttjas fullt ut.

(16) För att flexibilitets- och balanseringstjänster från aggregeringen av decentraliserade lagringstillgångar ska kunna utvecklas på ett konkurrenskraftigt sätt bör tillgång i realtid till grundläggande batteriinformation såsom hälsotillstånd, laddningsstatus, kapacitet och effektbörvärde tillhandahållas på icke-diskriminerande villkor***, i fullständig efterlevnad av de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (allmän dataskyddsförordning) ([14])***, och utan kostnad för ägarna eller användarna av batterierna och de enheter som ***med uttryckligt medgivande*** agerar på deras vägnar, såsom förvaltare av byggnaders energisystem, leverantörer av

([13]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).

([14]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

rörlighetstjänster och andra aktörer på elmarknaden***, exempelvis användare av elfordon***. Det är därför lämpligt att införa åtgärder för att tillgodose behovet av tillgång till sådana uppgifter för att underlätta integreringen av batterier för hemmabruk och elfordon***, smarta värme- och kylsystem och andra smarta anordningar,*** som ett komplement till bestämmelserna om tillgång till batteriuppgifter för att underlätta behandling för ändrad användning av batterier i [förslaget till kommissionens förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020]. Bestämmelserna om tillgång till batteriuppgifter för elfordon bör gälla utöver alla bestämmelser i unionslagstiftningen om typgodkännande av fordon.

(17) Det ökande antalet elfordon på väg och järnväg och till sjöss, och inom andra transportsätt, kommer att kräva att laddningen optimeras och styrs på ett sätt som inte orsakar överbelastning och som drar full nytta av tillgången på förnybar el och låga elpriser i systemet. I situationer där ***smart*** och dubbelriktad laddning skulle bidra till att ytterligare öka spridningen av förnybar el för elfordonsparker inom transportsektorn och i elsystemet i allmänhet bör en sådan funktion göras tillgänglig. Med tanke på laddningspunkternas långa livslängd bör kraven för laddningsinfrastruktur uppdateras på ett sätt som tillgodoser framtida behov och inte leder till negativa inlåsningseffekter för utvecklingen av teknik och tjänster.

(18) Användare av elfordon som ingår avtal med leverantörer av elektromobilitetstjänster och aktörer på elmarknaden bör ha rätt att få information och förklaringar om hur avtalsvillkoren kommer att påverka användningen av deras fordon och batteriets hälsotillstånd. Leverantörer av elektromobilitetstjänster och aktörer på elmarknaden bör tydligt förklara för användare av elfordon hur de kommer att få ersättning för de flexibilitets-, balanserings- och lagringstjänster som tillhandahålls elsystemet och elmarknaden genom användningen av deras elfordon. Användare av elfordon måste också garanteras sina konsumenträttigheter när de ingår sådana avtal, särskilt när det gäller skyddet av deras personuppgifter, såsom lokalisering och körvanor, i samband med användningen av deras fordon. Elfordonsanvändarnas preferenser när det gäller den typ av el som köps för att användas i deras elfordon, liksom andra preferenser, kan också omfattas av sådana avtal. Av ovanstående skäl är det viktigt att ***se till att den laddningsinfrastruktur som ska byggas ut används så effektivt som möjligt. För att öka konsumenternas förtroende för e-mobilitet är det viktigt att*** användare av elfordon kan använda sitt abonnemang vid flera laddningspunkter. Detta gör det också möjligt för elfordonsanvändarens tjänsteleverantör att på bästa sätt integrera elfordonet i elsystemet, genom förutsägbar planering och incitament som bygger på användarens preferenser. Det är också i linje med principerna om ett konsumentcentrerat och prosumentbaserat energisystem och rätten för elfordonsanvändare att som slutanvändare välja leverantör enligt bestämmelserna i direktiv (EU) 2019/944.

(18a) Utöver batterier för hemmabruk och för elfordon har en rad andra anordningar, såsom smarta värme- och kylanordningar, ackumulatortankar, värmeenergilagringsenheter och andra smarta anordningar, en betydande potential för efterfrågeflexibilitet som snarast bör utnyttjas för att ge konsumenterna möjlighet att bidra med sin flexibilitet till energisystemet. Det är därför nödvändigt att införa åtgärder som möjliggör tillgång i realtid till data som är relevanta för efterfrågeflexibilitet för användare och tredje parter som agerar för ägarnas och användarnas räkning, såsom aktörer på elmarknaden, på icke-diskriminerande villkor och utan kostnad, i full överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679.

(19) ***Tillgångar för distribuerad och decentraliserad generering, efterfrågeflexibilitet och lagring***, såsom batterier för hemmabruk och batterier i elfordon***, smarta värme- och kylsystem och andra smarta anordningar och värmeenergilagring*** har ***följaktligen*** potential att erbjuda betydande flexibilitets- och balanseringstjänster till nätet genom aggregering. För att underlätta utvecklingen av sådana ***anordningar och relaterade*** tjänster bör reglerna om anslutning och drift av ***decentraliserade produktions- och*** lagringstillgångar, såsom tariffer, åtagandetider och anslutningsspecifikationer, utformas på ett sätt som inte hämmar potentialen hos alla dessa lagringstillgångar, inbegripet små och mobila sådana, att erbjuda systemet flexibilitets- och balanseringstjänster och bidra till ytterligare spridning av förnybar el, jämfört med större, stationära lagringstillgångar. ***Medlemsstaterna bör även skapa lika***

villkor för mindre marknadsaktörer, särskilt gemenskaper för förnybar energi, så att de kan delta på marknaden utan oproportionerlig administrativ börda eller regelbörda.

(20) Laddningspunkter där elfordon vanligen parkeras under längre perioder, t.ex. på grund av bosättning eller sysselsättning, är mycket relevanta för integreringen av energisystem, och smarta ***och dubbelriktade*** laddningsfunktioner måste därför säkerställas. ***Särskilda initiativ bör tas för att öka antalet laddningspunkter i landsbygdsområden och glesbefolkade områden och för att säkerställa en lämplig spridning i de mest avlägsna områdena och bergsområdena.*** I detta avseende är driften av icke-allmänt tillgänglig normal laddningsinfrastruktur***, bland annat genom smarta mätarsystem,*** särskilt viktig för integreringen av elfordon i elsystemet eftersom den är belägen där elfordon parkeras upprepade gånger under lång tid, till exempel i byggnader med begränsat tillträde, personalparkeringsplatser eller parkeringsplatser som hyrs ut till fysiska eller juridiska personer.

(21) Industrin står för 25 % av unionens energiförbrukning och är en stor konsument av uppvärmning och kylning, som för närvarande försörjs till 91 % med fossila bränslen. 50 % av efterfrågan på värme och kyla avser dock låg temperatur (< 200 °C) för vilken det finns kostnadseffektiva alternativ med förnybar energi, bland annat genom ***direkt*** elektrifiering ***baserad på förnybar energi, industriella värmepumpar och geotermiska lösningar***. Dessutom använder industrin icke-förnybara källor som råmaterial för att tillverka produkter som stål eller kemikalier. Dagens beslut om industriinvesteringar kommer att avgöra vilka framtida industriprocesser och energialternativ som industrin kan överväga, så det är viktigt att dessa investeringsbeslut är framtidssäkrade ***och att strandade tillgångar undviks***. Därför bör riktmärken införas för att uppmuntra industrin att övergå till produktionsprocesser som bygger på förnybara källor, som inte bara använder förnybar energi som ***bränsle***, utan också använder förnybara råvaror såsom förnybart väte. ▌

(21a) Medlemsstaterna bör främja nödvändiga instrument för fysisk planering som klassificerar jordbruksmark och identifierar mark med högt agronomiskt värde baserat på dess edafiska egenskaper. I sina strategier för utveckling och främjande av förnybar energi bör medlemsstaterna reservera sådan mark för jordbruk och boskapsuppfödning.

(22) Förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung kan***, vid tillämpning av principen om energieffektivitet först,*** användas för energiändamål, men också för andra ändamål än energi, såsom råmaterial inom industrin för tillverkning av t.ex. stål eller kemikalier. Användningen av förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung för båda ändamålen utnyttjar deras fulla potential att ersätta fossila bränslen som råmaterial och minskar utsläppen av växthusgaser inom ***industriprocesser som är svåra att elektrifiera***, och sådan användning bör därför ingå i ett mål för användningen av förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung. Nationella åtgärder för att främja användningen av förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung inom ***dessa industrisektorer*** bör inte leda till ökade nettoföroreningar till följd av ökad efterfrågan på elproduktion som tillgodoses av de mest förorenande fossila bränslena, såsom kol, diesel, brunkol, torv och oljeskiffer.

(22a) Såsom anges i EU:s vätgasstrategi kan koldioxidsnåla bränslen och koldioxidsnål vätgas spela en roll i energiomställningen för att minska utsläppen från befintliga bränslen. Eftersom koldioxidsnåla bränslen och koldioxidsnål vätgas inte är förnybara bränslen bör man vid översynen av direktiv (EU)…/… [direktivet om gas och vätgas] fastställa kompletterande bestämmelser om rollen för koldioxidsnåla bränslen och koldioxidsnål vätgas för att uppnå koldioxidneutralitet senast 2050.

(23) Att öka ambitionerna inom värme- och kylsektorn är avgörande för att uppnå det övergripande målet för förnybar energi, med tanke på att uppvärmning och kylning utgör ungefär hälften av unionens energiförbrukning och omfattar ett brett spektrum av slutliga användningsområden och teknik inom byggnader, industri samt fjärrvärme och fjärrkyla. För att påskynda ökningen av förnybar energi inom uppvärmning och kylning bör en årlig ökning på 1,1 ▌ göras bindande som ett minimum för alla medlemsstater***, med ett vägledande mål upp till 2,3, enligt REPowerEU-nivån***. För de medlemsstater som inom värme- och kylsektorn redan har andelar av förnybar energi som överstiger 50 % bör det vara möjligt att tillämpa endast hälften av den bindande årliga ökningen, och medlemsstater med andelar som överstiger 60 % får räkna eventuella sådana andelar som fullgörande av den genomsnittliga årliga ökningen i enlighet med artikel 23.2 b och 23.2 c. ***Medlemsstaterna bör genomföra,***

tillsammans med lokala och regionala myndigheter och i enlighet med principen om energieffektivitet först, en bedömning av sin potential när det gäller energi från förnybara energikällor inom värme- och kylsektorn och av användningen av spillvärme och spillkyla. Dessutom bör medlemsstatsspecifika tillägg fastställas för att omfördela de ytterligare insatserna till önskad nivå för förnybar energi 2030 mellan medlemsstaterna på grundval av BNP och kostnadseffektivitet. En längre förteckning över olika åtgärder bör också ingå i direktiv (EU) 2018/2001 för att underlätta en ökning av andelen förnybar energi inom uppvärmning och kylning. Medlemsstaterna ***bör*** genomföra ***tre*** åtgärder som är upptagna på förteckningen. ***När medlemsstaterna antar och genomför dessa åtgärder bör de säkerställa att de är tillgängliga för alla konsumenter, särskilt konsumenter i låginkomsthushåll eller i utsatta hushåll, och kräva att en betydande del av de åtgärder som ska vidtas ger prioritet åt låginkomsthushåll som riskerar energifattigdom och subventionerade bostäder*** **[ändring 38].**

(24) För att säkerställa att den större betydelsen av fjärrvärme och fjärrkyla går hand i hand med bättre information till konsumenterna är det lämpligt att förtydliga och skärpa kraven på offentliggörande av information om dessa systems andel förnybar energi och ***därmed sammanhängande växthusgasutsläpp, liksom*** energieffektivitet.

(24a) Jordbrukssektorn har potential att producera ytterligare förnybar el. Denna förnybara el produceras på ett decentraliserat sätt, vilket är en möjlighet som energiomställningen erbjuder. För att få ut denna el på nätet måste nätet ha tillräcklig kapacitet. Landsbygdsområden är dock ofta en slutpunkt för nätet och det har därför inte tillräcklig kapacitet för att ta emot ytterligare el. En förstärkning av nätet i landsbygdsområdena bör starkt uppmuntras så att gårdarnas potential att bidra till energiomställningen genom decentraliserad elproduktion faktiskt kan utnyttjas.

(24b) Småskaliga anläggningar för energiproduktion på gårdarna har en enorm potential att öka cirkulariteten på gårdarna genom att omvandla gårdens avfalls- och restflöden, bland annat gödsel, till värme och elektricitet. Därför bör alla hinder undanröjas så att jordbrukare uppmuntras att investera i dessa tekniker för att skapa en cirkulär gård, till exempel rötkammare. Ett av dessa hinder är tillvaratagandet av restprodukter från processen, till exempel biobaserade gödselmedel (RENURE), samt ammoniumsulfat, vilka bör kunna kategoriseras och användas som gödselmedel.

(25) Moderna effektiva fjärrvärme- och fjärrkylsystem som bygger på förnybar energi har visat sin potential att tillhandahålla kostnadseffektiva lösningar för integrering av förnybar energi, ökad energieffektivitet och integrering av energisystem, vilket underlättar den övergripande minskningen av koldioxidutsläpp i värme- och kylsektorn. För att säkerställa att denna potential utnyttjas bör den årliga ökningen av förnybar energi och/eller spillvärme inom fjärrvärme och fjärrkyla höjas från 1 procentenhet till ***2,3*** procentenheter utan att ändra ökningens preliminära karaktär, som återspeglar den ojämna utvecklingen av denna typ av nät inom unionen.

(26) För att återspegla den ökade betydelsen av fjärrvärme och fjärrkyla och behovet av att styra utvecklingen av dessa nät i riktning mot en integrering av mer förnybar energi är det lämpligt att fastställa krav för att säkerställa att tredjepartsleverantörer av förnybar energi och spillvärme och spillkyla ansluts till fjärrvärme- eller fjärrkylsystem över 25 MW.

(27) Spillvärme och spillkyla underutnyttjas trots att de är allmänt tillgängliga, vilket leder till slöseri med resurser, lägre energieffektivitet i de nationella energisystemen och högre energianvändning än nödvändigt i unionen. Krav på närmare samordning mellan systemansvariga för fjärrvärme och fjärrkyla, industri- och tjänstesektorn och lokala myndigheter skulle kunna underlätta den dialog och det samarbete som krävs för att utnyttja kostnadseffektivitetspotentialen hos spillvärme och spillkyla genom fjärrvärme- och fjärrkylsystem.

(28) För att säkerställa att fjärrvärme och fjärrkyla deltar fullt ut i integreringen av energisektorn är det nödvändigt att utvidga samarbetet med systemansvariga för eldistributionssystem till systemansvariga för överföringssystem och bredda samarbetet till planering av nätinvesteringar och till marknaderna för att bättre utnyttja potentialen hos fjärrvärme och fjärrkyla för att tillhandahålla flexibilitetstjänster på elmarknaderna. Ytterligare samarbete med gasnätoperatörer, inbegripet vätgasnät och andra energinät, bör också göras möjligt för att säkerställa en bredare integration av energibärare och att de används så kostnadseffektivt som möjligt.

(29) Användningen av förnybara bränslen och förnybar el inom transportsektorn kan bidra till minskade koldioxidutsläpp i unionens transportsektor på ett kostnadseffektivt sätt och förbättra bland annat energidiversifieringen inom denna sektor och samtidigt främja innovation, tillväxt och sysselsättning i unionens ekonomi och minska beroendet av energiimport. För att uppnå det höjda mål för minskade växthusgasutsläpp som fastställts av unionen bör andelen förnybar energi som levereras till alla transportsätt i unionen höjas. Att uttrycka målet för transportsektorn som ett mål för minskning av växthusgasintensiteten skulle stimulera till en ökad användning i transportsektorn av de bränslen som är mest kostnadseffektiva och har högst prestanda när det gäller minskade växthusgasutsläpp. Dessutom skulle ett mål för minskning av växthusgasintensiteten stimulera till innovation och fastställa ett tydligt riktmärke för jämförelse mellan olika bränsletyper och förnybar el beroende på deras växthusgasintensitet. Som komplement till detta skulle en höjning av det energibaserade målet för avancerade biodrivmedel och biogas och införande av ett mål för förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung säkerställa en ökad användning av förnybara bränslen med minsta miljöpåverkan inom transportsätt som är svåra att elektrifiera. Uppnåendet av dessa mål bör säkerställas genom skyldigheter för bränsleleverantörer samt genom andra åtgärder som ingår i [förordning (EU) 2021/XXX om användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen för sjötransport – FuelEU Maritime och förordning (EU) 2021/XXX om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport]. Särskilda skyldigheter för leverantörer av flygbränsle bör fastställas endast i enlighet med [förordning (EU) 2021/XXX om säkerställande av lika villkor för hållbar lufttransport].

(29a) Covid-19-pandemin har visat på transportsektorns strategiska betydelse. Genomförandet av gröna körfält, med säkra försörjningskedjor för hälso- och sjukvårds- samt nödtjänster, grundläggande livsmedelsförsörjning och läkemedelsprodukter, var en bra metod som i framtiden bör ha företräde framför utsläppsminskningar i krislägen.

(29b) Införande eller installation av system för vindassisterad framdrivning och vindframdrivning betraktas som en förnybar energikälla och som en av lösningarna för minskade koldioxidutsläpp för sjötransporter.

(30) Elektromobilitet kommer att spela en viktig roll för minskade koldioxidutsläpp i transportsektorn. För att främja den fortsatta utvecklingen av elektromobilitet bör medlemsstaterna inrätta en kreditmekanism som gör det möjligt för operatörer av laddningspunkter som är tillgängliga för allmänheten att genom att tillhandahålla förnybar el ***eller förnybar energi*** bidra till fullgörandet av den skyldighet som medlemsstaterna har infört för bränsleleverantörer. ***Medlemsstaterna kan inkludera privata laddningspunkter i denna mekanism, om det kan påvisas att den förnybara el som levereras till dessa privata laddningspunkter endast tillhandahålls elfordon.*** Samtidigt som el inom transportsektorn stöds genom en sådan mekanism är det viktigt att medlemsstaterna fortsätter att hålla en hög ambitionsnivå för utfasningen av fossila bränslen i sin mix av flytande bränslen***, framför allt i transportsektorer där det är svårt att minska koldioxidutsläppen, såsom sjöfart och luftfart, där direkt elektrifiering är mycket svårare***.

(30a) Vätgas kan användas som råmaterial eller energikälla för industriella och kemiska processer och inom luftfart och sjöfart, för utfasning av fossila bränslen i sektorer där direkt elektrifiering inte är tekniskt möjlig eller konkurrenskraftig, samt för energilagring för att om nödvändigt balansera energisystemet, och spelar därmed en viktig roll för energisystemsintegrering.

(30b) Unionens regelverk och initiativ som syftar till uppnåendet av målen för minskning av växthusgasutsläppen bör stödja industrins omställning till ett mer hållbart europeiskt energisystem, särskilt vid fastställandet av nya mål och tröskelvärden för produktion.

(31) Unionens politik för förnybar energi syftar till att bidra till uppnåendet av Europeiska unionens mål för begränsning av klimatförändringar med avseende på att minska utsläppen av växthusgaser. För att uppnå detta mål är det viktigt att även bidra till bredare miljömål, särskilt förebyggande av förlust av biologisk mångfald, där det finns en negativ inverkan från den indirekta ändring av markanvändning som hänger samman med produktionen av vissa biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen. ***På samma sätt kan bristfällig planering av anläggningar för stora vind- eller solcellsprojekt få oönskade effekter på den biologiska mångfalden, landskapen och lokalsamhällena. Hänsyn bör också tas till de indirekta effekterna av avskogning och markkompaktering, vindkraftverkens effekter och konflikterna om markanvändning när det gäller solparker.*** Att bidra till dessa klimat- och miljömål utgör en viktig och långvarig generationsöverskridande angelägenhet för unionens medborgare och unionslagstiftaren. ***Unionen bör sålunda främja bränslen i mängder som åstadkommer balans mellan den***

nödvändiga ambitionen och behovet av att undvika att bidra till direkt eller indirekt förändrad markanvändning. Följaktligen bör förändringarna i det sätt på vilket målet för transportsektorn beräknas inte påverka de gränser som fastställts för hur man ska redovisa vissa bränslen som framställs av livsmedels- och fodergrödor å ena sidan och bränslen med hög risk för indirekt ändring av markanvändning å andra sidan. För att inte skapa incitament att använda biobränslen och biogas som produceras från livsmedels- och fodergrödor inom transportsektorn ***och för att ta hänsyn till kriget mot Ukraina*** bör dessutom medlemsstaterna även i fortsättningen kunna välja om dessa ska räknas med i målet för transportsektorn eller inte. Om de inte räknar med dem får de sänka målet för minskning av växthusgasintensiteten i enlighet med detta, förutsatt att biobränslen baserade på livsmedels- och fodergrödor minskar växthusgasutsläppen med 50 %, vilket motsvarar de typiska värden som anges i en bilaga till detta direktiv för minskningen av växthusgasutsläpp från de mest relevanta produktionskedjorna för biobränslen baserade på livsmedels- och fodergrödor samt den minimitröskel för minskningar som gäller för de flesta anläggningar som producerar sådana biobränslen. ***Dessutom bör medlemsstaterna även överväga att säkra ytterligare livsmedelsförsörjning för att stabilisera de globala marknaderna för livsmedelsråvaror.***

(31a) Hänsyn bör tas till artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som erkänner de yttersta randområdenas särskilda sårbarhet på grund av deras avstånd till regionerna på fastlandet, deras ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter – en kombination som allvarligt begränsar områdenas utveckling och innebär stora extra kostnader för många sektorer, i synnerhet för transporter. Insatser som görs och mål som fastställs på europeisk nivå för minskningen av växthusgaser måste anpassas till denna svåra situation, där man balanserar miljömål mot höga sociala kostnader för dessa regioner.

(32) Att uttrycka målet för transportsektorn som ett mål för minskning av växthusgasintensiteten gör det onödigt att använda multiplikatorer för att främja vissa förnybara energikällor. Anledningen till detta är att olika förnybara energikällor minskar utsläppen av växthusgaser i olika mängd och därför bidrar till ett mål på olika sätt. Förnybar el bör anses vara utsläppsfri, vilket innebär att den minskar utsläppen med 100 % jämfört med el som produceras från fossila bränslen. Detta kommer att skapa incitament för användning av förnybar el, eftersom det är osannolikt att så stora minskningar skulle kunna uppnås med förnybara bränslen och återvunna kolbaserade bränslen. Elektrifiering som bygger på förnybara energikällor skulle därför bli det effektivaste sättet att minska koldioxidutsläppen från vägtransporter. För att dessutom främja användningen av avancerade biobränslen och biogas och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung inom luftfart och sjöfart, som är svåra att elektrifiera, är det lämpligt att behålla multiplikatorn för de bränslen som levereras inom dessa transportsätt när de räknas med i de specifika målen för dessa bränslen.

(33) Direkt elektrifiering av slutanvändarsektorerna, inklusive transportsektorn, bidrar till ***systemeffektiviteten*** och underlättar övergången till ett energisystem som bygger på förnybar energi. Den är således i sig ett effektivt sätt att minska utsläppen av växthusgaser. Det är därför inte nödvändigt att skapa en ram för additionalitet som specifikt ska tillämpas på förnybar el som levereras till elfordon inom transportsektorn **[ändring 10]**.

(34) Eftersom förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung ska räknas som förnybar energi oavsett i vilken sektor de förbrukas, bör reglerna för att fastställa deras förnybara karaktär när de produceras från el, vilka endast var tillämpliga på dessa bränslen när de förbrukades inom transportsektorn, utvidgas till att omfatta alla förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, oavsett i vilken sektor de förbrukas.

***(34a) El som fås genom direkt anslutning till en eller flera anläggningar som producerar förnybar el får fullt ut räknas som förnybar el när den används för produktion av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung. Anläggningarna bör styrka att den berörda elen har levererats utan att det tagits el från nätet. El som har tagits från nätet får räknas som helt förnybar förutsatt att den producerats uteslutande från förnybara energikällor och de förnybara egenskaperna och andra lämpliga kriterier har visats genom ingåendet av ett energiköpsavtal. För att fullt ut kunna klassificeras som förnybart drivmedel av icke-biologiskt ursprung bör den geografiska korrelationen ske på elområdesnivå och bör även ta hänsyn till situationer till havs. Anspråk på denna els förnybara egenskaper bör endast göras en gång och endast i en slutanvändningssektor. Detsamma bör gälla för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som importeras till unionen* [ändring 11].

(35) För att säkerställa högre miljöeffektivitet i unionens hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp för fasta biomassabränslen i anläggningar som producerar värme, el och kyla bör minimitröskeln för att tillämpa dessa kriterier sänkas från nuvarande 20 MW till ***7,5 MW***.

(36) Direktiv (EU) 2018/2001 stärkte ramen för hållbar bioenergi och minskade växthusgasutsläpp genom att fastställa kriterier för alla slutanvändarsektorer. I direktivet fastställdes särskilda regler för biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa, vilket kräver hållbar skördeverksamhet och redovisning av utsläpp som orsakas av ändrad markanvändning. För att uppnå ett ökat skydd av kolrika livsmiljöer med särskilt stor biologisk mångfald, såsom urskogar ***och naturskogar***, skogar med stor biologisk mångfald, gräsmarker, torvmarker ***och hedmarker***, bör undantag och begränsningar införas för anskaffning av skogsbiomassa från dessa områden, i linje med strategin för biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa. Dessutom bör kriterierna för minskade växthusgasutsläpp även gälla för befintliga biomassabaserade anläggningar, för att säkerställa att produktionen av bioenergi i alla sådana anläggningar leder till minskade växthusgasutsläpp jämfört med energi som produceras från fossila bränslen. ***Delvis naturliga skogar, såsom skogar eller annan trädbevuxen mark som varken är primärskog eller planterad skog och som huvudsakligen består av inhemska träd och buskarter som inte har planterats, har ett stort värde för den biologiska mångfalden och klimatet och bör inte omvandlas till planterade skogar eller på annat sätt förstöras. Särskild uppmärksamhet bör ägnas skogsvetenskapen när det gäller att hantera ännu olösta frågor och tillhandahålla data, eftersom detta är avgörande för att bättre förstå våra träds roll för klimatet, miljön, ekonomin och samhället. Biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från jordbruks- och skogsbiomassa och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung bör erhållas från mark eller skogar för vilka tredje parts rättigheter i fråga om nyttjande- och äganderätt till marken eller skogen respekteras genom att dessa tredje parter ger sitt fria, på förhand inhämtade och välinformerade samtycke, med deltagande av representativa institutioner och organisationer, samtidigt som tredje parters mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter respekteras och tredje parters tillgång till livsmedel och foder inte äventyras.***

(37) För att minska den administrativa bördan för producenter av förnybara bränslen och återvunna kolbaserade bränslen och för medlemsstater där kommissionen genom en genomförandeakt har erkänt att frivilliga eller nationella system ger belägg för eller tillhandahåller korrekta uppgifter om efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp samt andra krav som fastställs i detta direktiv, bör medlemsstaterna godta resultaten av certifieringar utfärdade av system som omfattas av kommissionens erkännande. För att minska bördan för små anläggningar bör medlemsstaterna inrätta en förenklad kontrollmekanism för anläggningar på mellan 5 och ***20 MW***.

(38) Den unionsdatabas som ska inrättas av kommissionen syftar till att göra det möjligt att spåra flytande och gasformiga förnybara bränslen och återvunna kolbaserade bränslen. Dess räckvidd bör utvidgas från transportsektorn till att omfatta alla andra slutanvändarsektorer där sådana bränslen förbrukas. Detta bör på ett avgörande sätt bidra till en omfattande övervakning av produktionen och konsumtionen av dessa bränslen och minska riskerna för dubbelräkning eller oriktigheter längs de leveranskedjor som omfattas av unionsdatabasen. För att undvika risken för dubbla anspråk på samma förnybara gas bör dessutom en ursprungsgaranti som utfärdats för varje leverans av förnybar gas som registrerats i databasen annulleras. ***Denna databas bör göras allmänt tillgänglig på ett öppet, transparent och användarvänligt sätt. Kommissionen bör offentliggöra årliga rapporter för allmänheten om den information som rapporteras i unionsdatabasen, inbegripet mängden av samt det geografiska ursprunget och råvarutypen för biobränslen, flytande biobränslen och biomassabränslen.***

(38a) För att kompensera för den regelbörda för medborgare, förvaltningar och företag som införs genom detta direktiv bör kommissionen, inom ramen för sin årliga undersökning av bördor som genomförs i enlighet med punkt 48 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning, se över regelverket inom de berörda sektorerna i linje med principen ”en in, en ut”, i enlighet med kommissionens meddelande av den 29 april 2021 ”Bättre lagstiftning med gemensamma krafter” och, där så är lämpligt, lägga fram lagstiftningsförslag om ändring eller strykning av bestämmelser i andra unionsrättsakter som ger upphov till efterlevnadskostnader inom dessa sektorer.

(38b) Det måste fastställas lämpliga bestämmelser om bedrägeribekämpning, särskilt när det gäller använd matolja, med tanke på att palmolja ofta blandas i. Eftersom det är nödvändigt att upptäcka och förebygga bedrägerier för att förhindra illojal konkurrens och ohejdad avskogning i tredjeländer bör ett krav på fullständig och certifierad spårbarhet av dessa råvaror införas.

(39) I förordning (EU) 2018/1999 (styrningsförordningen) hänvisas på flera ställen till det bindande målet på unionsnivå om minst 32 % för andelen förnybar energi som används i unionen 2030. Eftersom detta mål måste höjas för att effektivt bidra till ambitionen att minska utsläppen av växthusgaser med ***minst*** 55 % fram till 2030, bör dessa hänvisningar ändras. Eventuella ytterligare planerings- och rapporteringskrav kommer inte att skapa något nytt planerings- och rapporteringssystem, utan bör omfattas av den befintliga ramen för planering och rapportering i enlighet med förordning (EU) 2018/1999.

(40) Tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG ([15]) bör ändras för att undvika en överlappning när det gäller regleringsmässiga krav i fråga om målen för minskade koldioxidutsläpp från transportsektorn och för anpassning till direktiv (EU) 2018/2001.

(40a) Forskning och innovation inom området rena energislag som vätgas måste också uppmuntras, för att tillgodose den växande efterfrågan på alternativa bränslen och framför allt för att på marknaden tillhandahålla energi som är billigare än fossila bränslen såsom dieselolja, eldningsolja eller bensin, där priserna i dag når nya rekordnivåer.

(41) Definitionerna i direktiv 98/70/EG bör ändras för att anpassa dem till direktiv (EU) 2018/2001 och därigenom undvika att olika definitioner tillämpas i dessa två rättsakter.

(42) Skyldigheterna avseende minskning av växthusgasutsläpp och användning av biodrivmedel i direktiv 98/70/EG bör utgå för att rationalisera och undvika överlappande lagstiftning när det gäller de skärpta krav på minskade koldioxidutsläpp från transportsektorn som föreskrivs i direktiv (EU) 2018/2001.

(43) De skyldigheter avseende övervakningen av och rapporteringen om minskningar av växthusgasutsläpp som fastställs i direktiv 98/70/EG bör utgå för att undvika att rapporteringsskyldigheterna regleras två gånger.

(44) Rådets direktiv (EU) 2015/652, som innehåller närmare bestämmelser för ett enhetligt genomförande av artikel 7a i direktiv 98/70/EG, bör upphävas, eftersom det blir obsolet genom att artikel 7a i direktiv 98/70/EG upphävs genom det här direktivet.

(45) När det gäller biobaserade komponenter i dieselbränsle begränsar hänvisningen i direktiv 98/70/EG till dieselbränsle B7, dvs. dieselbränsle med en halt av upp till 7 % fettsyrametylestrar (FAME), tillgängliga alternativ för att uppnå högre mål för inblandning av biodrivmedel enligt direktiv (EU) 2018/2001. Detta beror på att nästan hela unionens försörjning av dieselbränsle redan är av kategori B7. Den maximala andelen biobaserade komponenter bör därför ökas från 7 % till 10 %. För att upprätthålla marknadstillväxten för B10, dvs. dieselbränsle som innehåller upp till 10 % fettsyrametylestrar (FAME), krävs en unionstäckande B7-skyddsnivå på 7 % FAME i dieselbränsle på grund av den betydande andel icke B10-kompatibla fordon som förväntas finnas i fordonsparken senast 2030. Detta bör återspeglas i artikel 4.1 andra stycket i direktiv 98/70/EG i dess ändrade lydelse enligt denna akt.

(45a) En ökad användning av förnybar energi kan också öka energisäkerheten och självförsörjningen genom att bland annat minska beroendet av fossila bränslen. Ytterligare förstärkning och sammanlänkning av överförings-systemet är dock avgörande för en rättvis och effektiv användning av denna övergång, så att de resulterande fördelarna fördelas jämnt över unionens befolkning och inte leder till energifattigdom.

(46) Övergångsbestämmelserna bör möjliggöra en fortsatt datainsamling under ordnade former och ett uppfyllande av rapporteringsskyldigheterna med avseende på de artiklar i direktiv 98/70/EG som utgår genom det här direktivet.

([15]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGT L 350, 28.12.1998, s. 58).

(47) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ([16]), har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är motiverat, särskilt till följd av domstolens dom i målet kommissionen mot Belgien ([17]) (mål C-543/17).

***(47a) Det finns en enorm potential för unionen och dess partnerutvecklingsländer i fråga om tekniksamarbete, projekt för förnybar energi, export av ren energi och utveckling av ökad sammanlänkning av nät för ren energi. Även om de totala investeringarna i förnybar energi växer stadigt är de fortfarande koncentrerade till en handfull regioner och länder. Regioner som domineras av utvecklings- och tillväxtländer är fortfarande ständigt underrepresenterade och lockar till sig endast omkring 15 % av de globala investeringarna i förnybar energi ([18]). Unionens energipartnerskap bör inriktas på projekt för produktion av förnybar energi samt på att stödja utvecklingen av projekt för förnybar energi och fastställa rättsliga och finansiella ramar, och bör inbegripa tillhandahållande av nödvändigt tekniskt bistånd och kunskapsöverföring i nära samarbete med den privata sektorn. Åtaganden om god förvaltning och förutsättningar för ett stabilt och långsiktigt samarbete bör vara villkor för unionssamarbete. Samarbete kring hållbar energi bör vara en nyckelprioritering för lämpliga länder inom ramen för Global Gateway-initiativet* [ändring 12].**

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv (EU) 2018/2001

Direktiv (EU) 2018/2001 ska ändras på följande sätt:

1) I artikel 2 ska andra stycket ändras på följande sätt:

-a) Led 1 ska ersättas med följande:

”1. energi från förnybara energikällor eller förnybar energi: energi från förnybara, icke-fossila energikällor, nämligen vindenergi, solenergi (termisk solenergi och fotovoltaisk solenergi) och geotermisk energi, osmotisk energi, omgivningsenergi, tidvattensenergi, vågenergi och annan havsenergi, vattenkraft, biomassa, deponigas, gas från avloppsreningsverk samt biogas.”

-aa) I led 16 ska led c ersättas med följande:

”c) vars främsta syfte är att ge sina aktieägare eller medlemmar eller de lokala områden där den är verksam miljömässiga, ekonomiska eller sociala samhällsfördelar, i enlighet med principen om energieffektivitet först, snarare än ekonomisk vinst.”

a) Led 36 ska ersättas med följande:

”36. förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung: flytande och gasformiga bränslen vilkas energiinnehåll hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa.”

([16]) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.
([17]) Domstolens dom av den 8 juli 2019, kommissionen/Belgien, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.
([18]) Internationella byrån för förnybar energi (Irena) – rapporten Global Landscape of Renewable Energy Finance 2020, s. 9.

b) Led 47 ska ersättas med följande:

”47. normalvärde: ett värde som härleds från ett typiskt värde med tillämpning av på förhand fastställda faktorer, vilket på de villkor som fastställs i detta direktiv får användas i stället för ett faktiskt värde.”

c) Följande led ska läggas till:

”***47a***. rundvirke av hög kvalitet: rundvirke som avverkats eller på annat sätt skördats och avlägsnats och vars egenskaper, såsom art, dimensioner, rakhet och märgens densitet, gör det lämpligt för industriell användning, såsom definieras och vederbörligen motiveras av medlemsstaterna enligt de relevanta skogliga förutsättningarna. Detta omfattar inte förkommersiell gallring eller träd som utvinns ur skogar som drabbats av bränder, skadegörare, sjukdomar eller skador på grund av abiotiska faktorer.

47b. innovativ teknik för förnybar energi: en teknik för produktion av förnybar energi som på åtminstone ett sätt förbättrar jämförbar modern teknik för förnybar energi eller gör det möjligt att utnyttja en till stor del outnyttjad förnybar energiresurs, och som medför en klar grad av risk, tekniskt, marknadsmässigt eller finansiellt, som är högre än den risk som i allmänhet är förknippad med jämförbara icke-innovativa tekniker eller verksamheter.

47c. elområde: ett elområde enligt definitionen i artikel 2.65 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 ([19]).

47d. smart mätarsystem: ett smart mätarsystem enligt definitionen i artikel 2.23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/944 ([20]).

47e. laddningspunkt: en laddningspunkt enligt definitionen i artikel 2.33 i direktiv (EU) 2019/944.

47f. marknadsaktör: en marknadsaktör enligt definitionen i artikel 2.25 i förordning (EU) 2019/943.

47g. elmarknad: en elmarknad enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv (EU) 2019/944.

47h. batteri för hemmabruk: ett fristående uppladdningsbart batteri med en nominell kapacitet på mer än 2 kW som är lämpligt att installera och använda i en bostadsmiljö.

47i. elfordonsbatteri: ett elfordonsbatteri enligt definitionen i artikel 2.12 i [förslag till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) nr 2019/1020 ([21])].

47j. industribatteri: ett industribatteri enligt definitionen i artikel 2.11 i [förslag till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020].

([19]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (EUT L 158, 14.6.2019, s. 54).

([20]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (EUT L 158, 14.6.2019, s. 125).

([21]) COM(2020)0798 final.

47k. hälsotillstånd: hälsotillstånd enligt definitionen i artikel 2.25 i [förslag till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) nr 2019/1020 ([22])].

47l. laddningsstatus: laddningsstatus enligt definitionen i artikel 2.24 i [förslag till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020].

47m. effektbörvärde: den information som finns i batteriets styrsystem och som anger vilka effektinställningar batteriet ska ha under en uppladdning eller urladdning för att dess hälsotillstånd och operativa användning ska optimeras.

47n. smart laddning: en laddningsfunktion där intensiteten på den elektricitet som överförs till batteriet justeras i realtid, baserat på information som tas emot genom elektronisk kommunikation ***och som kan genomföras vid normala laddningshastigheter samt under snabbladdning genom reaktion på dynamiska prissignaler eller optimering av energiflödet***.

47o. tillsynsmyndighet: en tillsynsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.2 i direktiv (EU) 2019/943.

47p. tvåvägsladdning: en smart laddningsfunktion där flödets riktning kan vändas, så att elen kan flöda från batteriet till den laddningspunkt som batteriet är anslutet till.

47q. normal laddningspunkt: en normal laddningspunkt enligt definitionen i artikel 2.31 i [förslag till förordning om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen och om upphävande av direktiv 2014/94/EU].

47r. gemenskapsbatteri: ett fristående laddningsbart batteri med en nominell kapacitet på mer än 50 kWh, som är lämpligt för installation och användning i bostads-, affärs- eller industrimiljö och som ägs av egenförbrukare av förnybar energi som agerar gemensamt eller en gemenskap för förnybar energi.

47s. avtal om köp av förnybar energi: ett avtal enligt vilket en fysisk eller juridisk person avtalar om att köpa förnybar energi direkt från en producent, vilket omfattar, men är inte begränsat till, avtal om köp av förnybar el, avtal om köp av förnybar vätgas och avtal om köp av förnybar värme och kyla.

47t. avtal om köp av förnybar värme och kyla: ett avtal enligt vilket en fysisk eller juridisk person avtalar om att köpa förnybar värme och kyla direkt från en producent.

47u. avtal om köp av förnybar vätgas: ett avtal enligt vilket en fysisk eller juridisk person avtalar om att köpa förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung direkt från en producent.

47v. industri: företag och produkter som omfattas av avdelningarna B, C, F och J, huvudgrupp 63 i den statistiska näringsgrensindelningen (Nace rev.2) ([23]).

47w. icke-energirelaterat ändamål: användning av bränslen som råmaterial i en industriprocess i stället för användning av bränslen för energiproduktion.

47x. förnybara drivmedel: biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung.

([22]) Förslag till kommissionens förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020 (xxxx).

([23]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

47y. energieffektivitet först: energieffektivitet först enligt definitionen i artikel 2.18 i förordning (EU) 2018/1999.

47z. förnybar hybridtillgång till havs: en överföringstillgång som tjänar det dubbla syftet att koppla samman havsbaserad förnybar energiproduktion och sammanlänka två eller flera elområden.

47aa. förnybar fjärrvärme och fjärrkyla: mycket energieffektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla som drivs endast med förnybara energikällor.

47ab. primär träbiomassa: allt rundvirke som avverkas eller på annat sätt skördas och avlägsnas. Det omfattar allt trä som erhålls från avlägsnande, dvs. de mängder som avlägsnats från skog, inklusive trä som återvunnits på grund av naturlig dödlighet samt röjning och avverkning. Det omfattar allt trä som avlägsnats med eller utan bark, inbegripet trä som avlägsnats i rund form, eller kluvet, grovt sågat eller i annan form, t.ex. grenar, rötter, stubbar och masurknölar (när dessa skördas) och trä som är grovt tillformat eller spetsigt. Detta omfattar inte träbiomassa som erhålls från åtgärder för hållbart förebyggande av skogsbränder i högriskområden, träbiomassa som erhålls från trafiksäkerhetsåtgärder och träbiomassa som utvinns från skogar som utsatts för naturkatastrofer, aktiva skadegörare eller sjukdomar för att förhindra deras spridning, samtidigt som virkesutvinningen minimeras och den biologiska mångfalden skyddas, vilket leder till mer diversifierade och motståndskraftiga skogar, och ska baseras på riktlinjer från kommissionen **[ändring 42].**

47ac. förnybar vätgas: vätgas som framställs genom elektrolys av vatten (i en elektrolysanläggning som drivs med el från förnybara källor) eller genom reformering av biogas eller biokemisk omvandling av biomassa, om detta sker i enlighet med hållbarhetskriterierna i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001.

47ad. skogsplantage: planterad skog som brukas intensivt och som vid plantering och mogen skog uppfyller samtliga följande kriterier: en eller två arter, samma åldersklass och regelbundna avstånd. Det omfattar plantage med kort växtföljd för trä, fiber och energi, men inte skog som planterats som skydd eller för återställande av ekosystem, samt skog som anlagts genom plantering eller sådd och som vid mogen skog liknar eller kommer att likna naturligt föryngrad skog.

47ae. planterad skog: skog som till övervägande del består av träd och anlagts genom plantering och/eller avsiktlig sådd, förutsatt att de planterade eller sådda träden förväntas utgöra mer än femtio procent av timret på rot vid mognad. Det omfattar även skottskog från träd som ursprungligen planterats eller såtts.

47af. osmotisk energi: energi som skapas naturligt genom skillnaden i salthalt mellan två vätskor, vanligtvis sötvatten och saltvatten.

47ag. systemeffektivitet: ett energisystem som integrerar intermittent förnybar energi på ett kostnadseffektivt sätt och maximerar värdet av flexibilitet på efterfrågesidan för att optimera övergången till klimatneutralitet, mätt i minskningar av systeminvesteringar och driftskostnader, växthusgasutsläpp och användningen av fossila bränslen i varje nationell energimix.

47ah. förnybart hybridkraftverk: en kombination av två eller flera förnybara produktionstekniker som delar samma nätanslutning och även kan integrera lagringskapacitet.

47ai. samlokaliserat energilagringsprojekt: ett projekt som omfattar en energilagringsanläggning och en anläggning som producerar förnybar energi och som är ansluten till samma nätanslutningspunkt.

47aj. solenergidrivet elfordon: ett mycket energieffektivt motorfordon försett med ett framdrivningssystem som innehåller enbart icke-perifera elektriska maskiner som energiomvandlare med ett elektriskt uppladdningsbart energilagringssystem, som kan laddas externt, och även försett med fordonsintegrerade solcellspaneler **[ändring 29].”**

2) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att andelen energi från förnybara energikällor i unionens slutliga energianvändning (brutto) år 2030 är minst ***45*** %.

För att främja produktion och användning av förnybar energi från innovativ teknik för förnybar energi och skydda unionens industriella konkurrenskraft ska varje medlemsstat fastställa ett vägledande mål på minst 5 % av den nya installerade kapaciteten för förnybar energi mellan den… [direktivets ikraftträdande] och 2030 som innovativ teknik för förnybar energi.

För att underlätta ytterligare spridning av förnybar el och öka flexibiliteten och balanseringstjänsterna ska medlemsstaterna fastställa ett vägledande mål för lagringsteknik.

För att stödja ett kostnadseffektivt uppnående av det mål som avses i första stycket och uppnåendet av systemeffektivitet ska medlemsstaterna fastställa ett vägledande nationellt minimimål för flexibilitet på efterfrågesidan som motsvarar en minskning på 5 % av efterfrågetopparna på el senast 2030. Detta mål ska uppnås genom aktivering av flexibilitet på efterfrågesidan i alla slutanvändarsektorer, inbegripet genom renovering av byggnader och energieffektivitet i enlighet med direktiv (EU)…/… [reviderat direktiv (EU) 2018/844] och direktiv (EU)…/… [reviderat direktiv (EU) 2018/2002].

Medlemsstaterna ska ange sitt nationella mål för flexibilitet på efterfrågesidan, inbegripet delmål, i de nationella mål som fastställts i deras integrerade energi- och klimatplaner för att öka systemflexibiliteten, i enlighet med artikel 4 d.3 i förordning (EU) 2018/1999. Vid behov får kommissionen vidta kompletterande åtgärder för att hjälpa medlemsstaterna att uppnå sina mål.

Varje medlemsstat ska i sin integrerade energi- och klimatplan, i enlighet med artikel 4 d (3) i förordning (EU) 2018/1999, ange vilka åtgärder som krävs för att uppnå de mål som avses i punkt 1 andra och tredje styckena i den här artikeln.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att energi från biomassa produceras på ett sätt som minimerar otillbörliga snedvridande effekter på marknaden för biomassaråvaror och skadliga effekter på den biologiska mångfalden***, miljön och klimatet***. För detta ändamål ska de ta hänsyn till avfallshierarkin enligt artikel 4 i direktiv 2008/98/EG och den kaskadprincip som avses i tredje stycket.

Som en del av de åtgärder som avses i första stycket ska följande göras:

a) Medlemsstaterna ska inte bevilja stöd för

i) användning av sågtimmer, fanertimmer, stubbar och rötter för att producera energi,

ii) produktion av förnybar energi som produceras vid förbränning av avfall, om kraven på separat insamling ***och avfallshierarki*** i direktiv 2008/98/EG inte har uppfyllts, och

iii) metoder som inte är förenliga med den ***genomförandeakt*** som avses i tredje stycket.

b) Utan att det påverkar ***bestämmelserna i artikel 6***, och utan att det påverkar skyldigheterna i första stycket, ska medlemsstaterna från och med den 31 december 2026 inte bevilja nytt stöd för produktion av el från skogsbiomassa i anläggningar som enbart producerar el, såvida inte sådan el uppfyller minst ett av följande villkor:

i) Den produceras i en region som identifierats i en territoriell plan för en rättvis omställning som godkänts av ▌kommissionen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/… om inrättande av Fonden för en rättvis omställning på grund av dess beroende av fasta fossila bränslen, och uppfyller de relevanta kraven i artikel 29.11.

ii) Den produceras med hjälp av infångning och lagring av koldioxid från biomassa och uppfyller kraven i artikel 29.11 andra stycket.

iia) Den produceras av anläggningar som redan är i drift den… [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande], för vilka ändringar i riktning mot kraftvärme inte är möjliga på grund av avsaknad av infrastruktur och efterfrågeförhållanden, och uppfyller kraven i artikel 29.11, förutsatt att medlemsstaterna underrättar kommissionen om användningen av ett sådant undantag och motiverar detta med hjälp av kontrollerad och aktuell vetenskaplig och teknisk information och att kommissionen godkänner undantaget.

Senast ett år efter [ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska kommissionen anta en ***genomförandeakt*** ▌om hur kaskadprincipen för ***skogsbiomassa*** ska tillämpas, särskilt om hur man minimerar användningen av rundvirke av hög kvalitet för energiproduktion, med fokus på stödsystem och med vederbörlig hänsyn till ***det högsta ekonomiska och miljömässiga mervärdet och*** nationella särdrag, ***däribland förebyggande av skogsbränder och förtida avverkning***.

Senast 2026 ska kommissionen lägga fram en rapport om effekterna av medlemsstaternas stödsystem för biomassa, inbegripet om den biologiska mångfalden***, klimatet, miljön*** och eventuella snedvridningar av marknaden, och kommer att bedöma ▌stödsystemen för biomassa.”

c) Följande punkt ska införas som punkt 4a:

”’4a. Medlemsstaterna ska inrätta en ram, som kan inbegripa stödsystem och underlätta användningen av ***samlokaliserade projekt för lagring av förnybar energi samt avtal om köp av förnybar energi och avtal om köp av förnybar värme och kyla***, som gör det möjligt att införa förnybar ***energi*** på en nivå som är förenlig med medlemsstatens nationella bidrag enligt punkt 2 och i en takt som är förenlig med de vägledande utvecklingsbanor som anges i artikel 4a.2 i förordning (EU) 2018/1999. Den ramen ska särskilt ta itu med de kvarstående hindren, inbegripet rörande tillståndsförfaranden, ***inrättandet av initiativ för energigemenskap och utvecklingen av nödvändiga energitransportnät***, för att stödja en hög andel av försörjning med förnybar ***energi***. Vid utformningen av denna ram ska medlemsstaterna beakta den ytterligare förnybara el ***och den lagringsinfrastruktur*** som krävs för att tillgodose efterfrågan inom transport-, industri-, bygg-, värme- och kylsektorerna och för att producera förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung.’

’I enlighet med principen om energieffektivitet först ska medlemsstaterna säkerställa flexibel förbrukning, handel och lagring av förnybar el i dessa slutanvändarsektorer för att underlätta dess spridning på ett kostnadseffektivt sätt.

Medlemsstaterna får i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och lägesrapporter i enlighet med förordning (EU) 2018/1999 ta med en sammanfattning av åtgärder och styrmedel inom det möjliggörande ramverket respektive en bedömning av genomförandet av dessa.’”

3) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

-a) I punkt 1 första stycket ska led c ersättas med följande:

”c) den slutliga energianvändningen från förnybara energikällor och drivmedel inom transportsektorn.”

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Avseende första stycket led a, b eller c ska gas och el från förnybara energikällor bara räknas med i ett av alternativen vid beräkningen av den slutliga energianvändningen (brutto) från förnybara energikällor. Energi som produceras från förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung ska redovisas i den sektor – el, uppvärmning, kylning eller transport – där den förbrukas. ***När förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung förbrukas i en annan medlemsstat än den där de har producerats, ska den energi som genereras genom användning av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung redovisas till 80 % av sin volym i det land och den sektor där den förbrukas och till 20 % av sin volym i det land där den produceras, om inte annat avtalas mellan de berörda medlemsstaterna. För att övervaka sådana avtal och undvika dubbel redovisning ska kommissionen underrättas om sådana avtal, inbegripet exakta volymer av tillgång och efterfrågan, tiden för överföringen och den dag då arrangemanget ska träda i kraft. Kommissionen ska göra information om de ingångna avtalen tillgänglig, inbegripet deras tidsplan, volym, pris och eventuella ytterligare omständigheter.”***

aa) I punkt 1 ska följande stycke införas efter andra stycket:

”För att uppnå de mål som avses i artiklarna 15a, 22a, 23.1, 24.4 och 25.1 ska de förnybara drivmedlen av icke-biologiskt ursprung redovisas till 100 % av sin volym i det land där de förbrukas.”

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”Vid tillämpning av punkt 1 första stycket led a ska den slutliga elanvändningen (brutto) från förnybara energikällor beräknas som mängden el producerad i en medlemsstat från förnybara energikällor, inklusive produktionen av el från egenanvändare av förnybar energi och gemenskaper för förnybar energi och el från förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, med undantag av elproduktion från pumpkraftverk som använder vatten som tidigare pumpats upp och av el som används för att producera förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung.”

c) I punkt 4 ska led a ersättas med följande:

”a) Den slutliga energianvändningen från förnybara energikällor inom transportsektorn beräknas som summan av alla biodrivmedel, biogas och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används inom transportsektorn.”

4) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. ▌Varje medlemsstat ***ska ingå samarbetsavtal för att*** inrätta ***gemensamma projekt*** med en eller flera andra medlemsstater för produktion av förnybar energi***, inbegripet hybridtillgångar till havs, enligt följande***:

a) Senast den 31 december 2025 ska medlemsstater med en årlig elförbrukning på högst 100 TWh inrätta minst två gemensamma projekt.

b) Senast 2030 ska medlemsstater med en årlig elförbrukning på mer än 100 TWh inrätta ett tredje gemensamt projekt.

Sådana gemensamma projekt ska inte motsvara de projekt av gemensamt intresse som redan antagits enligt förordning (EU) 2022/869 ([1a]). Fastställandet av gemensamma projekt ska baseras på de behov som identifierats i de strategiska utvecklingsplanerna för integrerade havsbaserade nät på hög nivå för varje havsområde och tioårsplanen för nätutveckling, men kan gå utöver dessa behov och kan inbegripa lokala och regionala myndigheter och privata aktörer.

De projekt som finansieras med nationella bidrag inom ramen för unionens finansieringsmekanism för förnybar energi inrättad genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1294 ([1]) ska ***beaktas för att*** uppfylla ***kraven i första stycket*** för de medlemsstater som deltar ***i dessa projekt***.

Medlemsstaterna ska arbeta för en rättvis fördelning av kostnader och fördelar med gemensamma projekt. Därvid ska alla relevanta kostnader för och fördelar med gemensamma projekt beaktas i det relevanta samarbetsavtalet.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sådana samarbetsavtal som avses i första stycket, inklusive den dag då projektet förväntas börja löpa.

([1a]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/869 av den 30 maj 2022 om riktlinjer för transeuropeisk energiinfrastruktur, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2009, (EU) 2019/942 och (EU) 2019/943 och direktiven 2009/73/EG och (EU) 2019/944, och om upphävande av förordning (EU) nr 347/2013 (EUT L 152, 3.6.2022, s. 45).”

([1]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1294 av den 15 september 2020 om unionens finansieringsmekanism för förnybar energi (EUT L 303, 17.9.2020, s. 1).

b) Följande punkt ska införas:

”7a. De medlemsstater som gränsar till ett havsområde ska samarbeta för att gemensamt***, efter samråd med berörda aktörer,*** fastställa den mängd havsbaserad förnybar energi som de planerar att producera i det havsområdet senast 2050, med mellanliggande mål ***och utvecklingsbanor per havsområde*** 2030 och 2040 ***i enlighet med förordning (EU) 2022/869***. ***Varje medlemsstat ska ange vilka volymer den planerar att uppnå genom statliga anbudsförfaranden, med fokus på teknisk och ekonomisk genomförbarhet för nätinfrastrukturen.***

I sina samarbetsavtal ska medlemsstaterna gemensamt säkerställa att dessa planer ligger i linje med uppfyllandet av målen i kommissionens meddelande av den 19 november 2020 En EU-strategi för utnyttja potentialen i havsbaserad förnybar energi för en klimatneutral framtid, samtidigt som de beaktar unionens miljölagstiftning och skyddet av den biologiska mångfalden till havs, särdragen och utvecklingen i varje region***, särskilt verksamhet som redan äger rum i de berörda områdena, den möjliga skadan på miljön,*** potentialen för havsbaserad förnybar energi i havsområdet och vikten av att säkerställa den tillhörande planeringen för integrerade nät. Medlemsstaterna ska anmäla den mängden***, liksom det nät som planeras,*** i de uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplaner som överlämnas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999. ***Kommissionen får vidta kompletterande åtgärder för att stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att anpassa sig till utvecklingsbanorna per havsområde.***

Efter meddelandet om de uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplanerna ska kommissionen bedöma alla eventuella gap mellan den potentiella mängden förnybara energiresurser till havs i medlemsstaterna och mängden förnybar energi till havs som planeras för 2030, 2040 och 2050. När det är lämpligt ska kommissionen vidta ytterligare åtgärder för att minska detta gap.

De medlemsstater som gränsar till ett havsområde ska samarbeta för att gemensamt fastställa tillräckligt med utrymme för sina projekt för förnybar energi och avsätta detta utrymme i sin fysiska planering i kust- och havsområden och samtidigt säkerställa en stark strategi för allmänhetens deltagande så att synpunkter från alla intressenter och berörda kustsamhällen, liksom effekterna på den verksamhet som redan äger rum i de berörda områdena, beaktas.

För att underlätta tillståndsgivning för gemensamma projekt för havsbaserad förnybar energi ska medlemsstaterna minska komplexiteten och öka effektiviteten och insynen i tillståndsprocessen och förbättra samarbetet sinsemellan, inbegripet, när så är lämpligt, genom att inrätta en gemensam kontaktpunkt (en enda kontaktpunkt) för varje prioriterad havsbaserad nätkorridor.

För att stärka den breda allmänna acceptansen ska medlemsstaterna säkerställa möjligheten att inbegripa gemenskaper för förnybar energi i gemensamma samarbetsprojekt för förnybar energi till havs."

5) Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

-a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regler för godkännande, certifiering och licensiering som gäller för anläggningar, inbegripet förnybara hybridkraftverk med tillhörande nät för överföring och distribution, som producerar el, värme eller kyla från förnybara energikällor, för processen att omvandla biomassa till biodrivmedel, flytande biobränslen, biomassabränslen eller andra energiprodukter, och för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung är proportionella och nödvändiga och bidrar till tillämpningen av principen om energieffektivitet först."

-aa) Andra stycket ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) alla administrativa förfaranden förenklas, däribland regionala och kommunala processer, och genomförs på lämplig administrativ nivå och att förutsebara tidsramar fastställs för de förfaranden som avses i första stycket,"

ii) Led c och d ska ersättas med följande:

"c) alla de administrativa kostnader som ska betalas av konsumenter, planerare, arkitekter, byggare, montörer av utrustning och system samt leverantörer är öppna för insyn och kopplade till faktiska kostnader, och

d) förenklade och mindre arbetskrävande godkännandeförfaranden, inklusive ett förfarande med enkel anmälan och gemensamma kontaktpunkter, fastställs för decentraliserade enheter, och för produktion och lagring av energi från förnybara energikällor."

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska exakt definiera tekniska specifikationer som ska uppfyllas av utrustning och system för energi från förnybara energikällor för att de ska omfattas av stödsystemen ***och kunna komma i fråga för offentlig upphandling***. Om det finns ***regleringsmässiga eller*** harmoniserade eller europeiska standarder, till exempel tekniska referenssystem fastställda av europeiska standardiseringsorgan, ska de tekniska specifikationerna utformas enligt de standarderna. Företräde ska ges åt ***regleringsmässiga och*** harmoniserade standarder till vilka hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning till stöd för europeisk lagstiftning***, inbegripet exempelvis förordning (EU) 2017/1369 eller direktiv 2009/125/EG***. I avsaknad av sådana ska andra harmoniserade standarder och europeiska standarder användas, i den ordningen. De tekniska specifikationerna ska inte föreskriva var utrustningen och systemen ska certifieras och ska inte utgöra ett hinder för den inre marknadens funktion."

aa) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå tar med bestämmelser för integrering och utbyggnad av förnybar energi, även för egenanvändning av förnybar energi och gemenskaper för förnybar energi och användningen av oundviklig spillvärme och spillkyla vid planering, inklusive tidiga stadier av fysisk planering, utformning, byggande och renovering av stadsinfrastruktur, industri-, affärs- eller bostadsområden samt energi- och transportinfrastruktur, inklusive nät för el, fjärrvärme och fjärrkyla, naturgas och alternativa bränslen. Medlemsstaterna ska särskilt uppmuntra lokala och regionala administrativa organ att vid planeringen av stadsinfrastruktur, när så är lämpligt, ta med värme och kyla från förnybara energikällor och samråda med nätoperatörer för att återspegla den inverkan som program för energieffektivitet och energiefterfrågan liksom särskilda bestämmelser för egenanvändning av förnybar energi och gemenskaper för förnybar energi har på operatörernas planer för infrastrukturutveckling.”

b) Punkterna 4, 5, 6 och 7 ska utgå.

c) Punkt 8 ska ersättas med följande:

”8. Medlemsstaterna ska bedöma de rättsliga och administrativa hindren för långsiktiga avtal om köp av förnybar ***energi, inbegripet avtal om köp av förnybar el, avtal om köp av förnybar värme och kyla och avtal om köp av förnybar vätgas, samlokaliserade energilagringsprojekt samt gränsöverskridande sådana***. ▌

De ska undanröja ▌ hinder ***på nationell och gränsöverskridande nivå för deras utveckling, såsom hinder för tillståndsgivning, till exempel för energiintensiva industrier och små och medelstora företag samt andra mindre aktörer och kommuner,*** och främja användning av sådana avtal, bland annat genom att undersöka hur de ekonomiska riskerna förknippade med dem kan minskas, särskilt genom användning av kreditgarantier. Medlemsstaterna ska säkerställa att dessa avtal inte är föremål för ***några som helst*** oproportionella eller diskriminerande förfaranden eller avgifter, och att eventuella tillhörande ursprungsgarantier kan överföras till köparen av ▌ energi enligt avtalet om köp ***av förnybar energi***.

Medlemsstaterna ska beskriva sina åtgärder och styrmedel för att främja användningen av avtal om köp av förnybar ***energi*** i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner som avses i artiklarna 3 och 14 i förordning (EU) 2018/1999 och i lägesrapporterna som överlämnas i enlighet med artikel 17 i den förordningen. De ska också i dessa rapporter ange den volym av förnybar elproduktion som stöds av ***de olika typerna av*** avtal om köp av förnybar ***energi***.

Medlemsstaterna ska säkerställa att sökande har rätt att lämna in alla relevanta handlingar i digital form. Om en sökande använder det digitala ansökningsalternativet måste hela tillståndsprocessen inbegripet de administrativa interna processerna utföras digitalt. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa digitaliseringen av de offentliga utfrågningarna och förfarandena för deltagande.”

d) Följande punkt ska läggas till som punkt 9:

”9. Senast … [sex månader efter ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska kommissionen ***utfärda riktlinjer till medlemsstaterna om tillståndsförfaranden för att påskynda och förenkla processen för nya och uppgraderade projekt. Dessa riktlinjer ska innehålla rekommendationer om genomförande och tillämpning*** av reglerna avseende de administrativa förfarandena i artiklarna 15 ▌ och 17 och deras tillämpning ***på förnybar värme, kyla och energi och förnybar kraftvärme, och en uppsättning centrala processindikatorer för att möjliggöra en öppen bedömning och övervakning av både framsteg och effektivitet***.

Kommissionen ska i detta syfte genomföra lämpliga samråd, även med berörda parter. Sådana riktlinjer ska också omfatta information om digitala resurser och personalresurser vid tillståndsmyndigheter, effektiva gemensamma kontaktpunkter, fysisk planering, begränsningar med anknytning till militär och civil luftfart, domstolsförfaranden, tvistlösning och medlingsärenden inom civilrätten och anpassning och eftermodifiering av lagstiftningen om gruvdrift och geologiska arbeten, samt säkerställande av tillräcklig teknisk kapacitet att utföra dessa uppgifter.

Medlemsstaterna ska lägga fram en bedömning av sitt tillståndsförfarande och de förbättringsåtgärder som ska vidtas i enlighet med riktlinjerna, i den uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplan som avses i artikel 14.2 i förordning (EU) 2018/1999 i enlighet med det förfarande och den tidsplan som fastställs i den artikeln.

Kommissionen ska bedöma de korrigerande åtgärderna i varje medlemsstats planer och varje medlemsstats resultat i nyckelutförandeindikatorerna. Bedömningen ska offentliggöras.

Om inga framsteg har gjorts får kommissionen vidta ytterligare åtgärder för att stödja medlemsstaterna i deras genomförande ***och hjälpa dem att reformera och effektivisera sina tillståndsförfaranden***."

6) Följande artikel ska införas:

"Artikel 15a

Integrering av förnybar energi i byggnader

1. För att främja produktion och användning av förnybar energi ***och spillvärme och spillkyla*** i byggsektorn ska varje medlemsstat fastställa ett vägledande mål för andelen förnybar energi ***som produceras på plats eller i närheten, inbegripet hämtas från nätet,*** i den slutliga energianvändningen i sin byggsektor 2030 som är förenligt med ett vägledande mål på minst 49 % energi från förnybara energikällor ***och oundviklig spillvärme och spillkyla*** i byggsektorn i unionens slutliga energianvändning 2030. ***Medlemsstater som inte uttryckligen prissätter koldioxid i byggnadssektorn genom ett skattesystem eller utsläppshandelssystem, eller medlemsstater som tillfälligt väljer att inte delta i det nya europeiska utsläppshandelssystemet för byggnader och transporter ska fastställa en högre vägledande andel förnybara energikällor.*** Det nationella ***vägledande*** målet ska uttryckas som en andel av den nationella slutliga energianvändningen och beräknas i enlighet med den metod som anges i artikel 7***, och i beräkningen av andelen slutlig användning får man inkludera elen från förnybara källor som omfattar egenanvändning, energisamhällen och andelen förnybar energi i elmixen och den oundvikliga spillvärmen och spillkylan***. Varje medlemsstat ska inkludera sitt mål i de uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplaner som överlämnas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2018/1999 samt information om hur den planerar att uppnå det.

Medlemsstaterna får räkna med spillvärme och spillkyla till det mål som avses i första stycket med upp till 20 %. Om de beslutar att göra detta ska målet öka med hälften av den använda andelen spillvärme och spillkyla till en övre gräns på 54 %.

2. Medlemsstaterna ska införa åtgärder i sina byggregler och byggnormer och, i tillämpliga fall, i sina stödsystem, för att öka andelen el och uppvärmning och kylning från förnybara energikällor ***som både produceras på plats eller i närheten, inklusive hämtas från nätet***, i byggnadsbeståndet, inbegripet nationella åtgärder till förmån för avsevärda ökningar av egenanvändningen av förnybar energi, gemenskaper för förnybar energi, ***lokal delning av förnybar energi*** och lokal energilagring, ***smart tvåvägsladdning, andra flexibilitetstjänster, såsom efterfrågeflexibilitet, och*** i kombination med energieffektiviseringar avseende högeffektiv kraftvärme och passiv-, nära-nollenergi- och nollenergibyggnader***, med beaktande av innovativa tekniker***.

För att uppnå den vägledande andel av ***förnybara energikällor*** som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna i sina byggregler och byggnormer och, i tillämpliga fall, i sina stödsystem eller på andra sätt som har motsvarande verkan kräva att miniminivåer av energi från förnybara energikällor***, som både producerats på plats och i närheten, inklusive hämtats från nätet,*** används i ***nya*** byggnader ***och i byggnader som ska genomgå stora renoveringar***, i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2010/31/EU ***och förutsatt att detta är ekonomiskt, tekniskt och funktionellt genomförbart***. Medlemsstaterna ska möjliggöra att dessa miniminivåer uppnås genom, bland annat, ett effektivt system för fjärrvärme och fjärrkyla.

Onsdagen, 14 september 2022

För befintliga byggnader ska det första stycket gälla väpnade styrkor endast i den utsträckning som tillämpningen av det inte strider mot karaktären av och huvudsyftet med de väpnade styrkornas verksamhet, och med undantag för materiel som används endast för militära ändamål.

3. Medlemsstaterna ska se till att offentliga byggnader på nationell, regional och lokal nivå föregår med gott exempel när det gäller andelen förnybar energi som används, i enlighet med bestämmelserna i artikel 9 i direktiv 2010/31/EU och artikel 5 i direktiv 2012/27/EU. Medlemsstaterna får bland annat möjliggöra att denna skyldighet fullgörs genom att föreskriva att taken ***eller andra jämförbara utrymmen ovan och under markytan*** i offentliga eller blandade privat-offentliga byggnader ska användas av tredje part för anläggningar som producerar energi från förnybara energikällor.

Medlemsstaterna ska främja samarbete mellan lokala myndigheter och samhällen för förnybar energi inom byggsektorn, särskilt genom användning av offentlig upphandling. Sådant stöd ska anges i medlemsstaternas nationella byggnadsrenoveringsplaner, enligt artikel 3 i direktiv… [energiprestandadirektivet].

4. För att uppnå den vägledande andel förnybara energikällor som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna främja användningen av system och utrustning för förnybar värme och kyla***, inbegripet innovativ teknik för ett visst lokalt sammanhang, såsom smarta system och utrustningar för värme och kyla som drivs med förnybar el, i tillämpliga fall tillsammans med smart förvaltning av alla decentraliserade energiresurser i byggnader, genom energiledningssystem för byggnader som kan samverka med energinätet***. För detta ändamål ska medlemsstaterna använda alla lämpliga åtgärder, verktyg och incitament, inbegripet bland annat energietiketter som utarbetats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 ([1]), energicertifikat i enlighet med direktiv 2010/31/EU, eller andra lämpliga certifikat eller standarder som tagits fram nationellt eller på unionsnivå, och ska säkerställa att lämplig information och rådgivning***, inbegripet genom gemensamma kontaktpunkter,*** ges om förnybara, mycket energieffektiva alternativ såväl som om vilka finansieringsinstrument och stimulansåtgärder som finns tillgängliga för att främja ett ökat utbyte av gamla ***värme- och kylsystem*** och ökad omställning till lösningar som baseras på förnybar energi.”

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

7) ▌ Artikel 18 ska ***ändras på*** följande ***sätt***:

a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska se till att certifieringssystem ***eller liknande nationella kvalifikationssystem*** finns tillgängliga för installatörer och konstruktörer av alla slags värme- och kylsystem med förnybar energi i byggnader, industri och jordbruk, och för installatörer av ***annan teknik för förnybar energi, teknik för energilagring och efterfrågestyrning, inbegripet laddningsstationer***. Dessa system får i förekommande fall ta hänsyn till befintliga system och strukturer och ska baseras på kriterierna i bilaga IV. Medlemsstaterna ska ***kontrollera erkännandet av*** den certifiering som andra medlemsstater utfärdat i enlighet med dessa kriterier.

Senast den 31 december 2023 och vart tredje år därefter ska medlemsstaterna ***bedöma gapet mellan tillgänglig och behövd utbildad och kvalificerad installationspersonal och, när det är lämpligt, ge rekommendationer om att avlägsna eventuella brister. Dessa bedömningar och varje rekommendation ska offentliggöras.***

Medlemsstaterna ska ***skapa förutsättningar, inbegripet genom strategier för kompetensutveckling och omskolning, för att*** säkerställa att ett tillräckligt antal utbildade och kvalificerade installatörer ***som avses i punkt 3*** finns tillgängliga för att ***hantera*** den ökning av förnybar uppvärmning och nedkylning som krävs för att bidra till den årliga ökningen av andelen förnybar energi inom värme- och kylsektorerna i enlighet med artikel 23***, och till målen för förnybar energi i byggnader i enlighet med artikel 15a, inom industrin i enlighet med artikel 22a och inom transportsektorn i enlighet med artikel 25, samt bidra till att nå det övergripande mål som anges i artikel 3.***

För att uppnå ett sådant tillräckligt antal installatörer och konstruktörer ska medlemsstaterna säkerställa att det finns ett tillräckligt utbud av utbildningsprogram som leder till kvalifikationer eller certifiering som omfattar förnybar uppvärmnings- och kylningsteknik, och dess senaste innovativa lösningar***, och att dessa program är förenliga med nationella kvalifikations- och certifieringssystem***. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja deltagande i sådana program, särskilt för små och medelstora företag och egenföretagare, ***och samtidigt garantera balansen mellan könen och i synnerhet rikta sig till underrepresenterade minoriteter***. Medlemsstaterna får införa frivilliga avtal med relevanta teknikleverantörer och teknikförsäljare***, förutsatt att dessa avtal är förenliga med redan befintliga utbildnings- och kvalifikationssystem,*** för att utbilda ett tillräckligt antal, vilket kan baseras på uppskattningar av försäljningen, installatörer i de senaste innovativa lösningarna och teknikerna på marknaden.

Medlemsstaterna ska i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner som avses i artiklarna 3 och 14 i förordning (EU) 2018/1999, och i lägesrapporterna som överlämnas i enlighet med artikel 17 i den förordningen, beskriva sina åtgärder och styrmedel för att främja effektiv, högkvalitativ och inkluderande utbildning, omskolning och kompetensutveckling för arbetstagare på området förnybar energi.

4. Medlemsstaterna ska ge allmänheten tillgång till information om certifieringssystem ***eller motsvarande nationella kvalifikationssystem*** som avses i punkt 3. Medlemsstaterna ska ***också ge allmänheten tillgång, på ett öppet och lättillgängligt sätt, till en regelbundet uppdaterad*** förteckning över installatörer som är kvalificerade eller certifierade i enlighet med punkt 3 ▌.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”6a. Åtgärder som vidtas enligt denna artikel ska inte påverka åtgärder som vidtas enligt direktiv (EU) …/… [energieffektivitetsdirektivet] och (EU)…/… [energiprestandadirektivet].”

8) Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

-a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska, i syfte att för slutkunderna visa ursprunget på energin från förnybara energikällor som ingår i energileverantörens energimix och i den energi som levereras till konsumenterna enligt avtal som saluförs med hänvisning till användning av energi från förnybara energikällor, säkerställa att ursprunget på energi från förnybara energikällor kan garanteras som sådan i den mening som avses i det här direktivet, i enlighet med objektiva, transparenta och icke-diskriminerande kriterier.”

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska därför säkerställa att en ursprungsgaranti utfärdas efter begäran från en producent av energi från förnybara energikällor. Medlemsstaterna ska ***föreskriva ett enhetligt system för utfärdande av*** ursprungsgarantier ***för förnybar vätgas***.

Medlemsstaterna får, med avseende på redovisning av ursprungsgarantiernas marknadsvärde, besluta att inte utfärda en sådan ursprungsgaranti till en producent som erhåller ekonomiskt stöd från ett stödsystem.

Kommissionen ska införa kompletterande information om ursprungsgarantier, samtidigt som dubbelräkning undviks.

Utfärdandet av ursprungsgarantier får förutsätta en lägsta kapacitetsgräns. ▌En ursprungsgaranti ska vara 1 MWh ***med möjlighet att utfärda delar av den. De ska vara vederbörligen standardiserade genom den europeiska standarden CEN-EN16325 och utfärdas på begäran av en energiproducent, förutsatt att detta inte leder till dubbelräkning. Förenklade registreringsförfaranden och sänkta registreringsavgifter ska införas för små installationer på mindre än 50 kW och för energigemenskaper. Ursprungsgarantier får utfärdas för flera små installationer som slås samman.***

Endast en ursprungsgaranti ska utfärdas för varje energienhet som produceras ***och samma energienhet beaktas bara en gång***."

i ***a)*** ***Andra stycket utgår.***

i b) I fjärde stycket ska led c ersättas med följande:

"c) Ursprungsgarantierna utfärdas inte direkt till producenten, utan till en leverantör eller konsument som köper energin antingen i ett konkurrensutsatt förfarande eller med stöd av ett långfristigt avtal om köp av förnybar el."

ii) Femte stycket utgår.

aa) punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Vid tillämpning av punkt 1 ska ursprungsgarantier för transaktioner gälla i tolv månader från produktionen av den relevanta energienheten. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla ursprungsgarantier som inte har annullerats upphör att gälla senast 18 månader efter produktionen av energienheten. Medlemsstaterna ska inkludera ursprungsgarantier som upphört att gälla i beräkningen av den kvarstående energimixen."

ab) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. För det offentliggörande som avses i punkterna 8 och 13 ska medlemsstaterna säkerställa att energiföretag annullerar ursprungsgarantier senast sex månader från det att ursprungsgarantin har upphört att gälla. Dessutom, genom… [ett år efter ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska medlemsstaterna se till att uppgifterna om deras kvarstående energimix offentliggörs årligen."

ac) I punkt 7 ska första stycket ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) den energikälla energin produceras från samt produktionens start- och slutdatum så nära realtid som möjligt, med målet att komma fram till produktionsintervaller på högst en timme,"

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) namnet på den anläggning där energin produceras, var den är belägen, elområde, vilken typ av anläggning det rör sig om och dess kapacitet,"

iii) Följande led ska läggas till:

"g) utsläpp av växthusgaser under den garanterade energins livscykel i enlighet med standarden ISO 14067:2018,

h) förfinad tidsgranularitet,

i) platsmatchning."

b) ▌Punkt 8 ska ▌ersättas med följande:

"När en elleverantör ska visa ***ursprunget för energin*** från förnybara energikällor som ingår i dennes energimix vid tillämpningen av artikel 3.9 a i direktiv 2009/72/EG ska leverantören göra detta genom ursprungsgarantier, utom för den andel av energimixen som motsvarar kommersiella erbjudanden som inte kan spåras, i förekommande fall, för vilken leverantören får använda den kvarstående energimixen.

När en gasleverantör ska visa ursprunget för energin från förnybara energikällor som ingår i dennes energimix vid tillämpningen av avsnitt 5 i bilaga I till direktiv (EU) …/… [om gemensamma regler för de inre marknaderna för förnybar gas, naturgas och vätgas, enligt förslaget COM(2021)0803] ska leverantören göra detta genom ursprungsgarantier, utom för den andel av energimixen som motsvarar kommersiella erbjudanden som inte kan spåras, i förekommande fall, för vilken leverantören får använda den kvarstående energimixen.

Om medlemsstaterna har inrättat ursprungsgarantier för andra energiformer ska leverantörerna vid offentliggörandet använda den typ av ursprungsgaranti som motsvarar den levererade energiformen. När kunden förbrukar gas från ett vätgas- eller naturgasnät får medlemsstaterna dessutom säkerställa att de annullerade ursprungsgarantierna motsvarar nätets relevanta egenskaper. På samma sätt får ursprungsgarantier som skapas enligt artikel 14.10 i direktiv 2012/27/EU användas som underlag för eventuella krav att visa mängden el som produceras från högeffektiv kraftvärme. Vid tillämpningen av punkt 2 i den här artikeln får, för el som produceras från högeffektiv kraftvärme med förnybara energikällor, endast en ursprungsgaranti utfärdas som anger båda formerna."

ba) Punkt 9 ska ersättas med följande:

"9. Medlemsstater ska erkänna de ursprungsgarantier som utfärdas av andra medlemsstater i enlighet med detta direktiv, uteslutande som bevis för det som avses i punkterna 1 och 7 första stycket a–i. En medlemsstat får vägra att erkänna en ursprungsgaranti endast om den har välgrundade tvivel på dess riktighet, tillförlitlighet eller trovärdighet. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om en sådan vägran och skälen till denna."

bb) Punkt 11 ska ersättas med följande:

"11. Medlemsstaterna ska inte erkänna ursprungsgarantier utfärdade av ett tredjeland, utom i de fall då unionen har ingått ett avtal med det tredjelandet om ömsesidigt erkännande av ursprungsgarantier som utfärdas i unionen och kompatibla system för ursprungsgarantier inrättade i det tredjelandet, och endast om det förekommer direkt import eller export av energi. Kommissionen ska utfärda riktlinjer som klargör unionens villkor för erkännande av ursprungsgarantier utfärdade av ett tredjeland, inbegripet de underliggande förvaltningsvillkoren, i syfte att effektivisera och påskynda uppnåendet av sådana avtal med tredjeländer.

Senast den… [ett år efter ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska kommissionen utfärda riktlinjer om relevanta skyddsåtgärder för gränsöverskridande överföringar."

bc) Punkt 13 ska ersättas med följande:

"13. Kommissionen ska senast den 30 juni 2025 anta en rapport med en bedömning av alternativen för införandet av en unionsomfattande miljömärkning för att främja användningen av förnybar energi från nya anläggningar. Leverantörer ska använda informationen i ursprungsgarantierna för att visa att kraven för en sådan miljömärkning är uppfyllda."

bd) Följande punkt ska läggas till:

"13a. Kommissionen ska övervaka hur systemet för ursprungsgarantier fungerar och senast den 30 juni 2025 bedöma balansen mellan tillgång och efterfrågan avseende ursprungsgarantier på marknaden och i händelse av obalans fastställa relevanta faktorer som påverkar tillgången och efterfrågan och föreslå åtgärder för att åtgärda eventuell strukturell obalans i syfte att stödja marknaderna när det gäller att fokusera på anläggningar för förnybar energi."

9) I artikel 20 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska, ***i enlighet med principen om energieffektivitet först,*** i relevanta fall och i enlighet med sin bedömning som ingår i de integrerade nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med bilaga I till förordning (EU) 2018/1999 om nödvändigheten av att bygga ny ***eller modernisera befintlig*** infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som produceras från förnybara energikällor för att uppnå det unionsmål som fastställs i artikel 3.1 i det här direktivet, vidta åtgärder för att utveckla en infrastruktur för fjärrvärme och fjärrkyla som lämpar sig för att främja produktion av värme och kyla från förnybara energikällor, ▌i kombination med värmelagring***, system för efterfrågeflexibilitet och kraftvärmeanläggningar***.

3a. I enlighet med relevant elmarknadslag ska medlemsstaterna i relevanta fall vidta nödvändiga åtgärder för att integrera intermittent förnybar el i nätet och samtidigt säkerställa nätstabilitet och försörjningstrygghet.”

10) Följande artikel ska införas som artikel 20a:

”Artikel 20a

Underlättande av systemintegrering av förnybar el

’1. Medlemsstaterna ska kräva att systemansvariga för ***överföringssystemen, och om så tekniskt är möjligt, för*** distributionssystemen inom sina territorier tillgängliggör information om andelen förnybar el och andelen växthusgasutsläpp i den levererade elen i varje elområde, så exakt som möjligt och så nära realtid som möjligt, men med tidsintervall på högst en timme, med prognoser om sådana finns tillgängliga. ***Medlemsstaterna ska se till att systemansvariga för distributionssystem har tillgång till nödvändiga uppgifter. Om de enligt nationell lagstiftning inte har tillgång till all nödvändig information ska de tillämpa det befintliga datarapporteringssystemet inom Entso för el, i enlighet med bestämmelserna i direktiv 2019/944. Systemansvariga för överföringssystem och systemansvariga för distributionssystem ska dock inte vara ansvariga för prognosfel, skattningsfel eller beräkningsfel på grund av yttre omständigheter. Medlemsstaterna ska ge incitament till uppdateringar av smarta nät så att nätbalansen kan övervakas bättre och realtidsinformation tillgängliggöras.***

Om det tekniskt är möjligt bör systemansvariga för distributionssystemen även tillgängliggöra anonymiserade och aggregerade uppgifter om efterfrågestyrningspotentialen och om den förnybara el som produceras av egenanvändare och gemenskaper för förnybar energi och som matas in i nätet.

1a. Den information ***och de uppgifter som avses i punkt 1*** ska göras tillgängliga digitalt på ett sätt som säkerställer ***interoperabilitet baserad på harmoniserade dataformat och standardiserade datamängder så att de*** kan användas ***på ett icke-diskriminerande sätt*** av elmarknadens aktörer, aggregatorer, konsumenter och slutanvändare, och så att de kan läsas med hjälp av apparater för elektronisk kommunikation ▌.

2. Utöver kraven i [förslaget till förordning om batterier och förbrukade batterier, om upphävande av direktiv 2006/66/EG och om ändring av förordning (EU) 2019/1020] ska medlemsstaterna ***anta åtgärder som innebär*** att tillverkare av batterier för hemmabruk och industribatterier ***åläggs att möjliggöra*** tillgång i realtid till grundläggande information om batterihanteringssystemet, inbegripet batterikapacitet, hälsotillstånd, laddningsstatus och effektbörvärde, för batteriägare och batterianvändare samt för tredje parter som agerar på deras vägnar, ***genom uttryckligt medgivande och i överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679,*** såsom byggnadsenergiförvaltningsföretag och aktörer på elmarknaden, på icke-diskriminerande villkor och kostnadsfritt.

Senast… [sex månader efter detta direktivs ikraftträdande] ska medlemsstaterna ***anta åtgärder för att ålägga*** fordonstillverkarna att i realtid tillgängliggöra fordonsdata om batteriets hälsotillstånd, batteriets laddningsstatus, batteriets effektbörvärde ***och*** batterikapacitet ▌till ägare och användare av elfordon samt till tredje parter som agerar på uppdrag av ägarna och användarna ***med uttryckligt samtycke***, såsom aktörer på elmarknaden och leverantörer av elektromobilitetstjänster, på icke-diskriminerande villkor och kostnadsfrit ***för batteriägarna eller batterianvändarna och för de enheter som agerar på deras vägnar***, utöver ytterligare krav i förordningen om typgodkännande och marknadstillsyn ***och i full överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679***. ***Uppgifterna ska i enlighet med batteriförordningen delas i skrivskyddat format, för att utomstående inte ska kunna modifiera uppgiftsparametrarna.***

Medlemsstaterna ska se till att tillverkare av smarta uppvärmnings- och kylningssystem, värmeenergilagringsenheter och andra smarta anordningar som underlättar för konsumenterna att tillföra efterfrågeflexibilitet till energisystemet, möjliggör tillgång i realtid till efterfrågeflexibilitetsrelevanta uppgifter, på icke-diskriminerande villkor och kostnadsfritt för användare, och för tredje parter som agerar på ägarnas och användarnas vägnar, genom uttryckligt medgivande och i överensstämmelse med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) 2016/679.

3. Utöver kraven i [förslaget till förordning om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen och om upphävande av direktiv 2014/94/EU] ska medlemsstaterna säkerställa att normala laddningspunkter som inte är tillgängliga för allmänheten som installerats på deras territorium från och med [tidsfristen för införlivande av detta ändringsdirektiv] kan stödja smarta laddningsfunktioner och ***gränssnitt med smarta mätarsystem, när dessa tagits i bruk av medlemsstaterna, samt***, när så är lämpligt på grundval av en bedömning av tillsynsmyndigheten, tvåvägsladdningsfunktioner, ***i enlighet med artikel 14.4 i förordning… [förordningen om infrastruktur för alternativa bränslen] och bedöms av tillsynsmyndigheterna med avseende på dess potentiella bidrag.***

4. ***Medlemsstaterna ska säkerställa att alla produktionssätt för el, däribland produktionsenheter för förnybar el, är inblandade i att tillhandahålla system- och balansersingstjänster***. Medlemsstaterna ska ***också*** säkerställa att det nationella regelverket inte diskriminerar deltagande på elmarknaderna, inbegripet hantering av överbelastning och tillhandahållande av flexibilitets- och balanseringstjänster ***för elnäten och fjärrvärme- och fjärrkylnäten, tillhandahållare av energilagring och flexibilitet samt balanseringstjänster*** för små eller mobila system såsom batterier för hemmabruk ***och gemenskapsbatterier*** och elfordon, ***samt decentraliserade energiresurser med en kapacitet på under 1 MW som deltar i systemet, värmeenergilagringsenheter, kraft till gas, värmepumpar och annan teknik som kan ge flexibilitet,*** både direkt och genom aggregering.' ***Medlemsstaterna ska skapa lika villkor för mindre marknadsaktörer, särskilt gemenskaper för förnybar energi, så att de kan delta på marknaden utan oproportionerlig administrativ börda eller regelbörda.***

4a. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella regelverk gör det möjligt för slutkunder att ingå avtal med aktörer på elmarknaden och leverantörer av elektromobilitetstjänster för att få information om avtalsvillkoren, däribland skyddet av sina personuppgifter, och om avtalets konsekvenser för konsumenterna, däribland ersättningen för den flexibilitet som tillhandahålls."

11) Följande artikel ska införas som artikel 22a:

"Artikel 22a

Integrering av förnybar energi i industrin

1. Medlemsstaterna ska sträva efter att öka andelen förnybara energikällor i den mängd energikällor som används för slutenergiändamål och icke-energirelaterade ändamål inom industrisektorn med en vägledande genomsnittlig årlig ökning på ***1,9*** procentenheter senast 2030. ***Ökningen ska beräknas som genomsnittet för treårsperioderna, dvs. 2024–2027 och 2027–2030.***

Medlemsstaterna ska inkludera de ***styrmedel och*** åtgärder som planeras och vidtagits för att uppnå en sådan vägledande ökning i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och lägesrapporter som lämnas in i enlighet med artiklarna 3, 14 och 17 i förordning (EU) 2018/1999. ***Sådana åtgärder ska inbegripa elektrifiering av industriprocesser baserad på förnybara energikällor, när detta anses vara en kostnadseffektiv lösning. När medlemsstaterna antar åtgärder för att öka andelen förnybar energi i industrin ska de följa principen om energieffektivitet först.***

Medlemsstaterna ska inrätta ett regelverk som kan inbegripa stödåtgärder för industrin i enlighet med artikel 3.4a och främja användningen av förnybara källor och förnybar vätgas som förbrukas av industrin, med full hänsyn till effektivitet och internationell konkurrenskraft, såsom nödvändiga förutsättningar för att användningen av förnybar energi ska spridas i industrin. Detta regelverk bör särskilt ta itu med rättsliga, administrativa och ekonomiska hinder i linje med artikel 3.4a och artikel 15.8.

Medlemsstaterna ska säkerställa att bidraget från de förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används för ***slutliga*** energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål ***är*** 50 % av det väte som används för ***slutliga*** energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål i industrin senast 2030. ***Medlemsstaterna ska säkerställa att bidraget från de förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används för slutliga energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål senast 2035 uppgår till minst 70 % av det väte som används för slutliga energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål i industrin. Kommissionen ska analysera tillgången till drivmedel av icke-biologiskt ursprung 2026 och därefter varje år.*** För beräkningen av procentsatsen ska följande ***regler*** gälla **[ändring 34]**:

a) Vid beräkningen av nämnaren ska energiinnehållet i vätgas för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål beaktas, med undantag för vätgas som används som mellanprodukt för produktion av konventionella drivmedel ***och vätgas som produceras som en biprodukt eller som härrör från en biprodukt i industrianläggningar***.

b) Vid beräkningen av täljaren ska energiinnehållet i de förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som förbrukas inom industrisektorn för slutlig energirelaterade och icke-energirelaterade ändamål beaktas, med undantag för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som används som mellanprodukter för produktion av ▌ drivmedel.

c) Vid beräkningen av täljaren och nämnaren ska de värden för energiinnehållet i drivmedel som anges i bilaga III användas.

Senast den 31 januari 2026, och efter fastställandet av de regler som avses i punkt 1, ska kommissionen bedöma huruvida det mot bakgrund av den rättsliga, tekniska och vetenskapliga utvecklingen är lämpligt och motiverat att anpassa delmålet för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung för 2030 och vid behov ändra denna artikel i detta syfte, åtföljt av en konsekvensbedömning.

För att främja användningen av lösningar för förnybar energi i samband med industrivärme med låg och medelhög temperatur ska medlemsstaterna sträva efter att öka tillgången till ekonomiskt bärkraftiga och tekniskt genomförbara förnybara alternativ till fossilbränslebaserad energianvändning för industriella värmetillämpningar i syfte att senast 2027 upphöra med användningen av fossilbränslebaserad energianvändning för tillämpningar som kräver en högsta uppvärmningstemperatur på upp till 200 grader Celsius.

▌

1a. Senast … [ett år efter ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv] ska kommissionen utarbeta en global importstrategi för vätgas för att främja en europeisk vätgasmarknad. Denna strategi ska komplettera initiativ för att främja inhemsk vätgasproduktion inom unionen och stödja genomförandet av detta direktiv och uppnåendet av de mål som fastställs i direktivet, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till försörjningstryggheten och unionens strategiska oberoende på energiområdet. De åtgärder som ingår i strategin ska syfta till att främja lika villkor på grundval av likvärdiga regler eller normer i tredjeländer när det gäller miljöskydd, hållbarhet och begränsning av klimatförändringar. Strategin ska innehålla vägledande milstolpar och åtgärder för import. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för genomförandet av strategin i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner och lägesrapporter, som de ska lämna in i enlighet med artiklarna 3, 14 och 17 i förordning (EU) 2018/1999. Strategin ska dessutom också ta hänsyn till behovet av att utveckla lokalbefolkningens tillgång till energi.”

12) Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. I syfte att främja användningen av förnybar energi inom värme- och kylsektorn ska varje medlemsstat öka andelen förnybar energi i den sektorn med ***2,3*** procentenheter som ***ett vägledande*** årligt genomsnitt beräknat för perioderna 2021–2025 och 2026–2030 med utgångspunkt från andelen förnybar energi inom värme- och kylsektorn 2020, uttryckt i nationell andel av den slutliga energianvändningen (brutto) och beräknat i enlighet med den metod som anges i artikel 7.

Den ökningen ska vara ***2,8*** procentenheter för medlemsstater där spillvärme och spillkyla används. I sådana fall får medlemsstaterna räkna spillvärme och spillkyla upp till 40 % av den genomsnittliga årliga ökningen.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. ***För att kommissionen ska få en fullständig bild av de avsevärda skillnaderna i efterfrågan på industrivärme runtom i EU ska medlemsstaterna*** göra en bedömning av sin potential vad gäller energi från förnybara energikällor och användningen av spillvärme och spillkyla inom värme- och kylsektorn, inbegripet ***en kostnads-nyttoanalys som omfattar alla positiva externa effekter***, när så är lämpligt, en analys av områden som är lämpliga för utbyggnad med låg ekologisk risk och av potentialen för småskaliga hushållsprojekt***, små och medelstora företag, industriella symbioser och kommersiella byggnader samt en beskrivning av eventuella infrastrukturkrav med deltagande av lokala och regionala myndigheter. Vid*** bedömningen ska ***det övervägas vilka ekonomiskt lönsamma tekniker det finns för användning inom industrin och hushåll, och den ska*** innehålla milstolpar och åtgärder för att öka ***användningen av förnybara energikällor*** inom uppvärmning och kylning och, när så är lämpligt, användningen av spillvärme och spillkyla genom fjärrvärme och fjärrkyla ***och i småskaliga hushåll och små och medelstora företag*** i syfte att fastställa en långsiktig nationell strategi för ***att minska växthusgasutsläppen och luftföroreningarna*** från uppvärmning och kylning. ***I en sådan strategi ska det tas hänsyn till de olika nivåer av värmekvalitet (hög, medelhög och låg temperatur) som är specifika för olika processer och användningsområden.*** Bedömningen ska ***följa principen om energieffektivitet först och*** ingå i de integrerade nationella energi- och klimatplaner som avses i artiklarna 3 och 14 i förordning (EU) 2018/1999 och ska åtfölja den heltäckande bedömning av värme och kyla som krävs enligt artikel 14.1 i direktiv 2012/27/EU.”

c) I punkt 2 första stycket ska led a strykas:

ca) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Medlemsstaterna ska särskilt informera dels ägare av eller hyresgäster i byggnader, dels små och medelstora företag, om kostnadseffektiva åtgärder och finansiella instrument för att förbättra användningen av förnybar energi i värme- och kylsystem. Medlemsstaterna ska tillhandahålla denna information med hjälp av åtkomliga och transparenta rådgivningsverktyg som förlagts till gemensamma kontaktpunkter.”

d) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. För att nå den genomsnittliga årliga ökning som avses i punkt 1 första stycket ***ska*** medlemsstaterna genomföra ***minst tre*** av följande åtgärder:

a) Fysisk inblandning av förnybar energi eller spillvärme och spillkyla i de energikällor och bränslen som levereras för värme och kyla.

b) Installation av högeffektiva system för uppvärmning och kylning med förnybar energi i byggnader***, anslutning av byggnader till högeffektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla*** eller användning av förnybar energi eller spillvärme och spillkyla i industriella uppvärmnings- och kylningsprocesser.

c) Åtgärder som omfattas av säljbara certifikat som styrker efterlevnaden av skyldigheten i punkt 1 första stycket genom stöd till installeringsåtgärder enligt led b i denna punkt, som genomförs av en annan ekonomisk aktör såsom en självständig installatör av förnybar teknik eller ett energitjänsteföretag som tillhandahåller installationstjänster på området förnybar energi.

d) Kapacitetsuppbyggnad för nationella***, regionala*** och lokala myndigheter ***för att kartlägga den lokala potentialen för förnybar värme och kyla, samt*** för att planera, genomföra ***och ge råd om*** projekt och infrastrukturer med förnybar energi.

e) Inrättande av ramar för riskreducering för att minska kapitalkostnaderna för projekt ***dels*** för förnybar värme och kyla***, dels för spillvärme och spillkyla, bland annat genom att möjliggöra sammanslagning av mindre projekt och ge sådana projekt en mer helhetsbetonad anknytning till andra åtgärder för energieffektivitet och renovering av byggnader***.

f) Främjande av ***avtal om köp av förnybar värme och kyla*** för företagskunder och små kollektiva konsumenter.

g) Planerade ersättningssystem för fossila ***uppvärmningskällor,*** uppvärmningssystem ***som är inkompatibla med förnybara energikällor*** eller system för utfasning av fossila bränslen med milstolpar.

h) Planering av förnybar värme, som omfattar kylning, med krav på lokal och regional nivå.

i) Andra politiska åtgärder med motsvarande verkan, däribland skatteåtgärder, stödsystem eller andra ekonomiska incitament ***som bidrar till installation av utrustning för förnybar värme och kyla och utveckling av energinät som tillhandahåller förnybar energi för uppvärmning och kylning av byggnader och inom industrin***.

j) Uppmuntran till produktion och inmatning av biogas i gasnätet i stället för att biogasen används för elproduktion.

k) Åtgärder för att främja integreringen av värmeenergilagringsteknik i värme- och kylsystem.

l) Främjande av konsumentägda nät för fjärrvärme och fjärrkyla, baserade på förnybar energi, särskilt gemenskaper för förnybar energi, bland annat genom regleringsåtgärder, finansieringsarrangemang och stöd.

Vid antagande och genomförande av de åtgärderna ska medlemsstaterna säkerställa att de är tillgängliga för alla konsumenter***, inbegripet hyresgäster***, särskilt konsumenter i låginkomsthushåll eller utsatta hushåll***, och ska kräva att en betydande andel av åtgärderna med prioritet genomförs i hushåll som lever i energifattigdom enligt definitionen i direktiv … [det omarbetade energieffektivitetsdirektivet] och i subventionerade bostäder och*** som annars inte skulle ha tillräckligt startkapital för att kunna dra nytta av dem.”

13) Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. ***Medlemsstaterna ska stödja renovering av befintliga, och utveckling av nya, högeffektiva fjärde och femte generationens nät för förnybar fjärrvärme och fjärrkyla som enbart drivs med förnybara energikällor samt med oundviklig spillvärme eller spillkyla, efter en positiv ekonomisk och miljömässig kostnads-nytto-analys som görs i samarbete med involverade lokala myndigheter.*** Medlemsstaterna ska säkerställa att information om energiprestandan***, växthusgasutsläppen*** och andelen förnybar energi i deras system för fjärrvärme och fjärrkyla tillhandahålls slutkonsumenterna på ett lättillgängligt sätt, exempelvis på fakturor eller på leverantörernas webbplatser och på begäran. Informationen om andelen förnybar energi ska uttryckas åtminstone som en procentandel av den slutliga bruttoförbrukningen av värme och kyla som tilldelats kunderna i ett visst fjärrvärme- och fjärrkylsystem, inklusive information om hur mycket energi som använts för att leverera en enhet värme till kunden eller slutanvändaren.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska eftersträva att öka andelen energi från förnybara energikällor***, inbegripet värme som alstrats med hjälp av el från förnybara energikällor,*** och från spillvärme och spillkyla inom fjärrvärme och fjärrkyla med minst ***2,3*** procentenheter som ett årligt genomsnitt beräknat för perioden 2021–2025 och för perioden 2026–2030, början med andelen energi från förnybara energikällor***, inbegripet värme som alstrats med hjälp el från förnybara energikällor,*** och från spillvärme och spillkyla inom fjärrvärme och fjärrkyla 2020, och ska fastställa de åtgärder som krävs för att åstadkomma detta. Andelen förnybar energi ska uttryckas som andelen slutlig energianvändning (brutto) inom fjärrvärme och fjärrkyla anpassad till normala klimatförhållanden.

Medlemsstater med en andel energi från förnybara energikällor och från spillvärme och spillkyla inom fjärrvärme och fjärrkyla som överstiger 60 % får räkna eventuella sådana andelar som fullgörande av den genomsnittliga årliga ökning som avses i första stycket.

Medlemsstaterna ska fastställa nödvändiga åtgärder för att genomföra den genomsnittliga årliga ökning som avses i första stycket i sina integrerade nationella energi- och klimatplaner enligt bilaga I till förordning (EU) 2018/1999.”

c) Följande punkt ska införas som punkt 4a:

”4a. Medlemsstaterna ska säkerställa att systemansvariga för system för fjärrvärme eller fjärrkyla med en kapacitet över 25 MWt ***uppmuntras*** att ansluta tredjepartsleverantörer av energi från förnybara energikällor och från spillvärme och spillkyla eller ***uppmuntras*** att erbjuda att ansluta och att köpa värme eller kyla som produceras från förnybara energikällor och från spillvärme och spillkyla från tredjepartsleverantörer baserat på icke-diskriminerande kriterier som ***ska fastställas*** av den berörda medlemsstaten***, förutsatt att en sådan anslutning är tekniskt och ekonomiskt genomförbar,*** när sådana systemansvariga behöver genomföra ett eller flera av följande alternativ:

a) Tillgodose efterfrågan från nya kunder.

b) Ersätta befintlig produktionskapacitet för värme eller kyla.

c) Utöka befintlig produktionskapacitet för värme eller kyla.”

Medlemsstaterna får besluta att räkna med förnybar el som används för fjärrvärme och fjärrkyla i den årliga genomsnittliga ökning som anges i punkt 4 i denna artikel. Förnybar el som räknas med i artikel 7.1 b ska inte beaktas med avseende på uppnåendet av de mål som anges i artikel 7.1 a.

Om en medlemsstat beslutar att räkna med förnybar el som används för fjärrvärme och fjärrkyla ska den underrätta kommissionen om detta innan denna mekanism introduceras. Medlemsstaterna ska inkludera den mängd förnybar el som används för fjärrvärme och fjärrkyla i sina integrerade nationella energi- och klimatlägesrapporter i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999.”

d) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna får tillåta att en systemansvarig för ett system för fjärrvärme eller fjärrkyla vägrar att ansluta och köpa värme eller kyla från en tredjepartsleverantör i någon av följande situationer:

a) Systemet saknar nödvändig kapacitet på grund av andra leveranser av värme eller kyla från förnybara energikällor eller av spillvärme och spillkyla.

b) Den värme eller kyla som levereras av tredjepartsleverantören uppfyller inte de tekniska parametrar som krävs för anslutning och för att säkerställa en tillförlitlig och säker drift av fjärrvärme- och fjärrkylsystemet.

c) Den systemansvariga kan visa att tillträdet skulle leda till alltför stora kostnadsökningar för värme eller kyla till slutkunderna jämfört med kostnaden för att använda den huvudsakliga lokala värme- eller kylförsörjning som den förnybara energikällan eller spillvärmen och spillkylan skulle konkurrera med.

d) Den systemansvarigas system uppfyller definitionen av effektiv fjärrvärme och fjärrkyla i [artikel x i förslaget till omarbetning av energieffektivitetsdirektivet].

Medlemsstaterna ska, när en systemansvarig för ett fjärrvärme- eller fjärrkylsystem vägrar att ansluta en leverantör av värme eller kyla enligt första stycket, säkerställa att information om skälen för vägran, samt om de villkor som skulle behöva uppfyllas och de åtgärder som skulle behöva vidtas i systemet för att möjliggöra anslutning, lämnas av den systemansvariga till den behöriga myndigheten. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns ett lämpligt förfarande för att åtgärda omotiverade avslag.

6. Medlemsstaterna ska ***vid behov*** inrätta en ram för samordning mellan systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem och potentiella källor till spillvärme och spillkyla i industri- och tjänstesektorn för att underlätta användningen av spillvärme och spillkyla. Denna samordningsram ska säkerställa ***tillämpningen av principen om energieffektivitet först och underlätta*** en dialog om användningen av spillvärme och spillkyla som minst omfattar följande:

a) Systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem.

b) Företag inom industrin och tjänstesektorn som producerar spillvärme och spillkyla som ekonomiskt kan återvinnas via fjärrvärme- och fjärrkylsystem, såsom datacentraler, industrianläggningar, stora kommersiella byggnader***, energilagringsanläggningar*** och kollektivtrafik.

c) Lokala myndigheter med ansvar för planering och godkännande av energiinfrastrukturer.

d) Vetenskapliga experter som arbetar med den senaste tekniken i högeffektiva system för fjärrvärme och fjärrkyla baserade på förnybar energi.

e) Gemenskaper för förnybar energi vilka arbetar med uppvärmning och kylning."

e) Punkterna 8, 9 och 10 ska ersättas med följande:

"8. Medlemsstaterna ska upprätta en ram enligt vilken ansvariga för eldistributionssystem minst vart fjärde år, i samarbete med systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem inom sina respektive områden, utvärderar fjärrvärme- och fjärrkylsystemens potential att tillhandahålla balanseringstjänster och andra systemtjänster, inklusive efterfrågeflexibilitet och värmelagring av överskottsel från ***centraliserade och decentraliserade*** förnybara energikällor och om användningen av den fastställda potentialen skulle bli mer resurs- och kostnadseffektiv än alternativa lösningar***, varvid principen om energieffektivitet först ska följas***.

Medlemsstaterna ska säkerställa att systemansvariga för elöverförings- och distributionssystem tar vederbörlig hänsyn till resultaten av den bedömning som krävs enligt första stycket vid nätplanering, nätinvesteringar och infrastrukturutveckling på sina respektive territorier.

Medlemsstaterna ska underlätta samordningen mellan systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem och systemansvariga för överförings- och distributionssystem för el för att säkerställa att balanserings-, lagrings- och andra flexibilitetstjänster, såsom efterfrågeflexibilitet, som tillhandahålls av systemansvariga för fjärrvärme- och fjärrkylsystem, kan delta på deras elmarknader ***utan att diskrimineras***.

Medlemsstaterna får utvidga bedömnings- och samordningskraven enligt första och tredje styckena till att omfatta systemansvariga för överförings- och distributionssystem för gas, inbegripet vätgasnät och andra energinät.

9. Medlemsstaterna ska säkerställa att konsumenternas rättigheter och reglerna för drift av fjärrvärme- och fjärrkylsystem enligt denna artikel är klart definierade, är offentligt tillgängliga och att de behöriga myndigheterna ser till att de efterlevs.

10. En medlemsstat ska inte vara skyldig att tillämpa ***punkt 2***, om minst ett av följande villkor är uppfyllt:

a) Dess andel fjärrvärme och fjärrkyla den 24 december 2018 utgjorde mindre än eller lika med 2 % av andelen slutlig energianvändning (brutto) inom värme och kyla.

b) Dess andel fjärrvärme och fjärrkyla ökar till över 2 % av andelen slutlig energianvändning (brutto) inom värme och kyla den 24 december 2018 genom att den utvecklar ny effektiv fjärrvärme och fjärrkyla baserat på dess integrerade nationella energi- och klimatplaner enligt bilaga I till förordning (EU) 2018/1999 och den bedömning som avses i artikel 23.1a i detta direktiv.

c) 90 % av den slutliga energianvändningen (brutto) i fjärrvärme- och fjärrkylsystem sker i system för fjärrvärme och fjärrkyla som motsvarar definitionen i [artikel x i förslaget till omarbetning av energieffektivitetsdirektivet]."

14) Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Minskning av växthusgasintensiteten i transportsektorn genom användning av förnybar energi

1. Varje medlemsstat ska fastställa en skyldighet för bränsleleverantörer att säkerställa att

a) den mängd förnybara drivmedel och förnybar el som levereras till transportsektorn leder till en minskning av växthusgasintensiteten med minst ***16*** % fram till 2030, jämfört med det referensvärde som anges i artikel 27.1 b, i enlighet med ***ett*** förlopp som fastställts av medlemsstaten,

b) andelen avancerade biodrivmedel och biogas som produceras från de bränsleråvaror som förtecknas i del A i bilaga IX av den energi som levereras till transportsektorn är minst ▌ 0,5 % 2025 och ***minst*** 2,2 % 2030, och andelen förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung är minst 2,6 % ***2028 och minst 5,7 %*** 2030,

ba) bränsleleverantörerna från 2030 levererar minst 1,2 % av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och förnybar vätgas till sjöfarten där det är svårt att genomföra minskningar. En medlemsstat som inte har några kusthamnar på sitt territorium får välja att inte tillämpa denna bestämmelse. Varje medlemsstat som har för avsikt att utnyttja detta undantag ska meddela kommissionen detta senast ett år efter den … [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande]. Kommissionen ska även underrättas om eventuella senare ändringar.

Om förteckningen över bränsleråvaror i del A i bilaga IX ändras i enlighet med artikel 28.6 ska minimiandelen avancerade biodrivmedel och biogas som produceras från bränsleråvarorna av den energi som levereras till transportsektorn enligt led b i denna punkt ökas i enlighet med detta och baseras på en konsekvensbedömning av kommissionen.

Kommissionen ska utvärdera den skyldighet som fastställs i punkt 1 i syfte att senast 2025 lägga fram ett lagstiftningsförslag för att öka den om kostnaderna för produktion av förnybar energi minskar ytterligare och väsentligt, om det krävs för att uppfylla unionens internationella åtaganden om minskade koldioxidutsläpp eller om en betydande minskning av energianvändningen i unionen motiverar en sådan ökning.

Vid beräkningen av den minskning som avses i led a och den andel som avses i led b ska medlemsstaterna beakta förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung även när de används som mellanprodukter för produktion av konventionella ***drivmedel***. Vid beräkningen av den minskning som avses i led a får medlemsstaterna ta hänsyn till återvunna kolbaserade bränslen.

När medlemsstaterna fastställer skyldigheten för bränsleleverantörer får de undanta bränsleleverantörer som levererar bränsle i form av el eller förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung från skyldigheten uppfylla minimiandelen avancerade biodrivmedel och biogas som produceras från de bränsleråvaror som förtecknas i del A i bilaga IX, med avseende på dessa bränslen.

2. Medlemsstaterna ska inrätta en mekanism som gör det möjligt för bränsleleverantörer på deras territorium att utbyta krediter för leverans av förnybar energi till transportsektorn. Ekonomiska aktörer som levererar el från förnybara energikällor till ***lätta och tunga elfordon*** via offentliga laddningspunkter ***eller förnybar energi*** ska få krediter, oavsett om de ekonomiska aktörerna omfattas av den skyldighet som medlemsstaten har fastställt för bränsleleverantörer, och får sälja dessa krediter till bränsleleverantörer, som ska ha rätt att använda krediterna för att fullgöra den skyldighet som anges i punkt 1 första stycket. ***Medlemsstaterna får besluta att inkludera privata laddningspunkter i den mekanism som avses i första stycket, förutsatt att det kan visas att förnybar el som levereras till dessa privata laddningspunkter endast tillhandahålls elfordon.***”

15) Artikel 26 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”För beräkningen av en medlemsstats slutliga energianvändning (brutto) från förnybara energikällor som avses i artikel 7 och av det mål för minskningen av växthusgasintensiteten som avses i artikel 25.1 första stycket led a ska andelen biodrivmedel och flytande biobränslen, samt andelen biomassabränslen som konsumeras inom transportsektorn, om de framställs ur livsmedels- och fodergrödor, vara högst en procentenhet högre än andelen sådana bränslen i den slutliga energianvändningen inom transportsektorn i den medlemsstaten 2020 och högst uppgå till 7 % av den slutliga energianvändningen inom transportsektorn i den medlemsstaten.

På begäran av en medlemsstat får kommissionen bevilja ett undantag från första stycket som gör det möjligt för medlemsstaterna att undanta flytande biobränslen som används för elproduktion i de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 i EUF-fördraget från beräkningen av det tak på 7 % av den slutliga energianvändningen inom väg- och järnvägstransportsektorn som avses i första stycket, förutsatt att ett sådant undantag motiveras av lokala särdrag. Medlemsstaterna ska lämna in begäran om undantag till kommissionen senast den … [dagen för detta ändringsdirektivs införlivande] och tillhandahålla aktuella vetenskapliga och tekniska motiveringar för ett sådant undantag. Kommissionen ska fatta beslut om medlemsstatens begäran inom tre månader från mottagandet.”

ia) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Om den andel biodrivmedel och flytande biobränslen som avses i första stycket är lägre än 1 % i en medlemsstat får den ökas till maximalt 2 % av den slutliga energianvändningen inom väg- och järnvägstransportsektorerna.”

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Om andelen biodrivmedel och flytande biobränslen, samt andelen biomassabränslen som konsumeras inom transportsektorn, som framställs ur livsmedels- och fodergrödor i en medlemsstat begränsas till en andel som är lägre än 7 % eller en medlemsstat beslutar att begränsa andelen ytterligare, får den medlemsstaten minska det mål för minskningen av växthusgasintensiteten som avses i artikel 25.1 första stycket led a, i enlighet med detta, med beaktande av det bidrag till minskningen av växthusgasutsläpp som dessa bränslen skulle haft. I detta syfte ska medlemsstaterna anse att dessa bränslen minskar växthusgasutsläppen med 50 %.”

b) ▌Punkt 2 ***ska ändras på följande sätt:***

i) I första och femte styckena ska ”den minimiandel som avses i första stycket i artikel 25.1” ersättas med ”det mål för minskningen av växthusgasutsläppen som avses i artikel 25.1 första stycket led a”.

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Senast den … [dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska den gränsen sänkas till 0 %.”

iii) Följande stycke ska läggas till efter fjärde stycket:

”Kommissionen ska senast den 30 juni 2023 förse Europaparlamentet och rådet med en uppdatering av rapporten om status för utvidgningen av produktionen av relevanta livsmedels- och fodergrödor över hela världen. Denna uppdatering ska inkludera de senaste uppgifterna från de två senaste åren när det gäller avskogning och råvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning, och ska omfatta andra högriskvaror i kategorin råvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning. När det gäller de delegerade akter som avses i sjätte stycket ska den maximala andelen av den genomsnittliga årliga utvidgningen av det globala produktionsområdet i stora kollager vara 7,9 %.”

16) Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Beräkningsregler inom transportsektorn och för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung oavsett deras slutanvändning”

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Vid beräkningen av den minskning av växthusgasintensiteten som avses i artikel 25.1 första stycket led a ska följande regler gälla:

a) De minskade utsläppen av växthusgaser ska beräknas enligt följande:

i) För biodrivmedel och biogas, genom att den mängd av dessa bränslen som levereras till alla transportsätt multipliceras med de utsläppsminskningar som fastställts i enlighet med artikel 31.

ii) För förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbaserade bränslen, genom att den mängd av dessa bränslen som levereras till alla transportsätt multipliceras med deras utsläppsminskningar, fastställda i enlighet med delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 29a.3.

iii) För förnybar el, genom att den mängd förnybar el som levereras till alla transportsätt multipliceras med ***en fossil motsvarighet*** till drivmedlet.

Den fossila motsvarigheten $EC_{F(e)}$***,*** som anges i bilaga V***, ska användas till och med den 31 december 2029***. ***Från och med den 1 januari 2030 ska den fossila motsvarigheten*** $E_{F(t)}$***, som anges i bilaga V, användas.***

De minskningar av växthusgasutsläppen som uppnåddes 2030 genom användning av förnybar el inom transportsektorn, beräknade med hjälp av den fossila motsvarigheten $E_{F(t)}$***, ska dock utgöra ett ytterligare bidrag från förnybar el till det som redan uppnåtts fram till den 31 december 2029 med den fossila motsvarigheten*** $EC_{F(e)}$ ***för beräkningen av utsläppsminskningar från och med 2030.***

b) Den referensnivå som avses i artikel 25.1 ska beräknas genom att den energimängd som levereras till transportsektorn multipliceras med de totala utsläpp från den fossila motsvarigheten till drivmedlet $E_{F(t)}$ som anges i bilaga V.

c) Vid beräkningen av de relevanta energimängderna ska följande regler gälla:

i) För att fastställa mängden energi som levereras till transportsektorn ska de värden för energiinnehåll i drivmedel som anges i bilaga III användas.

ii) För att fastställa energiinnehållet i drivmedel som inte ingår i bilaga III ska medlemsstaterna använda de relevanta europeiska standarderna för bestämning av värmevärden för bränslen. Om ingen europeisk standard har antagits i detta syfte ska relevanta ISO-standarder användas.

iii) Den mängd förnybar el som levereras till transportsektorn fastställs genom att den mängd el som levereras till den sektorn multipliceras med den genomsnittliga andelen förnybar el som levererats på medlemsstatens territorium under de två föregående åren. El som erhålls från en direkt anslutning till en anläggning som producerar förnybar el och levereras till transportsektorn ska däremot räknas fullt ut som förnybar.

iv) Andelen biodrivmedel och biogas som produceras från de råvaror som förtecknas i del B i bilaga IX av energiinnehållet i bränslen och el som levereras till transportsektorn ska, utom i Cypern och Malta, begränsas till 1,7 %.

Om förteckningen över bränsleråvaror i del B i bilaga IX ändras i enlighet med artikel 28.6 ska taket för sådana biodrivmedel och sådan biogas ökas i enlighet med detta och baseras på en konsekvensbedömning av kommissionen.

d) Minskningen av växthusgasintensiteten genom användning av förnybar energi fastställs genom att minskningen av växthusgasutsläppen från användningen av biodrivmedel, biogas och förnybar el som levereras till alla transportsätt divideras med referensscenariot.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att komplettera detta direktiv genom att anpassa energiinnehållet i de drivmedel som anges i bilaga III i enlighet med den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.”

c) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Vid beräkningen av de mål som avses i artikel 25.1 första stycket led b ska följande regler gälla:

a) Vid beräkningen av nämnaren, det vill säga mängden energi som förbrukas inom transportsektorn, ska alla bränslen och all el som levereras till transportsektorn beaktas.

b) Vid beräkningen av täljaren ska energiinnehållet i avancerade biodrivmedel och biogas som produceras från de råvaror som förtecknas i del A i bilaga IX och förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som levereras till alla transportsätt på unionens territorium beaktas.

c) Andelen avancerade biodrivmedel och biogas som produceras från de råvaror som förtecknas i del A i bilaga IX och av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung som levereras inom flyg- och sjöfartssektorn ska anses vara 1,2 gånger så stort som deras energiinnehåll.”

d) Punkt 2 ska utgå.

e) Punkt 3 ska ***ersättas med*** följande:

”3. När el används för produktion av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, antingen direkt eller för produktion av mellanprodukter ska den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i produktionslandet, uppmätt två år före året i fråga, användas för att fastställa andelen förnybar energi.

El som fås genom direkt anslutning till en eller flera anläggningar som producerar förnybar el får fullt ut räknas som förnybar el när den används för produktion av förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung, förutsatt att anläggningen kan styrka att den berörda elen har levererats utan att det tagits el från nätet.

El som har tagits från nätet får räknas som helt förnybar förutsatt att elen har producerats uteslutande från förnybara energikällor och de förnybara egenskaperna och andra lämpliga kriterier har visats, varvid det ska säkerställas att anspråk på denna els förnybara egenskaper endast görs en gång och endast i en slutanvändningssektor.

Detta kan förverkligas genom att följande krav uppfylls:

a) För att påvisa att energin är förnybar bör bränsleproducenter åläggas att ingå ett eller flera avtal om köp av förnybar energi med anläggningar som producerar en mängd el som motsvarar minst den mängd el som redovisas som fullt ut förnybar.

b) Balansen mellan den förnybara el som köps genom ett eller flera energiköpsavtal och den mängd el som tas från nätet för att producera drivmedlet ska uppnås kvartalsvis för att det drivmedel som produceras till fullo ska kunna anses som förnybart drivmedel av icke-biologiskt ursprung.

Från och med den 1 januari 2030 ska balansen mellan den förnybara el som köps genom ett eller flera energiköpsavtal och den mängd el som tas från nätet för att producera drivmedlet uppnås antingen på månads-, kvartals- eller årsbasis för att det drivmedel som produceras till fullo ska kunna anses som förnybart drivmedel av icke-biologiskt ursprung. Den tidsmässiga korrelationen ska vara avhängig av en bedömning som utförs av kommissionen. Detta krav ska gälla för alla befintliga anläggningar, inklusive de som tagits i drift före 2030.

När det gäller elektrolysanläggningens belägenhet ska minst ett av följande villkor vara uppfyllt:

a) Den anläggning som producerar förnybar el enligt avtalet om köp av förnybar el är belägen i samma land som elektrolysanläggningen eller i ett grannland.

b) Den anläggning som producerar förnybar el enligt avtalet om köp av förnybar el är belägen i ett havsbaserat elområde som gränsar till det land där elektrolysanläggningen är belägen eller i ett grannland.

El som har tagits eller återinförs från en energilagringsanläggning från nätet får räknas som helt förnybar förutsatt att elen har producerats uteslutande från förnybara energikällor och de förnybara egenskaperna och andra lämpliga kriterier har visats, varvid det ska säkerställas att anspråk på denna els förnybara egenskaper endast görs en gång och endast i en slutanvändningssektor **[ändring 13].**

El som genereras av ett solenergidrivet elfordon och som används för framdrivning av själva fordonet får räknas som helt förnybar." **[ändring 32]**

17) Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2, 3 och 4 ska utgå.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"Senast den 31 december 2024 ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att komplettera detta direktiv genom att specificera metoden för att fastställa den andel biodrivmedel och biogas för transport som härrör från biomassa som bearbetas med fossila bränslen i en gemensam process."

ba) Punkt 6 led c och d ska ersättas med följande:

"c) Behovet av att undvika betydande snedvridande effekter på marknaderna för (bi)produkter, avfall eller restprodukter, med beaktande av den framtida tillgången på råvaror, och behovet av att undvika snedvridning av marknaden som leder till massiv import av råvaror.

d) Potentialen för en betydande minskning av växthusgasutsläpp jämfört med fossila bränslen baserat på en livscykelbedömning av utsläpp, med beaktande av tillgängliga volymer av råvaror och andelen redan existerande konkurrerande industriella användningar, med vederbörlig hänsyn till nationella särdrag."

c) I punkt 7 ska "som föreskrivs i artikel 25.1 fjärde stycket" ersättas med "som föreskrivs i artikel 25.1 första stycket led b".

18) Artikel 29 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

-i) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

"Energi från biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen ska beaktas för de syften som avses i leden a, b och c i detta stycke endast om de uppfyller hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp enligt punkterna 2–7 och 10 i den här artikeln, och om de tar hänsyn till avfallshierarkin enligt artikel 4 i direktiv 2008/98/EG och den kaskadprincip som avses i artikel 3." **[ändring 43]**

i) I första stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Bidrag till medlemsstaternas andel energi från förnybara energikällor och de mål som avses i artiklarna 3.1, 15a.1, 22a.1, 23.1, 24.4 och 25.1 i detta direktiv.”

ia) Följande stycke ska införas efter första stycket:

”Energi från fasta biomassabränslen ska inte beaktas för de syften som avses i leden b och c i första stycket om dessa härrör från primär träbiomassa enligt definitionen i artikel 2 i detta direktiv. För att bidra till det mål för förnybar energi som avses i artikel 3.1 ska andelen energi från fasta biomassabränslen som härrör från primär träbiomassa enligt definitionen i artikel 2 i detta direktiv inte vara större än andelen av den totala energianvändningen för genomsnittet av sådant bränsle under 2017–2022 på grundval av senast tillgängliga uppgifter.” **[ändring 44]**

ib) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som framställts av avfall och restprodukter, utom restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, behöver emellertid endast uppfylla kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i punkt 10 för att beaktas för de syften som avses i första stycket a, b och c. Vid användning av blandat avfall är operatörerna dock skyldiga att tillämpa system för sortering av blandat avfall av definierad kvalitet som syftar till att avlägsna fossila material. Detta stycke ska också tillämpas på avfall och restprodukter som först bearbetas till en produkt innan den bearbetas ytterligare till biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen.”

ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

”Biomassabränslen ska uppfylla de hållbarhetskriterier och de kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i punkterna 2–7 och 10 om de används

— a) när det gäller fasta biomassabränslen: i anläggningar som producerar el, värme eller kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst ***7,5*** MW,

— b) när det gäller gasformiga biomassabränslen: i anläggningar som producerar el, värme och kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på minst 2 MW,

— c) när det gäller anläggningar som producerar gasformiga biomassabränslen med följande genomsnittliga flöde av biometan:

i) Över ***500*** m^3 metanekvivalenter/h, mätt vid standardförhållanden för temperatur och tryck (dvs. 0 °C och ett atmosfärtryck på 1 bar).

ii) Om biogasen består av en blandning av metan och icke brännbara andra gaser, när det gäller flödet av biometan: det tröskelvärde som anges i led i, i proportion till den volymetriska andelen metan i blandningen.”

iii) Följande stycke ska läggas till efter fjärde stycket:

”Medlemsstaterna får tillämpa hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp på anläggningar med lägre sammanlagd installerad tillförd effekt eller flöde av biometan.”

aa) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen producerade från agrobiomassa som beaktas för de syften som avses i punkt 1 första stycket a, b och c får inte produceras från råvaror från mark som har stort värde för den biologiska mångfalden, dvs. mark vars status i januari 2008 eller därefter utgjordes av något av följande, oberoende av om marken fortfarande har denna status:

a) Naturskog, urskog och annan trädbevuxen mark, dvs. skog och annan trädbevuxen mark med inhemska arter, där det inte finns några klart synliga tecken på mänsklig verksamhet och där de ekologiska processerna inte störts i betydande utsträckning.

b) Skogar och annan trädbevuxen mark med stor biologisk mångfald som är rik på arter och inte skadad eller som den relevanta behöriga myndigheten har konstaterat ha stor biologisk mångfald, om det inte finns belägg för att råvaruproduktionen varit oskadlig ur naturskyddssynvinkel.

c) Områden som utsetts

i) i lag eller av den relevanta behöriga myndigheten för naturskyddssyften, eller

ii) för att skydda sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som är erkända i internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen, förutsatt att de erkänts i enlighet med artikel 30.4 första stycket, om det inte finns belägg för att produktionen av råvarorna inte påverkar dessa naturskyddssyften.

d) Gräsmark med stor biologisk mångfald, omfattande mer än en hektar, som är

i) naturlig, dvs. gräsmark som skulle förbli gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som bibehåller den naturliga artsammansättningen och ekologiska särdrag och processer, eller

ii) icke naturlig, dvs. gräsmark som skulle upphöra att vara gräsmark i avsaknad av mänsklig verksamhet och som är rik på arter och inte skadad och som den relevanta behöriga myndigheten har konstaterat ha stor biologisk mångfald, om det inte finns belägg för att skörd av råvaran är nödvändig för att bevara markens status som gräsmark med stor biologisk mångfald,

iii) hedmark vars naturliga artsammansättning och ekologiska särdrag och processer bibehålls.”

b) I punkt 3 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Denna punkt, med undantag för första stycket led c, ska också tillämpas på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa.”

c) ▌Punkt 4 ***ska ersättas med följande***:

”4. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen producerade från agrobiomassa som beaktas för de syften som anges i punkt 1 första stycket a, b och c ska inte produceras från råvaror från mark med stora kollager, dvs. mark vars status i januari 2008 utgjordes av något av följande, men som inte längre gör det:

a) Våtmarker, dvs. mark som under hela året, eller en betydande del av året, är täckt eller genomdränkt av vatten.

b) Kontinuerligt skogsklädda områden, dvs. mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och trädkronor som täcker mer än 30 % av ytan, eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden.

c) Mark som omfattar mer än en hektar med träd som är högre än fem meter och trädkronor som täcker mellan 10 % och 30 % av ytan eller med befintliga träd som kan uppnå dessa värden, om det inte kan visas att kollagret i området före och efter omställning är sådant att, när den metod som anges i del C i bilaga V tillämpas, villkoren i punkt 10 i denna artikel skulle uppfyllas.

ca) Hedmark vars naturliga artsammansättning och ekologiska särdrag och processer bibehålls.

Denna punkt är inte tillämplig om marken, vid tidpunkten då råvarorna anskaffades, hade samma status som i januari 2008.

Första stycket, med undantag för leden b och c, och andra stycket ska också tillämpas på biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa.”

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa eller skogsbiomassa som beaktas för de syften som anges i punkt 1 första stycket led a, b och c ska inte framställas från råvaror som erhålls från mark som var torvmark i januari 2008, såvida inte bevis kan tillhandahållas för att odling och skörd av dessa råvaror inte medför dränering av tidigare odikad mark ***samt efterlevnad på nationell eller subnationell nivå, i linje med kriterierna för att minimera den risk för användning av skogsbiomassa som erhålls från ohållbar produktion som avses i punkt 6, kan rapporteras av behörig nationell myndighet***.”

da) Följande punkt ska införas:

”5a. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från agrobiomassa som beaktas för de syften som anges i punkt 1 första stycket leden a, b och c ska inte framställas från råvaror som erhålls i ett land som inte är part i Parisavtalet.”

e) I punkt 6 ***ska*** första stycket ***ändras på följande sätt***:

i) Inledningen ska ersättas med följande:

”Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa och som beaktas för de syften som avses i punkt 1 första stycket b och c ska inte härröra från primär träbiomassa, ska ta hänsyn till avfallshierarkin enligt artikel 4 i direktiv 2008/98/EG och kaskadprincipen enligt artikel 3 och ska uppfylla följande kriterier för att minimera risken för användning av träbiomassa som härrör från ohållbar produktion. För att bidra till de mål för förnybar energi som avses i artikel 3.1 ska andelen energi från biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som härrör från primär träbiomassa enligt definitionen i artikel 2 i detta direktiv inte vara större än andelen av den totala energianvändningen för genomsnittet av sådana bränslen under 2017–2022 på grundval av senast tillgängliga uppgifter.” **[ändring 45]**

ii) I led a ska led iii ersättas med följande:

”iii) arealer som enligt internationell eller nationell rätt eller av relevant behörig myndighet utsetts för naturskyddsändamål, inklusive sådana arealer på våtmarker, gräsmarker, hedmarker och torvmarker, skyddas i syfte att bevara den biologiska mångfalden och förhindra förstörelse av livsmiljöer enligt direktiven 2009/147/EG och 92/43/EEG samt skydda oceanernas miljöstatus enligt direktiv 2008/56/EG och flodernas ekologiska status enligt direktiv 2000/60/EG,”

iii*) *I led a ***ska led*** iv ersättas med följande:

”iv) det vid skörden ***säkerställs*** att markens beskaffenhet och biologisk mångfald bevaras, i syfte att ***förebygga*** skadeverkningar, på ett sätt som ***förhindrar*** skörd av stubbar och rötter ***som inte lämpar sig för materialanvändning, t.ex. genom tillämpning av hållbara skogsbruksmetoder***, försämring av primärskog ***eller naturskog*** eller omvandling av dessa till skogsplantage samt skörd på känslig mark, ***förhindrar*** stora kalavverkningar***, såvida detta inte skapar gynnsamma och lämpliga ekosystem-förhållanden***, säkerställer lokalt ***och ekologiskt*** lämpliga tröskelvärden för extraktion av död ved och ***säkerställer*** krav på användning av avverkningssystem som minimerar påverkan på jordmånskvaliteten, inklusive packning, och på biologisk mångfald och livsmiljöer:”

v) I led b ***ska led*** iv ersättas med följande:

”iv) det vid skörden ***säkerställs*** att markens beskaffenhet och biologisk mångfald bevaras, i syfte att ***förebygga*** skadeverkningar, på ett sätt som ***förhindrar*** skörd av stubbar och rötter ***som inte lämpar sig för materialanvändning, t.ex. genom tillämpning av hållbara skogsbruksmetoder***, försämring av primärskog ***eller naturskog*** eller omvandling av dessa till skogsplantage samt skörd på känslig mark, ***förhindrar*** stora kalavverkningar***, såvida detta inte skapar gynnsamma och lämpliga ekosystem-förhållanden***, säkerställer lokalt ***och ekologiskt*** lämpliga tröskelvärden för extraktion av död ved och ***säkerställer*** krav på användning av avverkningssystem som minimerar påverkan på jordmånskvaliteten, inklusive packning, och på biologisk mångfald och livsmiljöer:”

fa) Följande punkt ska införas:

”7a. Biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen som produceras från skogsbiomassa får inte överskrida det tak som fastställs på nationell nivå för användning av skogsbiomassa som är förenligt med medlemsstatens mål om ökade kolsänkor enligt definitionen i förordning … [den reviderade förordningen 2018/841].”

g) I punkt 10 första stycket ska led d ersättas med följande:

”d) minst 70 % för produktion av el, värme och kyla från biomassabränslen som används i anläggningar ***där driften inleds från den 1 januari 2021*** till den 31 december 2025, och minst ***85 % för anläggningar där driften inleds*** från den 1 januari 2026.” **[ändring 46]**

ga) I punkt 11 ska inledningen ersättas med följande:

”11. El från biomassabränslen ska beaktas för de syften som avses i punkt 1 första stycket b och c endast om de bränslen som används inte omfattar primär träbiomassa och om den uppfyller ett eller flera av följande krav. För att bidra till de mål för förnybar energi som avses i artikel 3.1 ska andelen el från biomassabränslen som härrör från primär biomassa enligt definitionen i artikel 2 i detta direktiv inte vara större än andelen av den totala elförbrukningen för genomsnittet av sådana bränslen under 2017–2022 på grundval av senast tillgängliga uppgifter.” **[ändring 47]**

gb) Punkt 13 ersättas med följande:

”13. För ***de syften*** som avses i ▌punkt 1 första stycket i denna artikel får medlemsstaterna under en begränsad tid avvika från de kriterier som anges i punkterna 2–7 och 10 i denna artikel genom att anta andra kriterier för

a) anläggningar belägna i ett av de yttersta randområdena enligt artikel 349 i EUF-fördraget i den mån sådana anläggningar producerar el, värme eller kyla från biomassabränslen ***och flytande biobränslen, samt biodrivmedel för i synnerhet rymdsektorn och tillhörande astrofysikverksamhet***, och

b) Biomassabränslen ***och flytande biobränslen*** som används i ***anläggningarna och biodrivmedel som särskilt används i rymdsektorn och tillhörande astrofysikverksamhet enligt vad*** som avses i led a i detta stycke, oberoende av denna biomassas ursprungsort, förutsatt att dessa kriterier är objektivt motiverade på grund av att de syftar till att, för detta yttersta randområde, säkerställa ***tillgång till säker och tryggad energi*** och ge incitament ***till*** övergången från fossila bränslen till hållbara biomassabränslen ***och flytande biobränslen***.

Flytande biobränslen, biodrivmedel och biomassabränslen som produceras ur primär träbiomassa som utvunnits på ett hållbart sätt och som är resultatet av markanvändningsplanering i något av de yttersta randområden där skogar täcker minst 90 % av territoriet ska beaktas för de syften som avses i artikel 29 första stycket a, b och c.

För att trygga energiförsörjningen i de yttersta randområdena får medlemsstaterna fortsätta att bevilja stöd för produktion av el från skogsbiomassa i anläggningar som enbart producerar el och är belägna i ett av de yttersta randområdena enligt artikel 349.” **[ändring 33]**

gc) Punkt 14 ska ersättas med följande:

”14. För de syften som avses i punkt 1 första stycket a, b och c får medlemsstaterna fastställa ytterligare hållbarhetskriterier för ***biodrivmedel, flytande biobränslen och*** biomassabränslen.”

19) Följande artikel ska införas som artikel 29a:

”Artikel 29a

Kriterier för minskade växthusgasutsläpp för förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbaserade bränslen

1. Energi från förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung ska endast räknas in i medlemsstaternas andel förnybar energi och de mål som avses i artiklarna 3.1, 15a.1, 22a.1, 23.1, 24.4 och 25.1, om minskningen av växthusgasutsläppen genom användningen av dessa bränslen är minst 70 %.

2. Energi från återvunna kolbaserade bränslen får endast tillgodoräknas när det gäller uppfyllandet av det mål för minskning av växthusgasutsläppen som avses i artikel 25.1 första stycket led a, om minskningen av växthusgasutsläppen genom användningen av dessa bränslen är minst 70 %.

3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att komplettera detta direktiv genom att specificera metoden för att utvärdera minskningen av växthusgasutsläpp från förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung och från återvunna kolbaserade bränslen. Metoden ska säkerställa att kredit för utsläpp som undvikits inte ges för avskiljning av koldioxid för vilken en utsläppskredit redan erhållits i enlighet med andra rättsliga bestämmelser. ***Koldioxidinnehållet i avfallet och utsläppen av detta i atmosfären ska inkluderas i metoden.***

Under alla omständigheter ska metoden för att utvärdera minskningen av växthusgasutsläpp från återvunna kolbaserade bränslen ur ett livscykelperspektiv beakta inbäddad koldioxid.”

19a) Följande artikel ska införas som artikel 29b:

”Artikel 29b

Hållbarhetskriterier för vattenkraftverk

Energi från vattenkraft ska produceras vid en anläggning som i enlighet med direktiv 2000/60/EG och särskilt artiklarna 4 och 11 i det direktivet har genomfört alla tekniskt genomförbara och ekologiskt relevanta åtgärder för att minska de negativa konsekvenserna för vatten samt åtgärder för att förbättra skyddade livsmiljöer och arter som är direkt beroende av vatten.”

20) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningen av första stycket ersättas med följande:

”I de fall förnybara bränslen och återvunna kolbaserade bränslen ska tillgodoräknas när det gäller uppfyllandet av de mål som avses i artiklarna 3.1, 15a.1, 22a.1, 23.1, 24.4 och 25.1, ska medlemsstaterna kräva att de ekonomiska aktörerna ***via obligatoriska oberoende och offentligt tillgängliga granskningar*** visar att de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp som fastställs i artikel 29.2–29.7 och 29.10 och i artikel 29a.1–29a.2 för förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen har uppfyllts. För detta syfte ska de kräva att de ekonomiska aktörerna använder ett massbalanssystem som”

b) I punkt 3 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa att de ekonomiska aktörerna tillhandahåller tillförlitlig information vad gäller efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp i artikel 29.2–29.7 och 29.10 och i artikel 29a.1–29a.2, ***tar hänsyn till EU:s mål för biologisk mångfald*** och att ekonomiska aktörer på begäran gör de uppgifter som låg till grund för informationen tillgängliga för den berörda medlemsstaten ***och för allmänheten. Medlemsstaterna ska ackreditera oberoende leverantörer av kvalitetssäkringstjänster i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008, och dessa ska avge ett uttalande om den information som lämnats och styrka att detta har gjorts. För att uppfylla kraven i artikel 29.3 a, b och d, 29.4 a, 29.5, 29.6, 29.6 a och 29.7 a får första- eller andrapartsgranskning användas upp till skogsbiomassans första samlingspunkt. Granskningen ska kontrollera att de system som de ekonomiska aktörerna använder är korrekta, tillförlitliga och skyddade mot bedrägerier, inklusive kontroll av att råvarorna inte avsiktligen ändrats eller tagits ur bruk så att partiet eller en del av det kunde bli avfall eller restprodukt. Granskningen ska också innehålla en utvärdering av provtagningens frekvens och den metod som använts för den samt av uppgifternas tillförlitlighet.***

De skyldigheter som fastställs i denna punkt ska gälla oberoende av om de förnybara drivmedlen och de återvunna kolbaserade bränslena produceras inom unionen eller importeras. ***Uppdaterad, lättillgänglig och användarvänlig*** information om geografiskt ursprung och typ av bränsleråvara när det gäller biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen per bränsleleverantör ska göras tillgänglig för konsumenter på operatörers, leverantörers och berörda behöriga myndigheters webbplatser ***samt på tankningsstationer*** och ska uppdateras årligen.”

c) I punkt 4 ska första stycket ersättas med följande:

”Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen tillhandahåller de tillförlitliga uppgifter om minskade växthusgasutsläpp som krävs för de syften som anges i artikel 29.10 och i artikel 29a.1 och 29a.2, visar efterlevnad av artiklarna 27.3 och 31a.5 eller visar att leveranserna av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 29.2–29.7. När aktörer visar att de kriterier som fastställs i artikel 29.6 och 29.7 är uppfyllda får de lägga fram de bevis som krävs direkt på nivå för försörjningsområde. Kommissionen får erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade

ekosystem eller arter som erkänns genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen med avseende på tillämpning av artikel 29.3 första stycket c ii.”

ca) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen får besluta att dessa system innehåller information om åtgärder som vidtagits för skydd av mark, vatten och luft, för återställande av skadad mark ***och*** för undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång ▌.”

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Medlemsstaterna får inrätta nationella system där efterlevnaden av hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp enligt artikel 29.2–29.7 och 29.10 och artikel 29a.1–29a.2, i enlighet med den metod som utvecklats enligt artikel 29a.3, kontrolleras genom hela spårbarhetskedjan, med deltagande av behöriga nationella myndigheter. Dessa system får också användas för att kontrollera att den information som de ekonomiska aktörerna lägger in i unionsdatabasen är korrekt och fullständig, för att påvisa efterlevnad av artikel 27.3 och för certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändring av markanvändning.

En medlemsstat får anmäla sitt nationella system till kommissionen. Kommissionen ska prioritera bedömningen av ett sådant system för att underlätta ömsesidigt bilateralt och multilateralt erkännande av dessa system. Kommissionen får genom genomförandeakter besluta om ett på så sätt anmält nationellt system uppfyller de villkor som fastställs i detta direktiv. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.3.

Om beslutet är positivt får andra system som erkänts av kommissionen i enlighet med denna artikel inte vägra ömsesidigt erkännande av den medlemsstatens nationella system när det gäller kontrollen av att de kriterier enligt vilka det har erkänts av kommissionen är uppfyllda.

För anläggningar som producerar el, värme och kyla med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mellan 5 och ***20*** MW ska medlemsstaterna inrätta förenklade nationella kontrollsystem för att säkerställa att hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade utsläpp av växthusgaser i artikel 29.2–29.7 och 29.10 uppfylls.”

e) I punkt 9 ska första stycket ersättas med följande:

”***9.*** Om en ekonomisk aktör lägger fram bevis eller uppgifter som erhållits i enlighet med ett system som varit föremål för ett beslut enligt punkt 4 eller 6, får en medlemsstat inte kräva att den ekonomiska operatören tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de delar som täcks av systemet för vilka systemet har erkänts av kommissionen.”

f) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”***10.*** På begäran av en medlemsstat, vilken kan baseras på en begäran från en ekonomisk aktör, ska kommissionen, baserat på alla tillgängliga bevis undersöka huruvida de hållbarhetskriterier och kriterier för minskade utsläpp av växthusgaser som fastställs i artikel 29.2–29.7 och 29.10 och artikel 29a.1 och 29a.2 har uppfyllts med avseende på en källa till förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen.

Inom sex månader från mottagandet av en sådan begäran och i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.3 ska kommissionen genom genomförandeakter besluta om den berörda medlemsstaten antingen får

a) beakta förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen från den källan med avseende på de syften som anges i artikel 29.1 första stycket a, b och c, eller

b) genom undantag från punkt 9 i den här artikeln, kräva att leverantörer av förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen tillhandahåller ytterligare bevis på överensstämmelse med de hållbarhetskriterierna och kriterierna för minskade växthusgasutsläpp och de tröskelvärdena för minskade växthusgasutsläpp.”

▌

22) Följande artikel ska införas:

”Artikel 31a

Unionsdatabas

1. ***Senast den … [tre månader efter detta ändringsdirektivs ikraftträdande]*** ska kommissionen säkerställa att en unionsdatabas inrättas som gör det möjligt att spåra ***biomassabränslen,*** flytande och gasformiga förnybara drivmedel och återvunna kolbaserade bränslen ***(unionsdatabasen)***.

2. Medlemsstaterna ska kräva att de berörda ekonomiska aktörerna i god tid för in korrekt information i databasen om de transaktioner som gjorts och om ***hållbarhetskriterierna för*** de drivmedel som är föremål för dessa transaktioner, inbegripet deras växthusgasutsläpp under hela livscykeln, från produktionsplatsen till den tidpunkt då de förbrukas i unionen. ***Det sammanlänkade gassystemet ska anses utgöra ett enda massbalanssystem. Information om inmatning och uttag ska tillhandahållas i unionsdatabasen för gasformiga bränslen.*** Information om huruvida stöd har tillhandahållits till produktion av ett visst parti med bränsle, samt i så fall om typen av stödsystem, ska också ingå i databasen.

När så är lämpligt för att förbättra spårbarheten för uppgifter längs hela leveranskedjan ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att ytterligare utvidga omfattningen av den information som ska ingå i unionsdatabasen till att omfatta relevanta uppgifter från produktionsplatsen eller insamlingsstället för den råvara som används för bränsleproduktionen.

Medlemsstaterna ska kräva att bränsleleverantörerna för in den information som krävs i unionsdatabasen för att kontrollera efterlevnaden av kraven i artikel 25.1 första stycket.

Trots vad som sägs i punkterna 1–3 ska de ekonomiska aktörerna, när det gäller gasformiga förnybara drivmedel och gasformiga bränslen som matas in i det europeiska gassystemet, föra in information om de transaktioner som gjorts och hållbarhetskriterierna samt annan relevant information såsom bränslenas växthusgasutsläpp fram till platsen för inmatning i det sammanlänkade gassystemet, där massbalanssystemet för spårbarhet kompletteras med ursprungsgarantier.

3. Medlemsstaterna ska ha tillgång till unionsdatabasen för övervakning och verifiering av uppgifter.

4. Om ursprungsgarantier har utfärdats för produktion av ett parti förnybara gaser, ska medlemsstaterna se till att ursprungsgarantierna annulleras ***efter det att*** partiet av förnybara gaser ***har tagits ut ur det europeiska sammanlänkade gassystemet***.

5. Medlemsstaterna ska se till att den information som de ekonomiska aktörerna lägger in i databasen är korrekt och fullständig, till exempel genom att använda frivilliga eller nationella system***, som kan kompletteras med ett system för ursprungsgarantier***.

5a. Databasen ska göras allmänt tillgänglig på ett öppet, transparent och användarvänligt sätt och hållas aktuell.

Kommissionen ska offentliggöra årliga rapporter för allmänheten om den information som rapporteras i unionsdatabasen, inbegripet mängden av samt det geografiska ursprunget och råvarutypen för förnybara och koldioxidsnåla bränslen.”

22a) Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska 2025 vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om ett regelverk för främjande av energi från förnybara energikällor för perioden efter 2030.”

b) I punkt 3 ska följande stycke läggas till:

”När kommissionen utarbetar det lagstiftningsförslag som avses i första stycket ska den beakta

a) råden från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar, som inrättats i enlighet med artikel 10a i förordning (EG) nr 401/2009,

b) unionens beräknade vägledande växthusgasbudget som avses i artikel 4.4 i förordning (EU) 2021/1119,

c) de integrerade nationella energi- och klimatplaner som ska lämnas in av medlemsstaterna senast den 30 juni 2024 i enlighet med artikel 14.2 i förordning (EU) 2018/1999,

d) erfarenheterna från genomförandet av detta direktiv, bland annat dess hållbarhetskriterier och kriterier för minskade växthusgasutsläpp, och

e) den tekniska utvecklingen inom energi från förnybara energikällor.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”4a. Senast den … [två år efter detta ändringsdirektivs ikraftträdande] ska kommissionen se över genomförandet av detta direktiv och offentliggöra en rapport med slutsatserna från översynen. Vid översynen ska särskilt följande undersökas:

a) De externa effekterna av utbyggnaden av förnybar energi och dess inverkan på miljön.

b) De socioekonomiska fördelarna med genomförandet av detta direktiv.

c) Läget vad gäller genomförandet av relaterade initiativ för förnybar energi inom ramen för RepowerEU.

d) Huruvida den ökade efterfrågan på el inom transport-, industri-, bygg- samt värme- och kylsektorerna och på förnybara drivmedel av icke-biologiskt ursprung tillgodoses med motsvarande kapacitet i fråga om förnybar produktion.

e) En minskning senast 2030 av den andel bränslen från primär träbiomassa enligt definitionen i artikel 2 i detta direktiv som får räknas med i det mål för förnybar energi som avses i artikel 3.1, på grundval av en konsekvensbedömning från kommissionen. Denna översyn avseende en minskning ska läggas fram senast … [tre år efter införlivandet av detta ändringsdirektiv] *[ändring 48].*

Kommissionen och de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska kontinuerligt anpassa sig till bästa administrativ praxis och administrativa förfaranden och vidta alla andra åtgärder för att förenkla genomförandet av detta direktiv, samt minimera efterlevnadskostnaderna för inblandade aktörer och berörda sektorer.”

23) Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8.3 andra stycket, artikel 29a.3, artikel 26.2 fjärde stycket, artikel 26.2 femte stycket, artikel 27.1 andra stycket, artikel 27.3 fjärde stycket, artikel 28.5, artikel 28.6 andra stycket, artikel 31.5 andra stycket och artikel 31a.2 andra stycket ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med [ikraftträdandet av detta ändringsdirektiv]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”Den delegering av befogenhet som avses i artikel 7.3 femte stycket, artikel 8.3 andra stycket, artikel 29a.3, artikel 26.2 fjärde stycket, artikel 26.2 femte stycket, artikel 27.1 andra stycket, artikel 27.3 fjärde stycket, artikel 28.5, artikel 28.6 andra stycket, artikel 31.5 och artikel 31a.2 andra stycket får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.”

c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”En delegerad akt som antas enligt artikel 7.3 femte stycket, artikel 8.3 andra stycket, artikel 29a.3, artikel 26.2 fjärde stycket, artikel 26.2 femte stycket, artikel 27.1 andra stycket, artikel 27.3 fjärde stycket, artikel 28.5, artikel 28.6 andra stycket, artikel 31.5 och artikel 31a.2 andra stycket ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

24) Bilagorna ska ändras i enlighet med bilagorna till detta direktiv.

Artikel 2

Ändringar av förordning (EU) 2018/1999

1) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 11 ska ersättas med följande:

”11. unionens energi- och klimatmål för 2030: det unionsomfattande bindande målet om att fram till 2030 minska växthusgasutsläppen från hela ekonomin med minst 40 % jämfört med 1990, unionens bindande mål för förnybar energi 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001, det överordnade målet på unionsnivå om att förbättra energieffektiviteten med minst 32,5 % fram till 2030, och ett elsammanlänkningsmål på 15 % för 2030 eller eventuella senare mål för 2030 i detta avseende som Europeiska rådet, eller Europaparlamentet och rådet, enas om.”

b) I punkt 20 ska led b ersättas med följande:

”b) i samband med kommissionens rekommendationer utgående från bedömningen enligt artikel 29.1 b med avseende på energi från förnybara energikällor, en medlemsstats tidiga genomförande av sitt bidrag till unionens bindande mål för förnybar energi 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001 mätt i förhållande till medlemsstatens nationella referenspunkter för förnybar energi,”

2) I artikel 4 ska led a 2 ersättas med följande:

”2. Vad gäller förnybar energi:

För att uppnå unionens bindande mål för förnybar energi år 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001, ett bidrag till detta mål när det gäller medlemsstatens andel energi från förnybara energikällor i den slutliga energianvändningen (brutto) år 2030, med en vägledande utvecklingsbana för detta bidrag från 2021 och framåt. Senast 2022 ska den vägledande utvecklingsbanan nå en referenspunkt på minst 18 % av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan den ifrågavarande medlemsstatens bindande nationella mål för 2020 och dess bidrag till målet för 2030. Senast 2025 ska den vägledande utvecklingsbanan nå en referenspunkt på minst 43 % av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan den ifrågavarande medlemsstatens bindande nationella mål för 2020 och dess bidrag till målet för 2030. Senast 2027 ska den vägledande utvecklingsbanan nå en referenspunkt på minst 65 % av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan den ifrågavarande medlemsstatens bindande nationella mål för 2020 och dess bidrag till målet för 2030.

Senast 2030 ska den vägledande utvecklingsbanan nå åtminstone medlemsstatens planerade bidrag. Om en medlemsstat väntar sig att den kommer att överträffa sitt bindande nationella mål för 2020 får dess vägledande utvecklingsbana inledas på den nivå som den planeras uppnå. Medlemsstaternas vägledande utvecklingsbanor ska tillsammans nå upp till unionens referenspunkter åren 2022, 2025 och 2027 och till unionens bindande mål för förnybar energi för 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001. Vid sidan om sitt bidrag till unionens mål och sin vägledande utvecklingsbana vid tillämpningen av denna förordning står det varje medlemsstat fritt att ange högre ambitioner för nationella politiska ändamål."

3) I artikel 5 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska gemensamt säkerställa att deras sammanlagda bidrag uppgår till minst unionens bindande mål för förnybar energi 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001."

4) I artikel 29 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. På området förnybar energi ska kommissionen, som en del av den bedömning som avses i punkt 1, bedöma hur andelen energi från förnybara energikällor av unionens slutliga energianvändning (brutto) har utvecklats på grundval av en vägledande utvecklingsbana för unionen som börjar från 20 % år 2020, når referenspunkter på minst 18 % år 2022, 43 % år 2025 och 65 % år 2027 av den totala ökningen av andelen energi från förnybara energikällor, uttryckt som skillnaden mellan unionens mål för förnybar energi för 2020 och unionens mål för förnybar energi för 2030, och når unionens bindande mål för förnybar energi för 2030 enligt artikel 3 i direktiv (EU) 2018/2001."

Artikel 3

Ändringar av direktiv 98/70/EG

Direktiv 98/70/EG ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Tillämpningsområde

I detta direktiv fastställs för vägfordon och för mobila maskiner som inte är avsedda för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar när de inte är till sjöss), jordbruks- och skogsbrukstraktorer samt fritidsbåtar när de inte är till sjöss hälso- och miljöbaserade tekniska specifikationer för bränslen som är avsedda för motorer med styrd tändning och kompressionständning, med beaktande av de tekniska kraven på sådana motorer."

2) Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

"1. bensin: alla flyktiga mineraloljor som är avsedda för användning i förbränningsmotorer med styrd tändning för framdrivning av fordon och som omfattas av KN-numren 2710 12 41, 2710 12 45 och 2710 12 49.

2. dieselbränslen: gasoljor som omfattas av KN-nummer 2710 19 43 ([24]) enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 ([25]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 ([26]) och som används för motordrivna fordon.

3. gasoljor avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar), och i jord- och skogsbrukstraktorer samt fritidsbåtar: alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 27101943 ([27]) enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU ([28]), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 ([29]) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 ([30]) och som är avsedda att användas i motorer med kompressionständning."

b) Punkterna 8 och 9 ska ersättas med följande:

"8. leverantör: bränsleleverantör enligt definitionen i artikel 2 första stycket led 38 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([31]).

9. biodrivmedel: biodrivmedel enligt definitionen i artikel 2 första stycket led 33 i direktiv 2018/2001."

3) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska ålägga leverantörerna att säkerställa att diesel med en halt av fettsyrametylester (Fame) upp till 7 % släpps ut på marknaden."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska säkerställa att den högsta tillåtna svavelhalten i gasoljor avsedda att användas i mobila maskiner som inte används för vägtransport (inklusive fartyg på inre vattenvägar) och i jord- och skogsbruksmaskiner samt fritidsbåtar är 10 mg/kg. Medlemsstaterna ska säkerställa att andra flytande bränslen än sådana gasoljor får användas i fartyg på inre vattenvägar och i fritidsbåtar endast om bränslenas svavelhalt inte överstiger den högsta tillåtna svavelhalten i gasoljorna."

([24]) KN-numren följer gemensamma tulltaxan, rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

([25]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (EUT L 171, 29.6.2007, s. 1).

([26]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG (EUT L 188, 18.7.2009, s. 1).

([27]) KN-numren följer gemensamma tulltaxan, rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

([28]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 90).

([29]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknadstillsyn av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1).

([30]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 53).

([31]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

4) Artiklarna 7a–7e ska utgå.

5) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska leden g, h, i och k utgå.

b) Punkt 2 ska utgå.

6) Bilagorna I, II, IV och V ändras på det sätt som anges i bilaga I till detta direktiv.

Artikel 4

Övergångsbestämmelser

1) Medlemsstaterna ska säkerställa att de uppgifter som samlas in och rapporteras till den myndighet som medlemsstaten utsett för [EUT: ersätt med det kalenderår då upphävandet får verkan] eller en del av dessa i enlighet med artikel 7a.1 tredje stycket och artikel 7a.7 i direktiv 98/70/EG, som utgår genom artikel 3.4 i det här direktivet, överlämnas till kommissionen.

2) Kommissionen ska inkludera de uppgifter som avses i punkt 1 i denna artikel i varje rapport som den är skyldig att lämna enligt direktiv 98/70/EG.

Artikel 5

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december ***2023*** sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 6

Upphävande

Rådets direktiv (EU) 2015/652 ([32]) ska upphöra att gälla med verkan från [EUT: ersätt med det kalenderår då upphävandet får verkan].

Artikel 7

Ikraftträdande

Senast i december 2024 ska kommissionen lägga fram en omfattande konsekvensbedömning av de kombinerade och kumulativa effekterna av 55 % -paketet, inklusive detta direktiv.

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

([32]) Rådets direktiv (EU) 2015/652 av den 20 april 2015 om fastställande av beräkningsmetoder och rapporteringskrav i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen (EUT L 107, 25.4.2015, s. 26).

Onsdagen, 14 september 2022

BILAGA I

Bilagorna till direktiv (EU) 2018/2001 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska den sista raden i tabellen utgå.

▌

3. Bilaga III ska ersättas med följande:

ENERGIINNEHÅLL I BRÄNSLEN

Bränsle	Energiinnehåll per viktenhet (effektivt värmevärde, MJ/kg)	Energiinnehåll per volymenhet (effektivt värmevärde, MJ/liter)
BRÄNSLEN FRÅN BIOMASSA OCH/ELLER BEARBETNING AV BIOMASSA		
Biopropan	46	24
Ren vegetabilisk olja (olja som framställs av oljeväxter genom pressning, extraktion eller liknande metoder, oraffinerad eller raffinerad men kemiskt oförändrad)	37	34
Biodiesel – fettsyrametylester (FAME) (metylester som framställs från olja med biomassa som ursprung)	37	33
Biodiesel – fettsyraetylester (FAEE) (etylester som framställs från olja med biomassa som ursprung)	38	34
Biogas som kan renas till naturgaskvalitet	50	—
Vätebehandlad olja (termokemiskt behandlad med väte) med biomassa som ursprung, att användas som ersättning för diesel	44	34
Vätebehandlad olja (termokemiskt behandlad med väte) med biomassa som ursprung, att användas som ersättning för bensin	45	30
Vätebehandlad olja (termokemiskt behandlad med väte) med biomassa som ursprung, att användas som ersättning för flygbränsle	44	34
Vätebehandlad olja (termokemiskt behandlad med väte) med biomassa som ursprung, att användas som ersättning för gasol (LPG)	46	24
Samprocessad olja (behandlad i ett raffinaderi, samtidigt med fossila bränslen) med biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung, att användas som ersättning för diesel	43	36
Samprocessad olja (behandlad i ett raffinaderi, samtidigt med fossila bränslen) med biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung, att användas som ersättning för bensin	44	32

Bränsle	Energiinnehåll per viktenhet (effektivt värmevärde, MJ/kg)	Energiinnehåll per volymenhet (effektivt värmevärde, MJ/liter)
Samprocessad olja (behandlad i ett raffinaderi, samtidigt med fossila bränslen) med biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung, att användas som ersättning för flygbränsle	43	33
Samprocessad olja (behandlad i ett raffinaderi, samtidigt med fossila bränslen) med biomassa eller pyrolyserad biomassa som ursprung, att användas som ersättning för gasol (LPG)	46	23
FÖRNYBARA BRÄNSLEN SOM KAN FRAMSTÄLLAS FRÅN OLIKA FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR, INKLUSIVE BIOMASSA		
Metanol från förnybara energikällor	20	16
Etanol från förnybara energikällor	27	21
Propanol från förnybara energikällor	31	25
Butanol från förnybara energikällor	33	27
Fischer-Tropsch-diesel (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten, att användas som ersättning för diesel)	44	34
Fischer-Tropsch-bensin (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten som framställs från biomassa, att användas som ersättning för bensin)	44	33
Fischer-Tropsch-flygbränsle (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten som framställs från biomassa, att användas som ersättning för flygbränsle)	44	33
Fischer-Tropsch-motorgas (ett syntetiskt kolväte eller en blandning av syntetiska kolväten, att användas som ersättning för gasol [LPG])	46	24
Dimetyleter (DME)	28	19
Väte från förnybara energikällor	120	—
ETBE (etyltertiärbutyleter som framställs med etanol som råvara)	36 (varav 37 % från förnybara energikällor)	27 (varav 37 % från förnybara energikällor)
MTBE (metyltertiärbutyleter som framställs med metanol som råvara)	35 (varav 22 % från förnybara energikällor)	26 (varav 22 % från förnybara energikällor)

Bränsle	Energiinnehåll per viktenhet (effektivt värmevärde, MJ/kg)	Energiinnehåll per volymenhet (effektivt värmevärde, MJ/liter)
TAEE (tert-amyletyleter som framställs med etanol som råvara)	38 (varav 29 % från förnybara energikällor)	29 (varav 29 % från förnybara energikällor)
TAME (tert-amylmetyleter som framställs med metanol som råvara)	36 (varav 18 % från förnybara energikällor)	28 (varav 18 % från förnybara energikällor)
THxEE (tert-hexyletyleter som framställs med etanol som råvara)	38 (varav 25 % från förnybara energikällor)	30 (varav 25 % från förnybara energikällor)
THxME (tert-hexylmetyleter som framställs med metanol som råvara)	38 (varav 14 % från förnybara energikällor)	30 (varav 14 % från förnybara energikällor)
ICKE-FÖRNYBARA BRÄNSLEN		
Bensin	43	32
Diesel	43	36
Väte från icke-förnybara källor	120	—

4. Bilaga IV ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"UTBILDNING OCH CERTIFIERING AV INSTALLATÖRER OCH KONSTRUKTÖRER AV ANLÄGGNINGAR FÖR FÖRNYBAR ENERGI"

b) Den inledande meningen och den första punkten ska ersättas med följande:

"De certifieringssystem och utbildningsprogram som avses i artikel 18.3 ska grundas på följande kriterier:

1. Certifieringsprocessen ska vara transparent och tydligt beskriven av medlemsstaten eller av det administrativa organ som medlemsstaten utsett."

c) Följande punkter ska införas som punkterna 1a och 1b:

"1a. De certifikat som utfärdas av certifieringsorgan ska vara tydligt definierade och lätta att identifiera för arbetstagare och yrkesutövare som ansöker om certifiering.

1b. Certifieringsförfarandet ska göra det möjligt för installatörer att installera anläggningar av hög kvalitet som fungerar tillförlitligt."

d) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

"2. Installatörer av energi från biomassa, värmepumpar, ytnära jordvärme, ▌ solfångare ***samt teknik för lagring och efterfrågeflexibilitet, inklusive laddningspunkter,*** ska certifieras genom ett ackrediterat utbildningsprogram eller av en ackrediterad utbildningsleverantör ***eller av formella kvalificeringssystem i enlighet med nationell rätt***."

3. Ackrediteringen av utbildningsprogrammet eller utbildningsleverantören ska göras av medlemsstaterna eller av det administrativa organ som dessa utsett. Det ackrediterande organet ska se till att ***de utbildnings-, kompetenshöjnings- och omskolningsprogram*** som utbildningsleverantören tillhandahåller ***är inkluderande och*** har såväl kontinuitet som regional eller nationell täckning.

Utbildningsleverantören ska ha lämplig teknisk utrustning för att ge praktisk utbildning, inklusive tillräcklig laboratorieutrustning eller liknande.

Utbildningsleverantören ska, utöver den grundläggande utbildningen, erbjuda kortare kompetensutvecklings- och kompetenshöjningskurser som anordnas i utbildningsmoduler som gör det möjligt för installatörer och konstruktörer att lägga till nya kompetenser och att bredda och diversifiera sina färdigheter inom olika tekniker och kombinationer av dessa. Utbildningsleverantören ska säkerställa att utbildningen anpassas till ny teknik för förnybar energi rörande byggnader, industri och jordbruk. Utbildningsleverantören ska erkänna förvärvade relevanta färdigheter.

Utbildningsprogrammen och utbildningsmodulerna ska utformas så att de möjliggör livslångt lärande om anläggningar för förnybar energi och är förenliga med yrkesutbildning för förstagångsarbetssökande och vuxna som söker omskolning eller nytt arbete.

Utbildningsprogrammen ska utformas så att förvärvande av kvalifikationer i olika tekniker och lösningar underlättas och begränsad specialisering inom ett visst märke eller en viss teknik undviks. Utbildningsleverantören kan vara tillverkaren av utrustningen eller systemet, institut eller organisationer.”

da) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Utbildningen ska avslutas med ett prov, och de deltagare som klarar provet ska få ett intyg eller en kvalificering. Provet ska innehålla ett praktiskt moment där deltagarna får visa att de kan installera värmepannor eller kaminer som eldas med biomassa, värmepumpar, ytnära jordvärme, solfångare eller teknik för lagring och efterfrågeflexibilitet, inklusive laddningspunkter.”

e) I punkt 6 c ska följande led iv och v läggas till:

”iv) Förståelse av genomförbarhets- och konstruktionsstudier.

v) Förståelse av borrning, när det gäller geotermiska värmepumpar.”

5. I bilaga V ska del C ändras på följande sätt:

a) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Utsläpp från utvinning eller odling av råvaror, eec, ska omfatta utsläpp från själva utvinnings- eller odlingsprocessen, från insamlingen, torkningen och lagringen av råvaror, från avfall och utlakning och från produktionen av kemikalier eller produkter som används vid utvinning eller odling. Avskiljning av koldioxid vid odlingen av råvaror ska inte räknas med. Om disaggregerade normalvärden för kvävedioxidutsläpp i jord som anges i del D finns tillgängliga, ska de användas vid beräkningen. Det är tillåtet att beräkna medelvärden baserade på lokala jordbruksmetoder baserat på data från en grupp av gårdar, som ett alternativ till att använda faktiska värden.

6. I den beräkning som avses i punkt 1 a ska minskade växthusgasutsläpp genom förbättrade jordbruksmetoder, esca, såsom övergång till begränsad jordbearbetning eller direkt sådd, förbättrat växelbruk, användning av täckgrödor, inklusive hantering av restprodukter från jordbruk och användning av organiska jordförbättringsmedel (t.ex. kompost och rötrester från fermentering av gödsel), beaktas endast om de inte riskerar att inverka negativt på den biologiska mångfalden. Dessutom ska det tillhandahållas pålitliga och kontrollerbara bevis för

att inlagringen av kol i marken har ökat, eller för att det är rimligt att förvänta sig att den har ökat under den period då de berörda råvarorna odlades, samtidigt som hänsyn tas till utsläppen om dessa metoder leder till ökad användning av gödningsmedel och bekämpningsmedel ([1]).”

b) Punkt 15 ska utgå.

c) Punkt 18 ska ersättas med följande:

”18. Vid beräkningen i punkt 17 ska de utsläpp som fördelas bestå av eec + el + esca + de fraktioner av ep, etd, eccs och eccr som äger rum till och med det processteg där en samprodukt bildas. Om samprodukter redan har fått en sådan ’tilldelning’ i samband med ett tidigare processteg i livscykeln, ska i detta syfte fraktionen av de utsläpp som kopplas till det senaste processteget i produktionen av det mellanliggande bränslet användas i stället för de totala utsläppen vid beräkning av utsläpp från biomassaproduktionen. När det gäller biogas och biometan ska alla samprodukter som inte omfattas av punkt 7 tas med i denna beräkning. Inga utsläpp ska tilldelas avfall och restprodukter. Samprodukter med negativt energiinnehåll ska anses ha energiinnehållet noll då man gör beräkningen. Avfall och restprodukter, inklusive allt avfall och alla restprodukter som ingår i bilaga IX, ska anses ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att dessa material samlas in, oberoende av om de bearbetas till mellanliggande produkter innan de omvandlas till slutprodukten. ▌ När det gäller biomassabränslen som produceras i andra raffinaderier än den kombination av bearbetningsanläggningar med pannor eller kraftvärmeenheter som tillhandahåller värme och/eller el till bearbetningsanläggningen, ska den enhet som analyseras för den beräkning som avses i punkt 17 utgöras av raffinaderiet.”

6. I bilaga VI ska del B ändras på följande sätt:

a) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Utsläpp från utvinning eller odling av råvaror, eec, ska omfatta utsläpp från själva utvinnings- eller odlingsprocessen, från insamlingen, torkningen och lagringen av råvaror, från avfall och utlakning och från produktionen av kemikalier eller produkter som används vid utvinning eller odling. Avskiljning av koldioxid vid odlingen av råvaror ska inte räknas med. Om disaggregerade normalvärden för kvävedioxidutsläpp i jord som anges i del D finns tillgängliga, ska de användas vid beräkningen. Det är tillåtet att beräkna medelvärden baserade på lokala jordbruksmetoder baserat på data från en grupp av gårdar, som ett alternativ till att använda faktiska värden.

6. I den beräkning som avses i punkt 1 a ska minskade växthusgasutsläpp genom förbättrade jordbruksmetoder, esca, såsom övergång till begränsad jordbearbetning eller direkt sådd, förbättrat växelbruk, användning av täckgrödor, inklusive hantering av restprodukter från jordbruk och användning av organiska jordförbättringsmedel (t.ex. kompost och rötrester från fermentering av gödsel), beaktas endast om de inte riskerar att inverka negativt på den biologiska mångfalden. Dessutom ska det tillhandahållas pålitliga och kontrollerbara bevis för att inlagringen av kol i marken har ökat, eller för att det är rimligt att förvänta sig att den har ökat under den period då de berörda råvarorna odlades, samtidigt som hänsyn tas till utsläppen om dessa metoder leder till ökad användning av gödningsmedel och bekämpningsmedel ([2]).”

([1]) Mätningar av kol i marken kan utgöra sådana bevis, t.ex. om det görs en första mätning före odlingen och därpå följande regelbundna mätningar med flera års mellanrum. I sådana fall skulle ökningen av kol i marken, innan det andra mätresultatet finns tillgängligt, beräknas på grundval av representativa experiment eller markmodeller. Från och med den andra mätningen skulle mätningarna utgöra grunden för att bestämma huruvida det skett en ökning av kol i marken och ökningens eventuella omfattning.

([2]) Mätningar av kol i marken kan utgöra sådana bevis, t.ex. om det görs en första mätning före odlingen och därpå följande regelbundna mätningar med flera års mellanrum. I sådana fall skulle ökningen av kol i marken, innan det andra mätresultatet finns tillgängligt, beräknas på grundval av representativa experiment eller markmodeller. Från och med den andra mätningen skulle mätningarna utgöra grunden för att bestämma huruvida det skett en ökning av kol i marken och ökningens eventuella omfattning.

b) Punkt 15 ska utgå.

c) Punkt 18 ska ersättas med följande:

”18. Vid beräkningen i punkt 17 ska de utsläpp som delas bestå av e_{ec} + e_{l} + e_{sca} + de fraktioner av e_{p}, e_{td}, e_{ccs} och e_{ccr} som äger rum till och med det processteg där en delprodukt bildas. Om samprodukter redan har fått en sådan ’tilldelning’ i samband med ett tidigare processteg i livscykeln, ska i detta syfte fraktionen av de utsläpp som kopplas till det senaste processteget i produktionen av det mellanliggande bränslet användas i stället för de totala utsläppen vid beräkning av utsläpp från biomassaproduktionen.

När det gäller biogas och biometan ska alla samprodukter som inte omfattas av punkt 7 tas med i denna beräkning. Inga utsläpp ska tilldelas avfall och restprodukter. Samprodukter med negativt energiinnehåll ska anses ha energiinnehållet noll då man gör beräkningen.

Avfall och restprodukter, inklusive allt avfall och alla restprodukter som ingår i bilaga IX, ska anses ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att dessa material samlas in, oberoende av om de bearbetas till mellanliggande produkter innan de omvandlas till slutprodukten. ▌

När det gäller biomassabränslen som produceras i andra raffinaderier än den kombination av bearbetningsanläggningar med pannor eller kraftvärmeenheter som tillhandahåller värme och/eller el till bearbetningsanläggningen, ska den enhet som analyseras för den beräkning som avses i punkt 17 utgöras av raffinaderiet.”

6a. I bilaga VI ska följande del Ba införas:

”Ba.

Bränsleråvaror för produktion av biomassabränslen för användning i stationära anläggningar utanför transportsektorn, bland annat följande:

1. Biomassafraktioner av restprodukter och avfall i den primära livsmedelsbearbetningsindustrin:

a) Betmassa (endast för egen, sektorsintern användning).

b) Örter och blad från tvättning av betor.

c) Spannmåls- och fruktskal.

d) Biomassafraktioner av industriellt avfall som inte lämpar sig för användning i livsmedels- och foderkedjan.

e) Fiberfraktioner av sockerbetor efter utvinning av råsaften, blad och betsvansar samt andra vätskor som erhålls efter sockerutvinning.

2. Biomassafraktioner av slam från rening av avloppsvatten i den primära livsmedelsbearbetningsindustrin.”

7. I bilaga VII, i definitionen av ”$Q_{användbar}$”, ska hänvisningen till artikel 7.4 ersättas med en hänvisning till artikel 7.3.

8. Bilaga IX ska ändras på följande sätt:

a) I del A ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Bränsleråvaror för produktion av biogas för transport och avancerade biodrivmedel:”

b) I del B ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Bränsleråvaror för produktion av biodrivmedel och biogas för transport, vars bidrag till det mål för minskning av växthusgasutsläppen som fastställs i artikel 25.1 första stycket a ska begränsas:”

Onsdagen, 14 september 2022

BILAGA II

Bilagorna I, II, IV och V till direktiv 98/70/EG ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

   a) Texten i fotnot 1 ska ersättas med följande:

   ”1) Testmetoderna ska vara de som specificeras i EN 228:2012+A1:2017. Medlemsstaterna får anta den analysmetod som specificeras i EN 228:2012+A1:2017 som ersättningsstandard om det kan visas att denna är minst lika tillförlitlig och exakt som den analysmetod den ersätter.”

   b) Texten i fotnot 2 ska ersättas med följande:

   ”2) De värden som anges i specifikationen är ’verkliga värden’. Vid fastställandet av gränsvärden har villkoren i EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 ’Petroleum and related products — Precision of measurement methods and results – Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test’ tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultatet från enskilda mätningar ska tolkas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259-2:2017/A1:2019.”

   c) Texten i fotnot 6 ska ersättas med följande:

   ”6) Andra envärda alkoholer och etrar med en slutlig kokpunkt som högst motsvarar den som anges i EN 228:2012 +A1:2017.”

2. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

   a) På tabellens sista rad, ”FAME-halt – EN 14078”, ska i den sista kolumnen ”Gränsvärden” ”Högsta”, uppgiften ”7,0” ersättas med ”10,0”.

   b) Texten i fotnot 1 ska ersättas med följande:

   ”1) Testmetoderna ska vara de som specificeras i EN 590:2013+A1:2017. Medlemsstaterna får anta den analysmetod som specificeras i EN 590:2013+A1:2017 som ersättningsstandard om det kan visas att denna är minst lika tillförlitlig och exakt som den analysmetod den ersätter.”

   c) Texten i fotnot 2 ska ersättas med följande:

   ”2. De värden som anges i specifikationen är ’verkliga värden’. Vid fastställandet av gränsvärden har villkoren i EN ISO 4259-1:2017/A1:2021 ’Petroleum and related products — Precision of measurement methods and results – Part 1: Determination of precision data in relation to methods of test’ tillämpats, och vid fastställandet av ett minimivärde har en minsta skillnad på 2R över noll beaktats (R = reproducerbarhet). Resultatet från enskilda mätningar ska tolkas på grundval av de kriterier som anges i EN ISO 4259-2:2017/A1:2019.”

3. Bilagorna IV och V ska utgå.